

3

מדינת ישראל
משרדיה הממשלת

משרד

כבוד

תיק מס' 11

יתו. סגן - אוניבּ
(לאיר)

880(1-2)

תיק מס' 11

מערכת גיבוב כוונת

שם תיק: ראש-הממשלה יצחק שטרן - יחס ישראל-ארה"ב

מספר פיזי: 23862/3-א

מספר פריט: R0004ab9

כתובת: 2-112-4-3-6

תאריך הדפסה: 21/09/2022

תאריך הדפסה: 21/09/2022

30/12/87 - 11/1/88

To President Jimmy Carter

820(1-2)

This is to confirm receipt of
your letter of 30 December 1977.

I appreciate your detailed
account of the Middle East consultation
that was held at the Carter Center
of Emory University.

Please accept my warm
regards, as well as those of Shalamit
to Mrs. Carter and you.

final

Tb

JIMMY CARTER

December 30, 1987

7811C
N 22
15/12/88
968

To Prime Minister Yitzhak Shamir

When we visited your country in 1987, Rosalynn and I were especially pleased by the hospitality that was extended to us during our all-too-brief stay. In our discussions we addressed many issues, not the least of which were the interminable problems of the Middle East, namely the Arab-Israel conflict and the Gulf war. I told you then that toward the end of the year the Carter Center of Emory University would be holding an international meeting in Atlanta where both issues would be discussed in full.

We held our Middle East consultation at the Carter Center of Emory University in November 1987, and your designate, Ambassador Moshe Arad, admirably represented your country's views. By now I am sure that much of what was discussed here was reported to you, but I wanted to inform you directly of our findings and conclusions, which were surprisingly uniform.

Findings from the consultation were derived from a combination of public sessions and candid private meetings. Co-chairing these bi-partisan sessions with me were Mr. William Hyland, editor of Foreign Affairs, and Sir Brian Urquhart, former Under-Secretary General of the United Nations. In addition to the active participation of representatives from the five permanent members of the Security Council, there were designated representatives from Egypt, Iraq, Israel, Jordan, the Palestinian community, and Syria, who participated in the substantive dialogue with other scholars, statesmen, and diplomats. Representatives of the U.S. Department of State and the National Security Council joined the discussions and presented their views in the private and public sessions.

On the issue of the Arab-Israel conflict there was a general consensus that the format to be used in initiating negotiations should be an international Middle East peace conference. There continues to be agreement that U.N. Security Council Resolutions 242 and 338 provide the substantive framework around which a final Middle East peace settlement must be based. For some in the Middle East, however, U.N. Resolutions 242 and 338 are insufficient, and for others an international conference is inappropriate without strict prior delineation of its role and operating

procedures. Nonetheless, all the regions' actors want the five permanent members of the Security Council to be actively engaged in resolving outstanding differences and guaranteeing agreements reached. All who spoke realize that an active role by Washington is a prerequisite to progress, and fear that prolonged inaction would allow uncontrollable drift and violence to occur with attendant negative consequences for all the peoples in the region.

With regard to the international conference format, it was generally agreed that five points should be assumed:

- An international conference once structured should play a substantive role but lead quickly to direct negotiations.
- A conference should not impose a solution, nor should it be able to veto agreements reached among the directly involved parties.
- Negotiations should be conducted in bi-lateral geographic committees.
- Palestinian representatives, perhaps within the context of a Jordanian-Palestinian delegation, would participate on an equal basis to protect the legitimate aspirations and rights of the Palestinian people.
- All participants should be expected to accept U.N. Resolutions 242 and 338 and to renounce violence and terrorism.

In searching for ways to end the Gulf war, common agreement emerged at the consultation for support of the July 1987 U.N. Resolution 598, which called for a cease-fire, a withdrawal to previous national boundaries, and the establishment of a commission of inquiry to determine the causes of the war. Disagreement arises between Iran and Iraq over the sequence of these three steps. Quite beneficially, this diplomatic framework calls for the active mediation of U.N. Secretary-General Perez de Cuellar. This offers the possibility of finding a formula -- perhaps with a cease-fire, selection of a commission, then withdrawal of occupying forces -- that will neither totally embarrass nor absolutely justify the actions of either combatant.

What is required now is a follow-on resolution that makes U.N. Resolution 598 operational and that provides additional incentives for the combatants to end hostilities.

In summary, there was common agreement that the Council's five permanent members, other European nations, and Japan should vigorously promote the concept of negotiated solutions to these conflicts based upon United Nations Security Council Resolutions as basic formats in both cases. Furthermore, these nations should be prepared to provide technological and financial support in guaranteeing agreements reached through negotiations.

Recent events in the region and the warming of relations between the super powers have made the opportunity ripe for an international effort to find an equitable solution to the Arab-Israel conflict and the Gulf war. Indeed, as the Arab summit conference in Amman demonstrated during the week before our consultation, events in the Gulf region have pushed the Arab world to be more accommodating with a formerly ostracized Egypt and with your nation, with whom there once was to be no negotiation, no peace, and no recognition.

In my public remarks at the beginning and at the end of our meetings, I repeated what I said after my visit to the Middle East in March 1987: "I have hope, but I am not optimistic." It seems apparent that we must now await the outcome of the Israeli and American elections to see if it will be possible for the leaders to move forcefully ahead with the negotiating process.

At the Carter Center of Emory University we shall continue to pursue opportunities that promote discussion and seek solutions to these and other difficult foreign policy issues. I hope when you are next in our region, you will come by to see us. Rosalynn joins me in wishing you the very best for the new year.

Sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Jimmy Carter". The signature is fluid and cursive, with "Jimmy" on the left and "Carter" on the right, connected by a horizontal line.

His Excellency Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515

December 18, 1987

820(1-2)

To the Honorable Prime Minister of Israel
Mr. Yitzhak Shamir
Kiryat Ben Gurion
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Prime Minister:

By letter of May 8, 1986, we joined more than 150 of our colleagues in the House of Representatives to express to your predecessor, the Cabinet and to members of the Knesset our concerns with regard to efforts to halt construction and use of the Brigham Young University Center for Near Eastern studies which was then under construction in Jerusalem.

We commend you, the members of your Cabinet and of the Knesset who have stood so firmly in support of the Center's completion. Thank you for that important reconfirmation of Israel's commitment to all the basic democratic freedoms.

The University Center, as you know, has been completed and is now operational, but there has been some unexplained delay in executing the final ground lease. We are assured that the University has met all the conditions precedent as required by the development contract.

We write to urge your personal attention to this matter, now pending before the Israel Lands Administration. Any help you can give to get this final ground lease executed and delivered will be appreciated.

We thank you, Mr. Prime Minister, for your assistance in resolving this important matter.

Sincerely,

John S. Foley

Paul B. Fassell
Wayne Swan

Rich Hall

Tom Hantos

Al Wylie
Paul Orey

IDENTIFICATION OF SIGNATORIES TO THE ATTACHED LETTER

Hon. Jim Wright
Speaker
House of Representatives

Hon. Thomas S. Foley
Majority Leader

Hon. Dante B. Fascell
Chairman
Foreign Affairs Committee

Hon. Lee H. Hamilton
Chairman
Europe and Middle East Subcommittee

Hon. David Obey
Chairman
Foreign Operations Appropriations Subcommittee

Hon. Tom Lantos
Member, Foreign Affairs Committee

Hon. Wayne Owens
Member, Foreign Affairs Committee

File
Lh. Y. letter

RICHARD H. BRYAN

December 18, 1987

820(1-2)

Mr. Yitzhak Shamir
Prime Minister
State of Israel
c/o Israeli Consulate
6380 Wilshire Blvd.
Los Angeles, Ca. 90048

Dear Prime Minister Shamir:

I would like to thank you for taking the time to meet with my wife Bonnie, the Farahi's and me during our recent trip to Israel.

I particularly appreciated the opportunity to hear your comments on current U.S.-Israel relations, as well as your assessment of the challenges our two nations will jointly face in the future. The United States and Israel have a great many common interests, and I was interested in your thoughts on how we can maintain these strong ties during the coming years.

Although 8 days is a short time to become fully acquainted with a country, our introduction to Israel's political, social and religious traditions left a lasting impression. Our trip also provided us with an extraordinary opportunity to learn more about America's most important ally in the Mid East and to strengthen ties between Israelis and Nevadans. In this spirit, I would like to invite you to visit our state so that we might return your kind hospitality.

Once again, my thanks for your kindness during our visit.

Sincerely,

RICHARD H. BRYAN
Governor

RHB/cd

FOREIGN POLICY ASSOCIATION

729 SEVENTH AVENUE, NEW YORK, NEW YORK 10019 • (212) 764-4050

John W. Kiermaier
President

November 25, 1987

✓ 820 (1-2)

112-1-8

His Excellency Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel
Office of the Prime Minister
Jerusalem, Israel

Dear Prime Minister Shamir:

We were honored that you were our guest this week. Your remarks and responses to questions were very well received if individual reactions I have consistently heard are a measure.

You were particularly gracious to share some time with the young high school students we had asked to attend. Such students have a special place in our general educational program.

We hope you will find an occasion to be with us again.

With every good wish.

Sincerely,

John Kiermaier

JK:jt

FOREIGN POLICY ASSOCIATION

729 SEVENTH AVENUE, NEW YORK, NEW YORK 10019 • (212) 764-4050

John W. Kiermaier
President

November 30, 1987

Mr. Mordechai Yedid
Deputy Consul General
Israeli Consulate General
800 Second Avenue - 15th Floor
New York, NY 10017

Dear Mr. Yedid:

I am enclosing a letter of thanks to Prime Minister Shamir for his participation in our recent luncheon.

I would hope that you would convey it for us.

Let me also thank you for your role in making these arrangements possible. We hope the Prime Minister found it as useful an event as we did.

Sincerely,

JK:jt

Enclosure

FOREIGN POLICY ASSOCIATION

729 SEVENTH AVENUE, NEW YORK, NEW YORK 10019 • (212) 764-4050

November 30, 1987

The Honorable
Mordechai Yedid
Deputy Consul General of Israel
Consulate General of Israel
800 Second Avenue
New York, NY 10017

Dear Mr. Yedid:

It was most gracious of Prime Minister Shamir to agree to meet and be photographed with students from William Cullen Bryant High School, Long Island City, New York, on the occasion of his address before the Foreign Policy Association last Monday, November 23rd. We at FPA and the students were most appreciative.

The students come from a school which is truly international in terms of the racial and ethnic backgrounds of its student body. Prime Minister Shamir asked for copies of the photographs and we are delighted to send them to your attention. We hope they can be used in Israel in reports of the Prime Minister's visit to New York.

For purposes of identification, the Prime Minister is shaking hands with Patricia Wong, of Chinese background. The names and backgrounds of all the students, listed alphabetically, are:

Ali Alaie	Iran	Nancy Pascal	Somalia/Venezuela
Lisa Hernandez	Cuba/Italy	Vicky Tam	Brazil
Maria Lolis	Greece	Manuel Vara	Spain
Agnes Miazga	Poland	Patricia Wong	China

In a second photo, with students seated, the teacher standing on Prime Minister Shamir's left is Amon Diggs. The student next to Mr. Diggs is Agnes Miazga, from Poland, and on the Prime Minister's right are Maria Lolis and Lisa Hernandez. In the front row, seated left to right, are: Patricia Wong, Manuel Vara, Nancy Pascal, Ali Alaie and Vicky Tam.

Once again, we thank you for your assistance in planning this major event. We also appreciate your taking time to forward the enclosed. Needless to say, we would welcome copies of any publication that includes them.

We send our greetings and look forward to working with you again.

Sincerely,

Ms. Thetis Reavis
Vice President for
Public Affairs

Jerusalem

July 22, 1987.

820(1-2)

Governor Michael S. Dukakis
The Commonwealth of Massachusetts
Executive Department
State House
Boston 02133
U S A

Dear Governor,

I was pleased to hear from you about the positive effect of the recent Massachusetts Economic Mission to Israel. We were impressed by their wide-ranging interests and programme. We look forward to continuing the close cooperation which is developing between the State of Massachusetts and Israel.

We share many values and ideals - especially our common devotion to democracy, to free enterprise, to education. Together we should be able to develop important trade, tourist and technological cooperation and exchanges.

Dear Governor, I wish you due success in your important assignment as the Head of the State of Massachusetts, and send greetings for the wellbeing of all your citizens.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

Jerusalem

July 22, 1987.

820 (1-2)

Governor Michael S. Dukakis
The Commonwealth of Massachusetts
Executive Department
State House
Boston 02133
U S A

Dear Governor,

I was pleased to hear from you about the positive effect of the recent Massachusetts Economic Mission to Israel. We were impressed by their wide-ranging interests and programme. We look forward to continuing the close cooperation which is developing between the State of Massachusetts and Israel.

We share many values and ideals - especially our common devotion to democracy, to free enterprise, to education. Together we should be able to develop important trade, tourist and technological cooperation and exchanges.

Dear Governor, I wish you due success in your important assignment as the Head of the State of Massachusetts, and send greetings for the wellbeing of all your citizens.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

Jerusalem

July 22, 1987.

820 (1-2)

Governor Michael S. Dukakis
The Commonwealth of Massachusetts
Executive Department
State House
Boston 02133
U S A

Dear Governor,

I was pleased to hear from you about the positive effect of the recent Massachusetts Economic Mission to Israel. We were impressed by their wide-ranging interests and programme. We look forward to continuing the close cooperation which is developing between the State of Massachusetts and Israel.

We share many values and ideals - especially our common devotion to democracy, to free enterprise, to education. Together we should be able to develop important trade, tourist and technological cooperation and exchanges.

Dear Governor, I wish you due success in your important assignment as the Head of the State of Massachusetts, and send greetings for the wellbeing of all your citizens.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

Harry,
you should
compose a
fitting answer
on behalf of
the P.M.

To remind you -
"The Next President" . . .

MICHAEL S. DUKAKIS
GOVERNOR

THE COMMONWEALTH OF MASSACHUSETTS
EXECUTIVE DEPARTMENT

STATE HOUSE • BOSTON 02133

June 18, 1987

820 (1-2)

The Honorable Itzhak Shamir
Prime Minister of Israel
Office of the P.M.I.S
Hakirya, Jerusalem
Israel

Dear Prime Minister:

I wanted to thank you for the considerable time you gave to the Massachusetts Economic Mission during its trip to Israel on May 22-28.

My secretary of Economic Affairs, Joseph D. Alviani, informed me of your candor and hospitality during his meeting with you and Mr. Rubin.

I am personally committed to implementing the specific initiatives included in the Massachusetts-Israel Exchange and look forward to a continuing exchange of ideas on trade, tourism, and science and technology which will be a benefit to both Massachusetts and Israel.

Again, my sincere appreciation for your courtesy and consideration to our delegation, and I would welcome an opportunity to extend the hospitality of Massachusetts to you and other members of the Israeli government in the near future.

Sincerely,

Michael S. Dukakis
Governor

MSD:JDA/mlt

Jerusalem

July 6, 1987.
820(1-2)

Congressman Dave McCurdy, M.C.
House of Representatives
WASHINGTON DC 20515
U S A

Dear Congressman,

I am writing on behalf of the Prime Minister, Mr. Yitzhak Shamir, to whom you sent a copy of your letter of June 17 addressed to Mr. Roni Milo, who was at the time the Acting Minister of the Interior.

We have checked into the matter and have been advised that the Ministry is studying the application of Mr. Michael D. Bentley from all aspects.

In response to your request we have urged them, if possible, to expedite matters.

The Prime Minister extends his good wishes to you.

Sincerely,

Z.H.Hurwitz
Adviser to the Prime Minister

Jerusalem

July 5, 1987.
820(1-2)

Congressman Dave McCurdy, M.C.
House of Representatives
WASHINGTON DC 20515
U.S.A.

Dear Congressman,

I am writing on behalf of the Prime Minister, Mr. Yitzhak Shamir, to whom you sent a copy of your letter of June 17 addressed to Mr. Roni Milo, who was at the time the Acting Minister of the Interior.

We have checked into the matter and have been advised that the Ministry is studying the application of Mr. Michael D. Bentley from all aspects.

In response to your request we have urged them, if possible, to expedite matters.

The Prime Minister extends his good wishes to you.

Sincerely,

Z.H.Hurwitz
Adviser to the Prime Minister

DAVE McCURDY
4TH DISTRICT, OKLAHOMA

COMMITTEES

ARMED SERVICES

SCIENCE, SPACE, AND TECHNOLOGY
CHAIRMAN, SUBCOMMITTEE ON
TRANSPORTATION, AVIATION AND MATERIALS

PERMANENT SELECT COMMITTEE
ON INTELLIGENCE

DISTRICT OFFICES
330 WEST GRAY, SUITE 110
POST OFFICE BOX 1265
NORMAN, OK 73070
(405) 329-6500

103 FEDERAL BUILDING
LAWTON, OK 73501
(405) 357-2131

822 WILLOW
DUNCAN, OK 73533
(405) 252-1434

WASHINGTON OFFICE
409 CANNON BUILDING
(202) 225-6165

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515

June 17, 1987

Minister Rony Milo
Minister of Interior
1 Shalom Zion Hamalka St.
Jerusalem, Israel

Dear Minister Milo:

I am writing in behalf of Mr. Michael D. Bentley, an American citizen currently residing in Israel. His current address is P.O. Box 3831, Bat Yam 59136, Israel, and his phone number is 03-877017.

Mr. Bentley has resided in Israel for approximately 15 years and loves the privilege. As I understand, he has recently been given the opportunity to work for the Bible Society of Israel, and therefore, wishes to renew his visa. I believe this organization has requested a work visa in his behalf, and I would like to request that it be given every possible consideration, and its processing, expedited if possible.

Thank you very much for this courtesy, and please feel free to call on me should you require my assistance in any matter.

Sincerely yours,

DAVE McCURDY, M.C.

DM: rmm

CC: Prime Minister Yizhak Shamir
Office of The Prime Minister
Hakirya
Jerusalem, Israel

ירושלים, ח' בתמוז התשמ"ז
1987 5 ביולי
סימוכינו: 1-דש-707-5

לכבוד
מר שלמה גזית,
מנכ"ל הסוכנות היהודית
ת. ד. 2 9
ירושלים 91920

שלום רב,

ראש-הממשלה ביקשתי לאשר בתודה קבלת מכתב מיום ה-4
ביוני 1987, בעניין גיוס כספים למען ישראל ("ילדים
רבים").

אנו בודקים את העניין עם משרד העבודה והרווחה כדי
לנסות לאמת את המוסדות, ולבדוק אפשרות פתרון כל הנושא.

בברכה,

צחי הנגבי
מנהל לשכת ראש-הממשלה

העתק: לשכת שר האוצר

הסוכנות היהודית לארץ-ישראל
THE JEWISH AGENCY FOR ISRAEL

Maj. General SHLOMO GAZIT

Director General

ד' סיון חמ"ז
4 ביוני 1987

הממשלה
16-06-1987
849-1
✓ 820(1-2)

אלוף (מיל.) שלמה גזית

המנהל הכללי

מר יצחק שפיר
ראש הממשלה

הנדזה: גיוס כספים למען ישראל

בבוקריו זה לא מכבר באלה"ב נפלה לידי מודעת פרטת בכתובת "אמץ יلد", כאשר הרעיון המركזי הוא לחרום 16 דולר בחודש ולחמוך בדרך זו בילד רעב בארץ נחלה כלשהי. הרעיון הוא יפה, הומניטרי ורואי לכל שבח.

עם זאת היתי מופתע ביותר למצוא את ישראל נמנית על הארץ אשר ילדיה מצוים בחרפת רעב וזקוקים לאיום של תורם חביב ונדייב בארץ הברית.

ברורה לי הכוונה - מיחד, הציבור היהודי האמריקאי מהויה יעד מועד לגיוס תרומות מעין אלה, ומайдך, בודאי שיש מוסדות בישראל אשר שמחים לזכות בתמייה נספה לתקזיבם בדרך נלוזה זו.

דומני כי לא יקשה לאחר את המוסדות בישראל הכלולים בראשית המועדים לאיום ילדים ומאהר וכולם נחנים ללא ספק מתחמכות והקצבות מלכחות - בטוחני כי אפשר יהיה לחבוע מהם לפרק מתחנית זו אם אינם חפצים לפגוע בהזרמת כספי ההקצבות המגייעים להם.

יחד עם זאת אני חושש כי פרשה זו לא מצא פתרון אלא בהתרבות הדרב הלאומי העליון, ומכאן מחייבי זה אליו.

הנני מذرף צלום של המודעת שמצאתה.

לשוחר תמיד,
שלמה גזית

העתקים: מר משה נסימן - שר האוצר
מר א.ל. דולצין
מח. ע. לוינסקי

AMERICA. MAKE IT A GREAT PLACE TO LIVE FOR EVERYONE.

Take the back roads...

...in Appalachia and the rural South where some families still live in dilapidated shacks, many without heat or plumbing or running water. And their children—hungry, isolated, often withdrawn and frightened—play in dirt yards with rusted car parts and old tires for toys.

Or visit an American Indian reservation where unemployment and poverty have fragmented families. And Indian youth without hope, help—opportunity—find release and comfort in drugs and alcohol.

Walk the back streets...inner-city streets where schoolchildren—left alone while their parents are working or searching for jobs—are prey for street gangs and pushers of marijuana, cocaine, crack.

But America is a great country. American people care. And many people—perhaps you—would help these children if they knew how.

Here's how: Sponsor a needy child through Save the Children. It costs just \$16 a month—only 52¢ a day. But that money, combined with other sponsors', can change a child's community, future, and life. By helping hardworking families help themselves.

You'll receive the child's photo and personal history. Progress reports. You can exchange letters too, if you wish. And you can sponsor here in America—or in any country listed on the coupon.

But please, use that coupon. Tell us you'll be a sponsor. You'll make the American dream come true for needy children—whether they live in America or not.

Because 54 years of experience has taught us that direct handouts are the least effective way of helping children, your sponsorship contributions are not distributed in this way. Instead, combined with other sponsors', they are used to help children *in the most effective way possible*—by helping the entire community with projects and services such as health care, education, food production and nutrition.

SPONSOR A CHILD.

YES, I want to sponsor a child. My first monthly payment of \$16 is enclosed.
I prefer a boy girl either

Where the need
is greatest.

In America: American Indian Appalachia Inner Cities Southern States Southwest Hispanic Africa Bangladesh Colombia Dominican Republic West Bank Gaza Israel Lebanon Mexico Nepal Philippines Sri Lanka Thailand

Name _____ (please print)
Address _____
City _____
State _____ Zip _____

Instead of becoming a sponsor at this time, I am enclosing a contribution of \$ _____
 Please send more information.

Your sponsorship payments and contributions are U.S. income tax deductible. Our annual summary with financial statement is available upon request.

© Save the Children Federation, Inc., 1986

 Save the Children.
50 Wilton Road, Westport, Connecticut 06880
Attn: David L. Guyer, President **W U P 5/13/7**

820 (1-2)

83-431
2.7

The Ambassador of the United States of America
and Mrs. Pickering
request the pleasure of the company of
H.E. the Prime Minister and Dr. Shamir
at a reception
to celebrate the 211th Anniversary
of the Independence of the United States of America
on Thursday, the second of July 1987
at seven-thirty o'clock

Regrets only
Tel. 03-656417

40 Galei Tsolet Street
Herzliya Pituach

Jerusalem June 25, 1987.

12-2234

✓ 820(1-2)

840(1-2)

Mr. Kenneth J. Bialkin
One Citicorp Center
153 East 53rd. Street
NEW YORK NY 10022
U S A

Dear Ken,

I am writing on behalf of the Prime Minister to thank you for your letter of June 5 and the memorandum of your meeting with Ambassador Pickering. The Prime Minister appreciates your concern and interest, and the effort you are making. He sends you his best wishes.

Sincerely,

Z.H.Hurwitz
Adviser to the Prime Minister

GOVERNMENT OF ISRAEL

16 לינדי 1987

GABRIEL LEVY
Economic Minister
to the United States

לכבוד

כבוד ראש הממשלה

מר יצחק שמיר

משרד ראש הממשלה

הקריה

ירושלים

אדונני ראש הממשלה,

הנדון: ביקור המשלחת מבריטניה

רציתי רק במספר מילים להודות לך עבור הענוותך להפגש עם חברי המשלחת והזמן שהקדים ת.

חברי המשלחת חזdro מלאי התרשומות מהביקור בארץ, ובמיוחד מהשיכחה איתך.

באرض נחתם הסכם הבנה בין שלושת המשרדים הכלכליים לבין מדינת מטץ' וסת, וכעת אנו עוסקים בישום מסמך ההבנה.

קייםנו כבר פגישת עבודה בה הוחלט על משלחת נוספת של אנשי עסקים אשר תברא לחפש פרויקטים בארץ, וכן על מיציאת חברות מטרה בבריטניה שתתאמנה ליצירת קשר מחקרי או עסקי עם חברות ישראליות האמורות להשתתף בתערוכת ישראלט 88.

מנסידוני הקצר בארה"ב נראה לי כי המשלחות הכלכליות הנן חשובות ביותר שכן באופן טבעי הן מורכבות מארגוני מעש. אנשי הכספיים בשיטה הפלורטית של אריה"ב הינם בעלי ההשפעה הגדולה ביותר בעולם גם בתחום הפלורט - וכך אנו מושיכים לסייע ולדרכן בקורס משלחות כאלה בארץ.

בכבודך רב
גבוי לוי
ראש המשלחת הכלכליות

משרד ראש הממשלה
ירושלים
28-10-1987
מספר חתימת
1-9-1-12
820 (1-2)

Department of Sociology/Anthropology and Geography

ה' בסיון, תשמ"ז
5 ביוני, 1987

לכבוד
מר יצחק שמיר
חבר הכנסת
ירושלים

חבר הכנסת יקר !

במפגש למכתבי אליך מיום 20 במרץ, 1987, בענין המחקר
שבעשה על ידי צוות של חוקרים ישראליים-אמריקאים-פלשטיינאים
בנושא השלום, אבי מבקש בזזה להביא לידייעתך, כי :

א. קידמו את הנושא לדרגה בה ניתן היום לממש את התכנית
ולהגיע לשלבים מתקדמים לkrarat בשותה המלא של ישראל,
ולהשגת השלום.

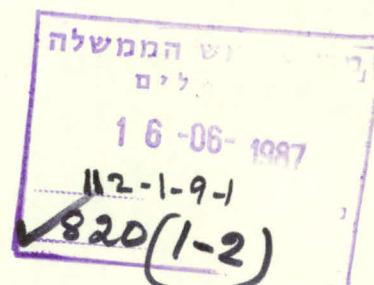
ב. אגיע לישראל ב - 11 ביוני, 1987, ואשמח מכך באותו תאריך
לי את האפשרות להביא תכנית זאת לפניך אישית, כדי
שנוכל יחד לבחון את טיבם, ואת את הדריכים לקידום השלום.

אי לך, אודה לך מכך תשיב לבקשתו זאת לכתובת הבאה :

רח' עיינרות 12/6,
עד

בתודה מראש,

ובברכה,
פרופ' יתודה קייזר

מַהְרָה מִרְקָד בָּעֵית הַשְּׁלוֹם ?

לִפְנֵי דַעַת מִיטֵּב הַחֲוֹקָרִים, מִרְקָד
הַבָּעֵית הַוָּא - הַפָּלֶסְטִינָאִים.

פָּתְרוֹן בָּעֵית הַפָּלֶסְטִינָאִים -
כַּיְצֵד ?

כָּל פָּתְרוֹן מַתְקָבֵל עַל הַדָּעַת חִיֵּב :

א. לְהַבְּשִׁיחַ אֶת רַיבּוּנוֹת
וּבִיטְחוֹבָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

ב. לְהַתְקָבֵל עַל דַעַת רֹוב
הַיְשָׁרָאֵלִים וְהַפָּלֶסְטִינָאִים.

ג. לְהִיּוֹת דָמּוֹקְרָאַטִי .

מַהְיֵה הַתְכִבָּית הַחְדָשָׁה ?

צְוֹרוֹת מִחְקָר מִדְעֵי שֶׁל יִשְׂרָאֵלִים -
פָלֶסְטִינָאִים - אַמְרִיקָאִים מִצְיָע
תְכִבָּית אֲשֶׁר :

א. בָּתֵּן לְבָצָע - לְאַלְתָר, וְלְהַשִּׁיג
אֶת הַשְּׁלוֹם הַמְזּוֹפָה - מִיד.

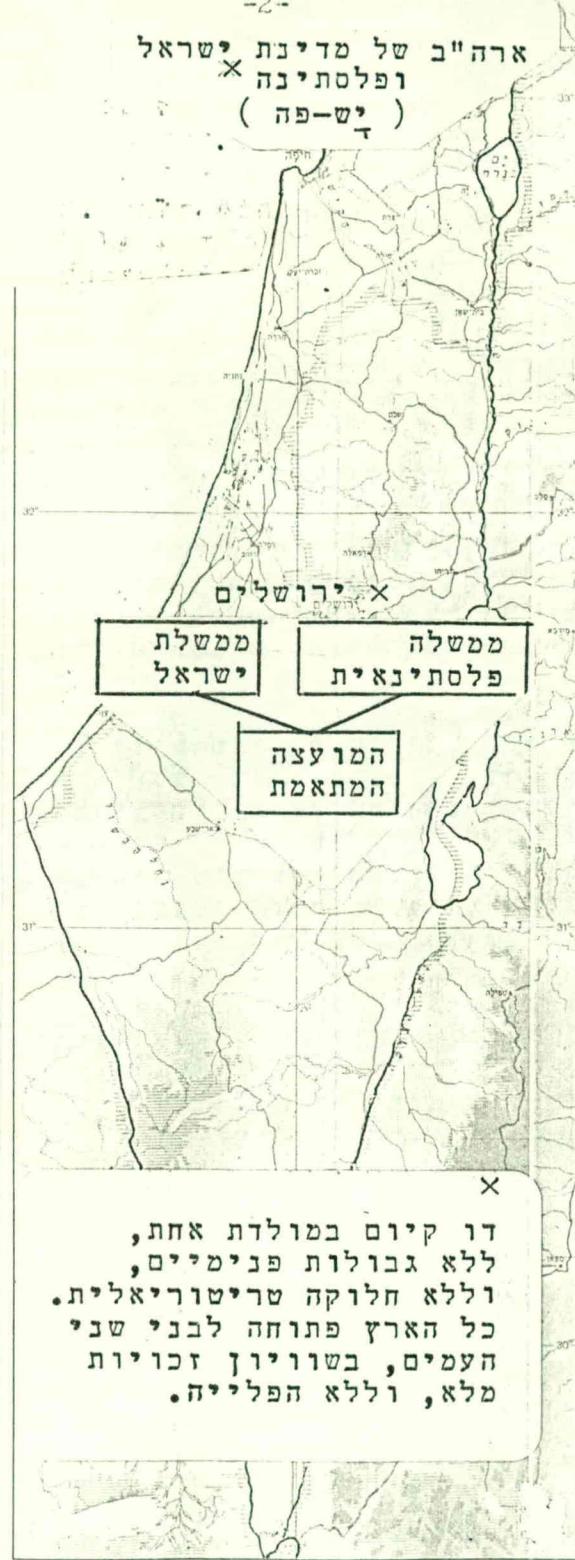
ב. הִיא "שְׁלוֹם" תָמֹרֶת "שְׁלוֹם".

ג. הִיא לֹא "פְּשָׁרָה טְרִיטּוֹרִיאַלִית".

ד. לֹא תְצִרִיךְ אֶת נִסְיגַת יִשְׂרָאֵל
לְגַבּוּלֹת קֶדֶם 1967, וְגַם לֹא
אֶת בָּצְעָן שֶׁל הַחֲלֹשָׁת הַאוֹ"ם
ו- 242 336.

ה. עֲוָנָה לְצַדְכִים שֶׁל אֶלְהָה הַדּוֹגָלִים:

1. ב - "שְׁלוֹם עַכְשִׁיו"
2. ב - "אָרֶץ יִשְׂרָאֵל הַשְּׁלָמָה"
3. ב - "בָּהֲקָבִית שְׂוֹוִוּוֹן
זְכוּיּוֹת לְכָל אָדָם בָּאִי",
כָּל הַפָּלֶסְטִינָאִים".
4. ב - "הַכְּרָת הַזְּכוּיּוֹת

- ה. הַלְגָטִימִוֹת שֶׁל הַעֲרָבִיִּת .
5. ב - "בְּדוּ-קִיּוּם, וּבְאִינְטָגָר
רְצִיחָה שֶׁל הַפָּלֶסְטִינָאִים".
6. ב - "מִשָּׁא וּמִתְן יִשְׁרָאֵל" עַם
הַעֲרָבִים .
7. ב - "מִשָּׁא וּמִתְן בְּמַסְגָּרָת
בִּינְלָאוּמִית".
- ו. מִקוּבְלָת עַל כָּל הַפָּלֶסְטִינָאִים .
(אֲפִילוּ הַקִּצְוּנִים שָׁבָהֶם).
- ז. תְּחִסֵּל אֶת הַטְּרוּרִיזָם, וּפְעוּלוֹת
הַמְחַבְּלִים - לְאַלְתָר.
- ח. יִבְשִׁיחַ אֶת עַתִּידָנו בָּאִיזָׂרָה .
- ט. מִבּוֹסֵסֶת עַל מִגְּלַת הַעֲצָמָות
שֶׁל יִשְׂרָאֵל .
- י. מִבּוֹסֵסֶת עַל הַתּוֹרְדָה הַיְהוּדִית
וּעַל הַמוֹסֵר הַיְהוּדִי, וּכַן עַל
הַפִּילּוֹסְוֹפִיה הַצִּיוּבִית .
- כָּל אֶלְהָה כָּלָוְלִים בַּתְכִבָּית הַחְדָשָׁה .
מַהְרָה הַאֲרָפִי הַמְדִינִי שֶׁל תְכִבָּית .
- חַדְשָׁה זֶה ?
מְרַצֵּעַ לְהַקִּים בְּכָל שְׂטָחָה שֶׁל אַיִל
(מִמּוּרָב לִירְדָן וְעַד לִים. הַתִּיכְוֹן)
יְחִידָה מִדִּינִית אֶחָת שְׁתָהוֹרָה שְׂטָח
שֶׁל מִדִּיבָת יִשְׂרָאֵל וְגַם שֶׁל מִדִּיבָת
פָלֶסְטִינָאִית. זֶה יְהִי - דו קיומ
בְּמַולְדָת מְשׁוּתָפָת .
- אִיךְ זֶה אָפְשָׁר ?
הַאֲמָם זֶה יִתְכַּן ?
- ה. בְּמַקְבִּיל לְמִמְשָׁלַת יִשְׂרָאֵל
(הַנְּשִׁיאָות, הַמִּמְשָׁלָה, הַכְּנָסָת, וְבַת
הַמִּשְׁפְּט), תְּהִיּוּ מִמְשָׁלַת פָלֶסְטִינָאִית .
בָּעֵלֶת הַרְכָב דּוֹמָה לְזוֹו שֶׁל מִמְשָׁלַת
יִשְׂרָאֵל .

מה עלי לעשות כדי לתרום
לקיידום והשלום ?

א. כתוב מכתב לכל חברי הכנסת (120 במספר) וחזק את כוחם להביא תכנית מדינית זאת של "ארה"ב של ^{רשות} השפה" לסדר היום לדיוון במליאת הכנסת בהקדם, ודרוש מהם לאמץ אותה כדי להביא לביטחונה של ישראל, ושלום - לאלאר.

ב. כתוב מכתבים לכל מערכות העתונאים בארץ, ובחו"ל, ותמונה בתכנית זאת במכabeeין, ובסבר לקוראי העתוון את החשיבות של קיידום תכנית זאת להשגת השלום - לאלאר.

ג. יזום פגישות חברים, ואסיפות עם, לשם דיון בתכנית שלום זו, ובדרךם לבזועה המיידי.

ד. היה בין אלה הפעילים בתכנית ובבאמנות להשגת ביטחונה האמיתית של ישראל, ולהשגת השלום.

ה. כתוב לבו, או לי אישית, כיצד לדעתך בתן יהינה ליחסם תכנית זאת, ולבצעה לאלאר, למען ביטחונה של ישראל, ולמען שלום בר-קימא, לפי הכתובת הבאה :

פרופ' יהודה קידר
רחוב עיינרות 6/12, ערד

או

Dr. E.Y. Kedar
The William Paterson College of New Jersey,
Wayne, New Jersey 07470

ב. היישרל"ם, בעבר, יבחרו
במוסדות של מדינת ישראל, וממשלה
ישראל תהייה משלתנו.

ג. הפלסטיינים, מעתה, יבחרו
במוסדות של הממשלה הפלסטיינית,
והיא תהיה ממשלה.

ד. מועצה מתאמת (מעין מועצה
פדראלית) תתאם את הצרכים המשותפים
של שתי הממשלהות.

ה. שתי המדינות יCRTו ברית,
ויקראו :

"ארה"ב של מדינת ישראל,
ופלסטיינה" (ארה"ב של ^{רשות} השפה)"

"The United 'State of Israel'
and Palestine (USIP)"

מדוע חיברים אבר לשות זאת ?

א. השגת שלום צודק ובבר קיימת
דרישה להיות היעד האמתי של כל
איש וואה נאור(ה) יהוד(ה) או
ערבי(ה).

ב. יש בידי צוות החוקרים עתה
כל הבטחות וההבטחות, שתכנית
זאת של "ארה"ב של ^{רשות} השפה", מקובלת
על מרבית המפלגות בישראל, ו גם
על העربים.

ג. תכנית זאת היא - קובנסטרס
מדיני, ותביא לשום - לאלאר.

ד. שני העמים, היישרל"י והערבי,
ידעו בעבר, וידעו בעתיד, תקופות
זוהר, ושיתוף פעולה פורה, שבתו
ויתנו לעולם את מיטב הקיימה,
רhomorשת הרוחנית.

Jerusalem

June 4, 1987.

112-1-8

820 (1-2)

Mrs. Sally Ann Holmes
Coordinator - Community Services
City Wide Club of Clubs
P.O. Box 8446
HOUSTON Texas 77004
U S A

Dear Mrs. Holmes,

I am writing on behalf of the Prime Minister,
Mr. Yitzhak Shamir, to thank you for your letter of
May 13.

Regrettably he cannot accept your invitation
to be your guest speaker, as he will not be in the
United States at the time indicated.

He wishes you success in your endeavours.

Yours sincerely,

Z.H.Hurwitz
Adviser to the Prime Minister

CITY WIDE CLUB OF CLUBS

NATIONAL ORGANIZATION

ADMINISTRATIVE OFFICE

(713) 523-1640

OR 528-4712

P.O. BOX 8446

HOUSTON, TEXAS 77004

SALLY ANN HOLMES

Coordinator – Community Services

Several locations to serve you including:

New Orleans, (504) 348-1373 • Bellaire, (713) 665-2233 • Austin, (512) 452-1019

CITY WIDE CLUB OF CLUBS

P.O. Box 8446 • 4101 San Jacinto, suite #206
Houston, Texas 77004
(713) 528-4712

124 White Drive
P.O. Box 192
Bellaire, Texas 77401
(713) 665-2233

7641 Holly Hall
Houston, Texas 77021
(713) 523-1640

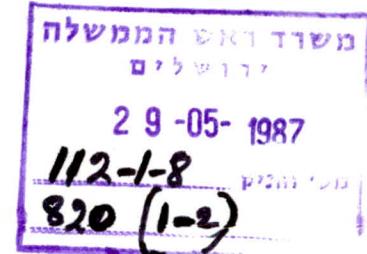
4715 Caroline
Houston, Texas 77004
(713) 520-9247

7582 Chevy Chase, Suite #105
P.O. Box 14368
Austin, Texas 78752
(512) 452-1019

3001 Palmer Hwy.
Texas City, Texas 77590
(Galveston)
(409) 946-0388

"Putting Forth An Extra Effort"

May 13, 1987

His Excellency Yitshak Shamir
c/o Knesset Jerusalem, Israel

Dear Mr. Prime Minister,

It is with much respect and esteem that the City Wide Club Special Events Committee is asking and inviting you to be the main guest at the City Wide Benefit Gala. Please notify us of your availability and the cost factors involved in being our special guest speaker.

The City Wide Club is a non profit community service organization established to serve the people of no income to moderate income.

Our goals is to elevate the moral, ethical, educational and cultural standards of all high school and college students as needed. The City Wide Club encourages drop outs to complete their academics through motivational and educational programs. Educational seminars are vehicles by which the City Wide Club engages professionals and career people to exchange information on continuing education to become successful citizens. We are dedicated and committed to educating and helping the poor, the needy, the hungry, the homeless, the aged, the handicapped, and underprivileged. The concept is that all age groups from infants to senior citizens receive services tailored to their needs. One of the objectives of the Club is to improve the quality of life for individuals and families in targeted area by offering diverse programs.

The City Wide Club puts forth an extra effort by answering many cries from the hungry. The time is now when hungry people must be fed. In light of the current economic crisis, more people are asking for food. The Food Voucher Program provides an influx of people, with hot meals to sustain them daily. The Holiday Feeding Program enabled the City Wide Club to feed in excess of 25,000 people during Thanksgiving and Christmas. Those unfortunate individuals and families ordinarily would not have eaten on those days but through the efforts of the City Wide Club, they were fed plentiful.

CITY WIDE CLUB OF CLUBS

P.O. Box 8446 • 4101 San Jacinto, suite #206
Houston, Texas 77004
(713) 528-4712

124 White Drive
P.O. Box 192
Bellaire, Texas 77401
(713) 665-2233

7641 Holly Hall
Houston, Texas 77021
(713) 523-1640

4715 Caroline
Houston, Texas 77004
(713) 520-9247

7582 Chevy Chase, Suite #105
P.O. Box 14368
Austin, Texas 78752
(512) 452-1019

3001 Palmer Hwy.
Texas City, Texas 77590
(Galveston)
(409) 946-0388

"Putting Forth An Extra Effort"

PAGE 2

As late as Monday, March 16, 1987, CBS featured the City Wide Club responding to the cries of the needy. City Wide Club has Public Awareness Programs through television, radio, public appearances and word of mouth. Additionally, the City Wide Club has annual telethons, benefits and fund raisers. This year we would like to have you as our special guest at the **Benefit Gala**. The chain of events dates are: **Tuesday, September 22; Saturday, September 26; Tuesday, October 13; Thursday, October 15; Tuesday, October 20; Thursday, October 22; Saturday, October 24; and Tuesday, October 27, 1987.**

Please select a date that is convenient for you to participate in our event. You may reach us at (713) 523-1640 or you may respond to our mailing address, **City Wide Club, P. O. BOX 8446, Houston, Texas 77288**. Thank you in advance for "Putting Forth an Extra Effort".

Sincerely,

Sally A. Holmes
Mrs. Sally Ann Holmes
Coordinator - Community Services
Co-Chairperson - Special Events Committee

SAH/sb
enclosures

cc: Board of Directors

קונסוליה כללית של ישראל

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
ATLANTA, GEORGIA 30365-3801

Phone (404) 875-7851

805 Peachtree St., N.E.
Suite 656

121/112.2

כ"ט באيار תשמ"ז
28 במאי 1987

אל: מנהל תפוצות
מנהל מצפיה
שמואל אבנת, יועץ ראש העיר ירושלים
דעת: השגריר, ציר הסברה, מנהל הסברה
מנהל לשכת ראש הממשלה
מאת: הקונסול הכללי באטלנטה

הצהרת אנדרו יאנג: 20 לאיחוד ירושלים

דיבנו לקבל הצהרות מכמה ראשי ערים בתחום שיפוטנו, והעברנו אליכם. היום, כ"ט באيار תשמ"ז, 20 לאיחוד העיר, קיבלנו הצהרה מאנדרו יאנג, ראש עיריית אטלנטה.

אני מודה, כי לקחתי על עצמי "יסיכון" בפנומי אליו, אך נעשה הלא יאומן: האיש חתום על ההצהרה המצוריב.

נדאג שהדבר יתפרש בעתונות באזורנו, לתועלת כל הצדדים...

בברכה,
ישעיה קצין
קונסול כללית

7-06-1987
161-1
820(1-2)

Jerusalem

May 24, 1987.

820(1-2)

Dear Governor Baliles,

Your letter of May 5 gave me a great deal of satisfaction. It is a further example of the deep understanding and close relationship between the people of the United States and the people of Israel.

Your initiative and subsequent efforts show that the agreements I concluded with the President in 1983 and again this year in regard to Free Trade and Strategic Cooperation can be implemented not only at the international and national level, but also locally at the people-to-people level, which is often the most important form of understanding.

I am most impressed by the programme you have developed, by the work that has gone into it and am confident that our departments and yours will together bring the programme to a successful conclusion. We shall do everything possible to assist.

I shall be delighted to receive you and the delegation of Virginians you will be leading on your visit to Israel next April when, with the help of the Almighty, we shall celebrate the 40th. anniversary of the renewal of our nation, our independence, our sovereignty and our statehood.

Thank you, Governor Baliles, for your warm sentiments and encouragement. I extend my best wishes to you and your family and all the people of Virginia.

Yours sincerely,

Yitzhak Shamir

Governor Gerald L. Baliles
Commonwealth of Virginia
Office of the Governor
Richmond 23219
U S A

Jerusalem

May 24, 1987.

Dear Governor Baliles,

Your letter of May 5 gave me a great deal of satisfaction. It is a further example of the deep understanding and close relationship between the people of the United States and the people of Israel.

Your initiative and subsequent efforts show that the agreements I concluded with the President in 1983 and again this year in regard to Free Trade and Strategic Cooperation can be implemented not only at the international and national level, but also locally at the people-to-people level, which is often the most important form of understanding.

I am most impressed by the programme you have developed, by the work that has gone into it and am confident that our departments and yours will together bring the programme to a successful conclusion. We shall do everything possible to assist.

I shall be delighted to receive you and the delegation of Virginians you will be leading on your visit to Israel next April when, with the help of the Almighty, we shall celebrate the 40th. anniversary of the renewal of our nation, our independence, our sovereignty and our statehood.

Thank you, Governor Baliles, for your warm sentiments and encouragement. I extend my best wishes to you and your family and all the people of Virginia.

Yours sincerely,

Yitzhak Shamir

Governor Gerald L. Baliles
Commonwealth of Virginia
Office of the Governor
Richmond 23219
U S A

11.88

נסיכ' גאנזט

הננו כה נסיב:

III/V.

בברכת

שגרירות ישראל

ס. נ. ג. (ג'נ.)/בושינגטון

הננו כה נסיב:

הננו כה נסיב:

הננו כה נסיב:

הננו כה נסיב:

COMMONWEALTH of VIRGINIA

Office of the Governor

Gerald L. Baliles
Governor

Richmond 23219

May 5, 1987

820 (1-2)

Mr. Yitzak Shamir
Prime Minister
Office of the Prime Minister
Hakiryah - 3 Kaplan Street
Jerusalem, Israel 91919

Dear Mr. Prime Minister:

Approximately one year ago, Prime Minister Peres and I announced the formation of the Virginia-Israel Commission, to investigate and promote cultural, educational and economic development exchanges between the citizens of Israel and Virginia in commemoration of the 40th anniversary of the founding of the State of Israel.

Since that time, representatives of both our governments and citizenry have worked cooperatively to formulate a plan which I believe holds great potential for both the State of Israel and the Commonwealth of Virginia. In January of this year, members of the Commission's Executive Committee visited Israel to meet with the Israeli Coordinating Committee and begin to develop our agenda. The progress we have made to date would not have been possible without the dogged determination of Meir Dayan and those he has drawn together in this effort.

Over the course of the next twelve months, approximately two hundred Virginians will visit Israel and a like number of Israelis will visit Virginia to participate in programs developed by the Virginia-Israel Commission.

In April, 1988, I will lead a delegation of prominent Virginians to Israel to join in the celebration of Israel's 40th anniversary of statehood.

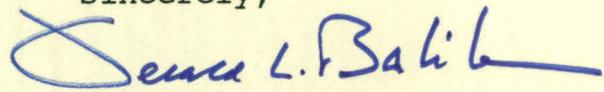
Mr. Yitzak Shamir
May 5, 1987
Page Two

I take great pride in providing you with a copy of the Commission's Plan for Exchanges, which will serve as our guide for the coming year.

I trust our mutual efforts will endure to benefit of the people of both Virginia and Israel for many years to come. I hope you share my enthusiasm for this initiative and that you will consider a visit to the Commonwealth while in the United States at some time during the coming year.

With kindest regards, I am

Sincerely,

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Gerald L. Baliles". The signature is fluid and cursive, with a large, stylized 'G' at the beginning.

Gerald L. Baliles

G5

820 (1-2) ✓
114-6

Jerusalem, 15th May 1987

His Excellency
Ronald Reagan
President of the United
States of America

Dear Mr. President,

I write to thank you most sincerely for the kind and warm greetings and congratulations which you sent to me and to the people of Israel on the occasion of the 39th anniversary of our independence.

I appreciate very much the reaffirmation of your commitment to the ideals of freedom and democracy which bind our peoples in such close friendship.

Your dedication to Israel's security and well-being and to the efforts which have been made to advance the cause of peace for Israel with its neighbours, is a source of encouragement and strength for our people.

Yours sincerely,

CH

רְמֵם וְרְמֵם בְּגַמְלֵי

4.6.82

רְמֵם גַּמְלֵם בְּגַמְלֵם

רְמֵם גַּמְלֵם בְּגַמְלֵם

בְּבְרְכָה

רְמֵם גַּמְלֵם בְּבְרְכָה

רְמֵם גַּמְלֵם בְּבְרְכָה.

רְמֵם גַּמְלֵם

מַשְׁכֵן נְשִׁיאִי יִשְׂרָאֵל

820 (1-2)
114-6

Jerusalem, 15th May 1987

His Excellency
Ronald Reagan
President of the United
States of America

Dear Mr. President,

I write to thank you most sincerely for the kind and warm greetings and congratulations which you sent to me and to the people of Israel on the occasion of the 39th anniversary of our independence.

I appreciate very much the reaffirmation of your commitment to the ideals of freedom and democracy which bind our peoples in such close friendship.

Your dedication to Israel's security and well-being and to the efforts which have been made to advance the cause of peace for Israel with its neighbours, is a source of encouragement and strength for our people.

Yours sincerely,

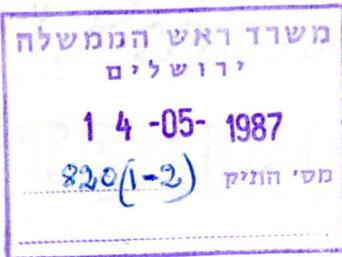
CLL

סנדי

STANFORD UNIVERSITY
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6165

CENTER FOR INTERNATIONAL SECURITY
AND ARMS CONTROL

320 Galvez Street

ח"כ יצחק שמיר הנכבד,

אננו ذוקרים לעדמתך בפרויקט חשוב בשטח היחסים בין עצמות-העל. מרבית המהקר בקורס זה מבצעת מנקרות מבטה של מנהיגים אמריקאים וסובייטיים. לעומת זאת מהויה "סקר הגישה המחוקמת הבינלאומית" נסיוון להבנת היחסים בין עצמות-העל מנקרות הראות של מנהיגים בעלי השפעה במקומות שונים ברחבי העולם (עד כה מלאו את הסקר, במחדרות שוכנות, חברי הסנאט של ארה"ב, חברי הפרלמנט האוסטרלי ואנשי מברית המועצות - וביחוד הקדוב, חברי הסנאט של ארה"ב). במדינת ישראל, המחקות בעלי השפעה הרבה ביותר הינם חברי הכנסת.

כיוון שכך, אננו מבקשים את שתווף הפעולה שלך במילוי הסקר הלוותה. מלוי השאלון לא יגוזל יותר מחמש דקות מזמן, וainedן חביב לכלול את שמו. האמת היא שאנו לננו כל דרך אחרת לציבור מידע זה. כהבעת חודה-נכגר לך עותק חינוך מהתוצאות אם משלח את האלויה הר"ב הנושאת את מעננו (עד אשר יגינו התוצאות עליינו לבקש, בכל הבודד, שלא לשוחח אודות הסקר עם עמיתך. דבר זה יבטיח כי התוצאות שנתקבלו תהיהנה בלתי מושפעות ובלתי תלויות).

אננו הקדש מספר דקות להכנת תשובתך - אננו מודים מועוניין בדעתך. כמו כן, אם יהיה לך הערות או שאלות נספוח נשמח אם תקשר עמו ד"ר סקוט פלאום, חוקר אוניברסיטה סטנפורד, אשר יבוא לישראל במטרה לאסוף את תוצאות המהקר. למשך שלושת השבועות הבאים הוא ישהה בbijתו של מרדכי צור, רח' אנטוקולסקי 6, תל-אביב 64044, טלפון 231-367 (03).

כהיה אסידי תודה על תשובתך בהקדם האפשרי. הרינו מודים לך מראש,

John W. Lewis
ג'ון ו. לואיס
מנהל המרכז לבטחון
ופיקוח נשק בינלאומית

Robert D. Stuetz
רוברט ל. סטריט
מ"מ נגיד ודיין המהקר
אוניברסיטה סטנפורד

השאלות הבאות נוסחו על מנת לגלות את דעתך האישית על נושא פרוק הנשך הגראייני. אינו חשוב נוכנות או מוטעה, אך חשוב מכך שחייב לכל השאלות. אנא אל חשוך עם איש כאשר הינך מלא את הסקר. כאשר תסitem- בדוק אם לא פשח על איזו שאלה ושלח את הסקר ל: ד"ר סקוט פלאום, אצל לוי צור, רח' אנטוקולסקי 6, תל-אביב 64044.

בשאלות הבאות אנא שכול את חוצאות ארבעת המצבים הבאים בסדר הבא: א) עבר ישראל ב) עבר ברית המועצות ג) עבר ארץות הברית מטיב הדברים, המצבים המתוארים יהיו מצבים סובייטיים המתוארים בהפטת יתר - זה חלק מכובן של המחקר, ואנו מבקש שפושט שkowski במייט יכולך בהגלוות אלו. לדוגמה, לאנשים רבים יש מושגים שונים לגבי ההגדרה של "הפחחה ממשותית". אננו מעוניינים בדעתך האישית.

אנא קבע עמדתך לארבעת המצבים הבאים בסולם ציוניים המחייב ב: 10+ (שממעותו היא החוצה הטובה ביותר ביותר לישראלי שנותר על הדעת) ומסתיים ב: 10- (שממעותו היא החוצה הגרועה ביותר שנותר להעלות על הדעת), עם הסירה 0 בנקודת האמצע (כאשר החוצה הינה לא טובה ולא רעה לישראל). כאשר הינך חלק ציוניים אלה, אנא השחט בכל המרוחך המלא של סולם הציוניים ולא רק בנקודת האמצע ובצירוני הקצוות. חלק מהמצבים הינם אולי מאד בלחין סבירים. זכור! אינך נسئل עד כמה המצביעים הם סבירים, אלא עד כמה הם רצויים אם אמם יתרחשו. אננו חזרים: אנא תן לנו את דעתך האישית!

1) מה יהיה אם גם בריה"ם וגם אריה"ב יצמצמו את הנשך הגראייני באופן ממשותי: _____

2) מה אם בריה"ם תפחית באופן ממשותי את נשך הגראייני ואריה"ב תמשיך במסלול הנוכחי: _____

3) מה אם אריה"ב תפחית באופן ממשותי את נשך הגראייני ובריה"ם תמשיך במסלול הנוכחי: _____

4) מה אם אריה"ב ובריה"ם שיתו חמשבנה במסלול הנוכחי: _____

כעת, במקום לשכל מהן החוצאות למדינת ישראל, השב לאותן ארבעה שאלות מנקודת הראות של המנהיגים הפליטיים הסובייטיים והערכ החוצאות לגביה בריה"ם. במלילים אחרות, מה הינך חושב שהמנהיגים הסובייטיים בעלי ההשפעה הרבה ביותר (אוחם מנהיגים בעלי ההשפעה הרבה ביותר על מרווח החימוש הגראייני) יהיו אומרים לגביה השפעה מצבים אלו על בריה"ם?

5) מה יהיה אם גם בריה"ם וגם אריה"ב יצמצמו את הנשך הגראייני באופן ממשותי: _____

6) מה אם בריה"ם תפחית באופן ממשותי את נשך הגראייני ואריה"ב תמשיך במסלול הנוכחי: _____

7) מה אם אריה"ב תפחית באופן ממשותי את נשך הגראייני ובריה"ם תמשיך במסלול הנוכחי: _____

8) מה אם אריה"ב ובריה"ם שיתו חמשבנה במסלול הנוכחי: _____

לבסוף, נסה לאמץ לעצמך את נקודת הראות של המנהיגות הפליטית האמריקאית
ואמוד את התוצאות לארה"ב. בambilים אחרות, מה הינך חושב שמנהי ג' ארה"ב
על עלי ההשפעה הרבה ביותר (אוחם מנהיגים בעלי ההשפעה הרבה ביותר על
מרוץ החימוש הגראייני) היו אומרים לגבי השפעת מצבים אלו על ארה"ב?

9) מה יהיה אם גם בריה"מ וגם ארה"ב יצמצמו את נשק הגראייני באופן
משמעותי: _____

10) מה אם בריה"מ תפחית באופן משמעותי ממשמעותי את נשק הגראייני וארה"ב ימשיך
במסלול הנוכחי: _____

11) מה אם ארה"ב תפחית באופן משמעותי את נשק הגראייני ובריה"מ ימשיך
במסלול הנוכחי: _____

12) מה אם ארה"ב ובריה"מ שיתו חמכנה במסלול הנוכחי: _____

השאלות הבאות עוסקות בהכללות. שוב, אין חשיבות נכונות או בלתי נכונות.
אנו מעוניינים בדעה הסובייקטיבית שלך:

13) בסולם מ-1 עד 9, אשר בו פרושו של 1 הוא "זהה לחולטין" ופרושו של 9
הוא "שונה לחולטין" - כמה דומות דעתך הציבור בישראל לדעות מנהיגות
הפליטית בעניין פרוק נשק גראייני מוחלט? (סמן מספר אחד בלבד)

זהה לחולטין 1 2 3 4 5 6 7 8 9 שונה לחולטין

14) ומה בדבר הציבור האמריקאי ומנהיגים הפליטיים האמריקאים?

זהה לחולטין 1 2 3 4 5 6 7 8 9 שונה לחולטין

15) ומה בדבר הציבור הסובייטי ומנהיגים הפליטיים הסובייטיים?

זהה לחולטין 1 2 3 4 5 6 7 8 9 שונה לחולטין

16) בדרכ' כלל, האם היה מתריך את ארה"ב כרודפת שלום, המוכנה להלחם רק
אם היא חושבת שעליה להגן על עצמה, או כמדינה תוקפנית שמכונה להתחילה
מלחמה כדי לקבל דבר מה שהוא רוצה (סמן תשובה אחת בלבד).

מדינה רודפת שלום _____
מדינה תוקפנית _____
איןני יודע _____

17) בדרכ' כלל, האם היה מתריך את בריה"מ כרודפת שלום, המוכנה להלחם רק
אם היא חושבת שעליה להגן על עצמה, או כמדינה תוקפנית שמכונה להתחילה
מלחמה כדי לקבל דבר מה שהוא רוצה (סמן תשובה אחת בלבד).

מדינה רודפת שלום _____
מדינה תוקפנית _____
איןני יודע _____

18) מה מידת הסבירות שמערכות-העל יפחחו במלחמה גראיינית בחוץ עשרת השנים
הבאות?

מואוד סביר _____ סביר למד' _____ בלתי סביר למד' _____ מואוד בלתי סביר _____

ישראל ISRAEL

נכנית דואר לשימוש בפנים הארץ בלבד
POSTCARD FOR INLAND USE ONLY

SENDER

השולח

מען

מיקוד

יישוב

האחים קפלאו
האחים קפלאו

לככ'

ד.ר סקוט פלאו
אצל לוי צור

רחוב אנטוקולסקי 6

תל-אביב 44044

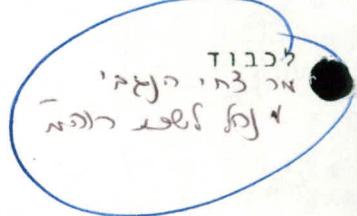
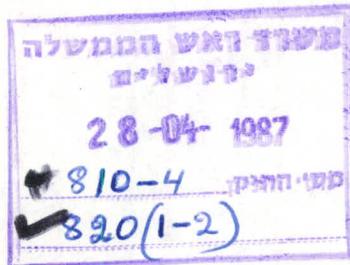
מיקוד

יישוב

לשכת השו"ר לקליטת העליה

אפריל 87

שלום רב,

הנדון: מספר הישראלים בארץ"ב ובקנדה

לאחרונה התפרסמו ב的日子里 התקשורות ידיעות על 480 אלף הישראלים השוהים כביכול בארץ"ב וקנדה.

לנוכח הוויכוח הציבורי המתמשך בשאלת מספר הירודדים בכלל ומיספרם בцеפון אמריקה בפרט, בבקשת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לחזות דעתה ב בדיון.

מצורף בזאת ליעונך מסמך של הלשכה בדבר מספר הישראלים בארץ"ב וקנדה הקובע כי מיספרם נע בין 173 - 191 אלף איש. מה"כ השוהים בחו"ל שנה ויתר הוא כ 350,000 הישראלים.

הירידה מהארץ היא תופעה חברתית כה חמורה וככה כוותת שמיין הרואין הוא כי הדיוון בה בכלל חומרתה. יהיה עיבוני ומדוייק. אשמה לקבל תגבותינו.

בכבוד רב

י.מ.י. בוצ'ק

המומונת עם הפעולות למנייעת
ירידה ומחזרת ישראלים

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה

הleshcha haMerkazit laStatistika
haMachlaka le-Zemogefia, oClosfia,
Briyot u-Kulut u-olim

תאריך ט אדר תש"ז
10 מץ 1987

מספר

מספר הישראלים בארץ וקנדה: נתוניים ואומדן

מחט: אריה פלטיאל

א. מבוא

mdi פעם מופיעות הערכות למספר הישראלים שהשתקעו בארץ הברית וקנדה. לעיתים נראה שחלק מהערכות אלה אינן מבוססות על נתונים מוסמכים, או חושבו ללא הבנה عمינית של נתונים אלה. תזכיר זה מרכז נתוניים רשמיים. ואומדן שחשוב על ידי מספר גופים וחוקרים, מציאת מקורות הנתוניים, ואת מרכיבי האומדן שחשוב על פיהם. הוא מועד לדורא קנה מידה למספר הישראלים השוהים בארץ וקנדה בשנות השמונים. הנתוניים והאומדן מראים שבראשית שנות השמונים גרו כ-100 עד 140 אלף הישראלים בארץ וקנדה, ושהגבול המזרחי לשנייכם הגיעו השוואים בארץ וקנדה בסוף 1985 היה כ-173 עד 191 אלף נפש.

(1)

ב.

מקורות הנתונים

המקורות היכולים לספק נתונים מוסמכים בnidon הם אלה:

- נתוניים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הישראלית העוקבת אחר תנועות כניסה ויציאה מן הארץ, ולאחר שהיא של ישראלים בחו"ל למקופות ארכוכות(2).
- נתוניים של שלטונות ההגירה של אריה וקנדה המתפרסים בחו"ל ל徇ירות שנתיות הכוללות נתונים על כניסה של מהגרים ותושבים ארעאים ישראלים.
- מקדים של אריה וקנדה, הכוללים מידע על הישראלים הארים בארץ וקנדה במועד המפקד.

חכונות ומגבלות המקרים

א.

לכל מקור תוכנות ומגבלות הנובעים ממטרת איסוף הנתוניים, ומהגדירות העומדות מאחוריהם.

- הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, בהסתמך על מערכת בייקורת האבירות, סופרת את תנועות היציאה והכניסה של תושבים ישראלים דרך גבולות המדינה, ומודדת את אורך שהותם הרצופה בחו"ל. באמצעות מדידות אלה ניתן לחשב בדילוק רב את מספר החשבים שייצאו לחו"ל בתקופה או בשנה מסוימת ואשר עזין גמצעים בחו"ל בנקודות זמן (כגון סוף השנה) או את מספר התושבים הנמצאים בחו"ל למשך מתקופת שהייה רצופה מסוימת (כגון 12 חודשים, שנתיים וכו'). באמצעות מדידות אלה ניתן לאמוד תנועות בזרמי היציאה לחו"ל, גבולות מרביים לרמה המקופת של זרים אלה, ווחוגות של התושבים היוצאים כגון גיל, מין, אرض לידה ומקופת עליה.

(1) דיוון רחב יותר במקורות הנתוניים נמצא ב- "זרמי הגירה של הישראלים לוזץ לארץ" מוסף לירחון הסטטיסטי לישראל מס' 6, 1986.

(2) נתונים מפורטים בירוחונים ושבטוניים סטטיסטיים של הלשכה, ובתזכיר שנתיים אינדיקטורים למספר תושבי ישראל בחו"ל של המחלקה לדטוגרפיה.

עם זאת, ועל פי מקורות אלה, הלשכה איבנה ערכוה לשאלה שאלות כגון: עיסוקיהם של חסביהם אלה בחויל, מהו מקום מגורייהם, האם בכורונתן לחזור ומתי, כמה ילדים נולדו להם בחויל; או אפילו - שאלה השיכת עתיק לאלה שיצאו לפניהם? האם הם עודם בחיים?

חשיבותה של חלק שאלות אלה ניתן לקבל עי אומדנים דמוגרפיים והסתמכות על מקורות מארצאות בחו. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה חישבה אומדן מזערי לשאיב הנפטרים עי הנחה של רמת חמותה של 5 לאלף (בהתמך על האיל העיר לחסית של אוכלוסיית היוצאים לחויל). בהנחה זו כ-5,000, 30 מתושבי ישראל שיצאו מן הארץ נפטרו לפני שחררו ארצה.

אומדן לשאיב הילודה דושר חישובים מורכבים יותר: יש צורך להעריך דברים לא ידועים כגון שעוריו פירionario של ישראלים בחויל, ומספר הישראלים אשר נשו לאל-ישראלים. אזהן זהה לא הוכן עד כה. מכל מקום יש להציג שילדי ישראלים שנולדו בחויל ולא היו מושבי ישראל מעולם אינם שייכים לזרם ההגירה מישראל, ובמובן זה אינם "יורדי".

2. **שלטונות ההגירה של ארהייב** וקנדה מפרסמים נתונים מගורניים אשר מסווים את כנישותיהם של תושבי בחו, וביניהם הישראלים, לפי סוג אשרת הכניסה. מבון עולים אמריקאים או קנדים החודרים לארצותיהם לא נכללים בין המהגרים, ולא מופיעים בפרסומים אלה. לכן, יש לעקוב בעיון אחר ההגדרות שבפרסומים אלה כדי להבין את שמעותם. פרסומים מארגוני בין מבקלי אשרת "מהאר", שהוא רשיון לשוהות כהע, ואשרות לשוהות ארעה כגון אלה של סטודנט, עובד זמני, נציג ממשלה זורה וכו'. רבו בעלי האשרות הזמןניות חזזרים בסופו של דבר לארצם. מיעוטם מבקלים ומקבלים מעמד של מהגר. הנתונים האמריקאים לגבי מהגרים של שנה מסוימת כוללים אנשים אשר נסעו לארהייב לראשונה בשנה זו, ואנשיט אשר בשנה זו שינו את מעמדם והושב או עז לחושב קבוע, אך נכנסו בשנים קודמות.

פרסומים אלה אינם מתייחסים ליוציאות של תושבים זרים, ולכן הם אינם מציגים את מספר הזרים הנוכחים בארהייב או קנדיה במעמד של מהגר או תושב ארעי, אלא רק את מספר האנשים אשר קיבלו והשתמשו באשרה מסוימת, בין אם נשרו לארצות אלה או לא.

הדברים מסתבכים עוד יותר כאשר אבחנו פונים לשווא של "ישראלים". פרסומי הגירה מסווים זרים לפי ארץ לידה, ארץ מגוריים אחרונה, ואזרחות. הם אינם מסווים לפי דה, וכר אין אפשרות להתייחס אך ורק לתושבי ישראל יהודים. כידוע, הישראלים רבים אינם ילידי ישראל אלא על מארציהם שוכנות, וחלקם של העולים באוכלוסייה ישראל היה גדול אף יותר בעבר, ביחס לבאים שבתיהם להגירה היא אדירה. מצד שני ישנים ערבים רבים שאינם אזרחי ישראל אך נולדו בתחום האבולות הנוכחות של מדיניהם ישראל, ויפיקח יחשבו ל"ילידי ישראל" בנחותם האגירה.

בנוסף, מספר הישראלים מהגרים לארהייב וקנדיה לאחר מגוריים ממושכים במדינה שלישית, ואם כך האופנה יארץ מגוריים אחרונה לא כוללת את כל המהגרים הישראלים. ניתוח של נתונים קנדיים מראה ש-10% מילידי ישראל" שהיגרו לקנדיה בעשור השני לאחרונה הם ערבים שהיגרו ממדיניות ערבית; מצד שני, צروف אזרחי ישראל אשר היגרו לקנדיה ממדינה שלישית מגדרה את טהיכם מהגרים ממוצא ישראלי בכ-8%. יתכן שבארהייב המצב דומה, אך נתונים המאשרים זאת אינם קיימים.

מגילה נוספת של נתונים אלה היא שלגביה חוכנות רבות פירוט נិזון רק ל"ילידי", ישוואין. כדי להעוזן את ויקפה של חוכנות מסוימת בין הישראלים שלא נולדו הארץ יש צוון יהוועין או אוזען ויקפה של קברנות ילידי ישראל בכלל האוכלוסייה של הישראלים בארהייב או קנדיה.

3. **מקדים** הם המקור המהמן ביחס לאגדל האוכלוסייה ממוצא ישראלי אשר כוכחה במדינה מסוימת בזמן מסוימים. הם כוללים מגוון רחב של נתונים אשר לא קיימים במקורות אחרים, כגון השכלה, הכנסה, הרכב משקי בית, מספר ילדים וכו'.

חסרונם של נתונים אלה הוא שכמו במקרה הקודם הם מתייחסים לילידי ישראל בלבד. בנוסף על כך הם מתחדכנים רק כל עשר שנים.

כדי לחסוך את חקר היי-יורדייח" הירושלמי ראהיה וקנדזה יש צורך להשלים את המיועז והמיינד על ימי געוגזות לאיי גנטוגזים גוטו-רט, נגוזן: משקלתו של קבוצת יילדי יישראלי" באוכרלוסטיה הירושלמי באהיה וקנדזה; מספר הירושלמי אשר חזרו לישראלי לאחר שהיגרו למדיניות צפורה אמריקה; מספר הירושלמי אשר נפטרו בחו"ל; מספר הירושלמי השוואים באורהיב במעמד ארעי וממתינים לאשרת מהגר (ובבניהם המהגרים הייבליך חוקיקים); אחוז הערבאים בין המהגרים הירושלמיים; ועוד. יש להציג הדרוש להשען על אומדנים והנחהות, הנחותם הרשמיים הקיימים קובעים אבולות מסוימים לממדיהם המופיעה, והנחהות לאבי הנחותם החסרים אינם יכולים לחרוג מגבולות אלה.

ד. הנחותם הרשמיים

1. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה

הגבול המרבי למספר תושבי יישראלי שיירדו"ן מן הארץ הוא מודן חנאות התושבים הירושלמי, שמנטה את הפרש המציג מודן קום המדינה בין מספר התושבים(1) אשר יצאו לחו"ל ומספר התושבים אשר חזרו ארצה. בסוף 1985 מודן זה הראה ש- 441,700 תושבים נזورو בחו"ל מודן טר הכל התושבים אשר יצאו לחו"ל מודן מאי 1948. מודן זה כולל תיירים ואנשי עסקים יישראליים שיצאו סמור לסוף השנה ולא הספיקו לחזרה, תושבים שלמעה נפטרו במשך שהותם בחו"ל, ואת התושבים היהודים והלא יהודים כאחד, אם ננכה את הנפטרים, התיירים, והלא-יהודים(2), נגיאן לאבול מרביה למספר היורדים של כ- 346,700 תושבי יישראלי יהודים בחו"ל מעבר לשולשה חודשים. אומדן זה הוא עדין אבול מרביה כוון שהוא כולל גם את הסטודנטים, השליחים, אנשי העסקים והמטיללים שנמצאים בחו"ל מעבר לשולשה חודשים ואשר יחו"ר אלצ'ה בסופו של דבר. וכאשר בוחנים את שמעורם המספר הזה יש צורך לזכור שהוא מורכב לא רק מהתושבים וחיקיך וילידי הארץ אלא וולק משמעותי ממנו כוחם על ידי ילדים שיצאו עם גוריהם, וועליהם וושווים אשוו לא נקיוט(3).

כמה מודן תושבים אלה נמצאים באורהיב וקנדזה? סקירה של נחותם רשמיים מארצאות רבות אשר נערךת לאחרונה בלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הראה ש- 50% עד 60% מהכניות של מהגרים יישראליים לארצאות זרות בשנים האחרונות היו לאורהיב(4). בנוסף על כך מוקב אחר המשקל היחסי של התושבים אשר יצאו מישראל למקופה של מודן שנה בחו"ל וצינו בטופס היציאה שפניהם היו לארכות הברית או קנדזה מראה שמשקלם באוכרלוסטיה היוצאים לחו"ל ממקום המדינה ועד היום נע בין כ- 25% עד 60% במקופות שונות, והיה כ- 50% בשנים האחרונות.

ניתן לקבוע בצורה אסה אבול מרביה של 55%-50% למשקל היחסי של יישראליים שפנו לאורהיב או קנדזה בין סה"כ הירושלמיים אשר שוהים בחו"ל. עם כן, ועל פי נחותם רשמיים אלה, אומדן אס לגבול הווה בסיוף 1985 למספר תושבי יישראלי יהודים הקיימים תקופת כל שהוא בארצות הגריה או קנדזה היה כ- 173 עד 191 אלף נפש.

2. שלטונות האגירה של אורהיב וקנדזה⁽⁵⁾

הלווח הבא מסכם את מספר הירושלמיים שקיבלו מעמד של "מהגר" (חו"ב קבע) באורהיב וקנדזה, לפי פרסום לשכות האגירה:

(1) לא נזיל עזילין זעון וחו"ז עזרם ירושלמי אשר יצאן זדרך אשרי גיזון.

(2) אומדן הפטירות גוזא כ- 30,000, אומדן התיירים הוא כ- 35,35 וUMBOS על מספר התושבים אשר חזרו אוצה נזיר שלושה יהודים ממועד יציאתם. אומדן הלא-יהודים הוא כ- 30,000.

(3) ניחוחים של אוכרלוסטיה התושבים הירושלמיים הנשארים בחו"ל לאורך זמן מראה שיכליש מהם הינו מתחם לגיל 20 בעת יציאתם ולמעשה התלווה להוריהם, וכברע מודן התושבים הנשארים בחו"ל הינו בעלי ותק של פחות מעשר שנים בארץ בעת יציאתם.

(4) ראה עמוד 1 העירה 1.

(5) מבוטס על הפרסום המוזכר בעמוד 1 העירה 1 ועדכוניים אחרוניים.

מהגרים יישרלימים לארה"ב וקנדה

<u>ארץ מגוררים אחרונה</u>	<u>ילידי ישראל</u>	
113,900	65,500	ארה"ב 1951-1985
34,200	16,800	קנדה 1946-1984
148,100	82,300	סה"כ

הישראלים במועד של תושבים ארעים נוהווים קבוצה נוספת אשר חלק ממנה עשוי לשוהה בחו"ל זמן ממושך. עד שנת 1980, תושבים ארעים בארה"ב היו חביבים על פי החוק להרשם במשרד ההגירה. בשנות השבעים כ-5,000 אזרחים ישראלים היו Wohnungם זאת כל שנה(1) בשנות השמונים רמת הكنيסות השנתית הממוצעת של תושבים ארעים (סטודנטים, מרצים בשתונות, עובדים דמניים ואחריתם) לארה"ב וקנדה היתה כלהלן:

ממוצע כニסות שנתית של תושבים ארעים לארה"ב וקנדה (2)

אזור מגוררים אחרונה ישראל

אורה"ז 1982-85	11,190
קנדה 1980-84	1,140

חלק מתושבים אלה שבו בצוון אמריקה פהום משנה וחלק יותר, אך על בסיס נתונים אלה אין לנו אפשרות ליחס את השהות הממוצעת שלהם(3). ובכפי שהדגשנו לעיל, מספר הكنيסות איננו מיצג את מספר האנשים הנמצאים בנקודת זמן כוון חלק מתושבים אלה חזרו לארץ או נפטרו. כדי לקבל נתונים המצביעים על גודל האוכלוסייה איננו חביבים לפניו למפקדים.

3. מפקדי אוכלוסייה

67,000 ילידי ישראל נפקדו בארה"ב ב-1980 ומהם כ-34,000 דוחו לשם אזרחי אורה"ב. 11,200 ילידי ישראל נפקדו בקנדה ב-1981. כוון שהרשוויות האחראיות למפקד שואפות לפקוד את כל האוכלוסייה במוגרי קבע במדינתה ביום המפקד (או אשר נעדרו לתקופה קצרה) סביר להניח שאוכלוסיית ילידי ישראל שנפקדה בקנדה וארה"ב כוללת גם את מרבית מהגרים היבלמי חוקיים(4).

(1) ראה לוחות לאיי יושום זרים" בפרסומים הסטטיסטיים של שלטונות ההגירה (הערה 1 עמוד 1).

(2) נתונים אדעיים וקיימים הם נתונים זוניים ועוזריהם זוניים, גאות"ב מוחשי אשווון מושא E,F,G,I-J. ראה סוגה בפרסומי שלטונות ההגירה האמריקאים.

(3) מעקב אחר תושבים אזרחיים אשו שינו את מעמדם למהגרים מראה שבתקופה 1976-1979 היה מלאי של כ-3,000 תושבים ארעים בכל שנה, שהיו עמידים לשנות את מעמדם למהגר, אך עדיין לא עשו זאת. השהות החזיונית של קבוצה זו עד לקבלת מעמד מהגר הוא כשנתים. ראה פרסום בהערה 1, עמוד 1.

(4) במקרה של ישראל, סביר להניח ש מרבית המהגרים היבלמי חוקיים" אינם אנשים אשר נכנסו באופן בלתי חוקי, אלה אנשים אשר הפרו את המגבלה של אשורת הכניסה בזיה שנשארו במדינה לאחר שתוקף האשרה פג, ו/או מצאו עיטה למרות איסור על כר.

נחוות המפקן האמריקאים, מלבד מידע רב לגבי תכונות ילדיו בישראל בארץ, כולל גם מידע על מספר הילדים מתחם לאיל 20 הנמצאים במשקי בית שראש משק הבית או בן/בנה הוא יליד ישראל. ב-1980 היו 34,500 משקי בית כללה, אך רק ב-15,400-15,500 מתחום היו ילדים מתחם לאיל 20. סכום הילדים הוא כ-300,40-, ומתחום כ-30,500-500 נולדו בארץ, זהו הנחות המוצק היחידי הקיים לגבי ילדים שנולדו ל"יורדים" ישראלים בחו"ל.

מיוזע נוטע שהמפקן מספק הוא המפרוסת האוגרפית של ילדיו בישראל בצפון אמריקה. המפקן הקנדי ב-1981 הראה ש-54% מילידי ישראל בקנדה נמצאו במחוז אונטריו, ו-31% במחוז קויבק. מפקד אריהיב ב-1980 מצא את המפרוסת הבאה:

מפרוסת ילדיו ישראל במדינות אריהיב 1980

אחוזים

2.6	אווהיו	4.2	מיישיגן	28.7	ניו יורק
2.3	פנסלבניה	3.9	פלורידה	22.5	קליפורניה
2.2	מאסצוסטס	3.1	טקסס	6.0	ג'רזי
16.0	יתר אריהיב	2.6	מריילנד	5.9	אילינוי

ה. אונטARIO המבוססים על השנתונים הרשמיים

(1)

מטרת החוקרים הרמן ולפונטיאן היה לעיריך את ממדיה הגירה של ישראלים לאריהיב בכלל וללוס אנג'לס בפרט, ולבוחן את הזנות היהודית של ישראלים אלה כדי לעיריך את היחסיות של ישראלים לשרותי הקהילה היהודית. הם יצאו מהנחה הרווחת שיש כ-300 עד 500 אלף ישראלים בארץ אך מצאו שהנתונים הרשמיים אינם מארים זאת(2). הם מחבסים על נתוני שלטונות הגירה של אריהיב (ארץ מגורדים אחרת) ומקבלים את האומדן הבאים:

מרכיבי אומדן הרמן ולפונטיאן

1. 89,891	סוהו נוהגוי שנכנסו 1951-1979
2. 2,904	אומדן מהגרים לשנים 1948-1950
3. 23,241	אומדן מהגרים לשנים 1980-1982
4. 39,745	אומדן תושבים ארעתיים שיכון מעמדם למהגרים 1948-1982
<u>25,000</u>	5. אומדן תושבים ארעתיים נוכחים בארץ ב-1982
180,781	סה"כ מהגרים ותושבים ארעתיים נוכחים
99,314 , 129,374 , 180,781	סוהו וונדיי ונתום חזזה אלטרנטיביות
82,814 , 95,873 , 130,781	לאחר תיקון

השלג ותפקידו געעיף 2 הוא וחישוב אומדן של החזירה של יسرائيلים לישראל. מסיבתו שוכנותם הם בזווית רמת חזירה אלטרנטיביות של 0%, 33% ו-47%, לחושבים קבועים, ו-0% או 33% לחושבים ארעיים. הם מעריכים לאומדן מירבי של 1,781,180, אומדן אמצעי של 374,374, 129,129 ואומדן מזערי של 314,314,99 יسرائيلים בארץ ב-1982. כל האומדןים הללו אינם לוקחים בחשבון תמותה של יسرائيلים בארץ או את משקל האוכלוסייה הערבית בין המהגרים לארה"ב(1).

למעשה האומדן שלהם לישראלים כנכדים כולל שתי טעויות ברורות: ראשית המחברים לא הבינו כנראה את האדרות שלtronיות ההגירה והסקום של מהגרים בסעיף 1 כבר כולל בתוכו את שינויו המעודד בסעיף 4. שנית בדייעבד ידוע שהאומדן שלהם למהגרים בשנים 1980-1982 היה מוגוז בכ-5,000,000 נפש הווה אומדן שהאומדן שלהם למהגרים כנכדים היה מוגוז בכ-5,000,50 נפש. תיכון האומדן לסה"כ הישראלים הנמצאים בארץ ב-1982 היה כ-800,130 נפש, בኒקיורי הגירה חזורת נוטן את התוצאות הבאות: אומדן מרבי של כ-800,800 נפש, אומדן אמצעי של 900,900 ואומדן מזערי של 800,72 נפש, ללא תמותה.

2. דוח המועצה הלאומית למחקר ולפיתוח (2)

דו"ח זה הוא חלק ממחקר אשר נועד לבחון דרכי ליעידוד שיבתם של-מדוונים ומהנדסים, הישראלים לארץ. במסגרת זו נעשה מאמץ לאמוד את מימדי האוכלוסייה הישראלית בארץ, ובבעל מקצועות מדענים והנדסאים בינויהם. המחברים מסתמכים על נתוני שלtronיות ההגירה והלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. המחברים מעריכים למסקנה שלמרות גידול במספר המוחלט של מהגרים הישראלים לארה"ב במשך התקופה 1951-1979, עם השנים יש צמצום ניכר בהיקף החופעה ביחס לאודל האוכלוסייה בישראל (3) המחברים מחשבים את אומדןיהם להיקף האוכלוסייה הישראלית בארץ לפי המרכיבים הבאים(4):

מרכיבי אומדן המועצה הלאומית למחקר ולפיתוח

1. מקלט אשות מהגר הישראלים (5)	1951-1979	91,900
2. אומדן אלטרנטיביים למהגרים הישראלים (6)	1982-1980	12,000, 15,300, 21,500, 40,400
3. אומדן אשות נטיבים לישראלים (7)	1979-1982	29,200, 35,800
4. אומדן אשות נזוזה בישראל (8)	עד סוף 1982	32,700, 33,400, 35,600, 39,700
5. אומדן אלטרנטיביים לסה"כ הישראלים (9)	בסוף 1982	100,400, 103,000, 113,600, 128,400

(1) עמ' 54-55.

(2) המועצה הלאומית למחקר ולפיתוח פיתוח תעשיות תעיריות ידע והחזמת מודיעינים, חלק א', אקדמאים הישראלים בארץ, אופרים אחרים, נירה דנדיגר ודקליין ליבמן אוקטובר 1984.

(3) עמ' גיד.

(4) ראה נספח 2, עמ' 69-66.

(5) המספר שונה במקצת מזה שבדוח הקודם. המחברים מסתמכים על מקור שונה.

האומדנים בסעיף 5 אינם כוללים הנחה לאבי חמוצה או משקל האוכלוסייה הערבית בין המהגרים.

מספר ג'ישראלים אשר בפועל היגרו לארה"ב בשנים 1980-1982 היה כ-13 - 14 אלף(1), מספר הנקוב לאומדן המודיערי בסעיף 2, כך שהאומדנים האבוחים יותר בסעיף 5 (114 - 128 אלף) הם ללא ספק אבוחים מדי בכ-7,500 ו-26,000 נפש בהתאם.

אומדן המחברים למספר בעלי מקצועות אקדמיים וטכנאים ישראלים בארה"ב בסוף 1982 הוא בין 25,000 ל-32,000 איש ומתוכם בעלי המקצועות המדעיים וההנדסיים כ-800 - 8,700 איש(2).

3. גזעון לטעות טטייה של האיהו, מחרואה ולאותיה למותר של אריה(3)

אוני זה, אשר הטענה כדי לבדוק את המערכת האמריקאית לטטייה של האירה, נתקבש לאמוד אח מספר ג'ישראלים בארה"ב. הדוח שנקtab בנדידון מסתמן על נחוני המפקד אמריקאים ועל נתוני שטרכות האגירה אחד, והוא מרכיב יותר מבחן טטייה מהדוחות הקודמים שנסקרו. עקב כך יוצאו כאן לא רק האומדנים עצם אלא אם יחווארו השיטות שעל פיהם הם חושבו.

הדו"ח מחלק את אוכלוסיית ג'ישראלים בארה"ב לארבע מרכיבים ומנסה לבנות אומדן לכל אחד בפרט: א) אזרחי ישראל אשר קיבלו אזרחות של ארה"ב; ב) תושבי קבוע ג'ישראלים בארה"ב בעלי אזרחות ישראלית; ג) תושבים ארעיים ג'ישראלים בארה"ב; ד) אזרחים ג'ישראלים השוהים בארה"ב באורח בלתי-חוקני.

רכיב א אזרח ארה"ב. במפקד ארה"ב ב-1980 נמצאו 34,700 לילדי ישראל אשר הוו יוצאים אזרח ארה"ב. נתון זה איננו כולל את אזרחי ישראל לשעבר שנולדו במדינות אחרות, וימכח שהוא כולל אנשים הטענו לאזרחות ארה"ב ללא זכות לכך. כדי לבדוק זאת נזחנו בתוכני התאזרחות של לילדי ישראל ואזרחי ישראל לשעבר. לגבי המהזרחים נבחרה רמת חמוצה שנתית של 10 אלף, ורמות חמזה לישראל של 0 (כלומר מצב שאין חמזה) ו-20 אלף, כך שהתקבל פחות מცבר שנתי בرمות אלטרנטיביות של 10 או 30 אלף. ברמת הפקת הראשונה (10 אלף) מცברת אוכלוסייה של 10,000, וברמה השניה (30 אלף) אוכלוסייה של 12,000 לילדי ישראל שהחדרו בארה"ב. יש הפרש ניכר בין מספר האזרחים המדוחים במפקד (34,700) ונוחנים אלה, והדו"ח מציע שוני בסוגים לכך: או טוירות בדוחות אזרחות ע"י הנפקדים או טוירות בדוחות ארץ ליזון. מתו"רים טענים שאין בסיס להערכך את האגדול היחסי של טוירות אלה, אך יש לפחות שיש לזרוף מעל - 60% מההפרש לילידי ישראל שנכנסו לאורה"ב עד שנת 1959, נילוחו ועשו נשכחים הראשוות של מדינה ישראל. יש חשד סביר להביך שלטונו ההגירה כללו את לילדי "פלסטין" בקטגוריה "ירדן"(4), בעוד שהמפקד כלל אותם בקטגוריה של "ילידי ישראל".

(1) הנתון כולל אומדן לשנים 1980-1981 בהם לא המפרסם נזון רשמי למהגרים שארץ מוגזיהה האחראינה ישראל. האומדן מבוסס על הנתון המפורסם לילידי ישראל והיחס שדר בשנים סמכות בין מהגרים לילדי ישראל ומהגרים שארץ מוגזיהה האחראינה ישראל.

(2) עט, י"א.

"The Number of Israeli Immigrants in the United States: An Illustrative Analysis", Panel on Immigration Statistics, National Research Council, Washington D.C. 1983 (Unpublished).

(4) עד לשבות השבעים המוקדמות בפרסומי שלטרכות ההגירה לירדן צורפה ההערה: "כולל פלסטין הערבית".

מכל מקום המקבב אחר המתאזרחות באראהיב של לילדי ישראל ואזרחי ישראל נוthon גם את האגודל היחסי של שמי האוכלוסיות. אזרחי ישראל המתאזרחים באראהיב הם אוכלוסייה האגדולה פי 2.5 מהמתאזרחים ילדי ישראל, כר שעל פי אומדן המפקד לילדי ישואיל שההאזורנו באראהיב ניכון לחשב אומדן של כ-750, 86, אזרחי ישראל, (ישעון) שני איזורי אורהיב בזמן המפקד. את המטפר זהה יש להשוות עם מספר כולל של כ-600, 29 עד 36, 800 אזרחי ישראל שהיו אזרחי אורהיב לפि שליטוניות הגירה (בפחות של 30 ו-10 לאלו בהתחם). המוחברים מציעים את המספר המבוסס על המפקד אומדן מובי, ומטפר המבוסס על נתוני שליטוניות הגירה אומדן מזרחי.

מרכיב ב - תושבי קבע ישראלים. שלא כמו בדוייחות שסקרנו למעלה המחברים אינם مستמיכים על הכニסות של מהגרים ישראלים כדי להעריך את מספר תושבי הקבע הישראלים באראהיב. זאת מכמה סיבות: מצד אחד אי העקבות בהגדרות של לילדי ישראל, ארץ מגוריים אחרונה ישראל ואזרחי ישראל בין המקורות השוגנים; ומצד שני לפחות עי' החאזרחות, חזרה לישראל או תמורה יש רמות סבירות רחבות ביותר. לפि כר הם مستמיכים על מספר תושבי הקבע הישראלים שהיו רשותם כוכחים באראהיב כל שנה אצל שליטוניות הגירה בשנות השבעים, והערכה סטטיסטית של רמת הדורות החסר ברישום זה. הם מאייעים למתקנה שלא יותר מ-40% מתושבי הקבע אזרחי ישראל היו חסרים ברישום השנהו השבעה וכך מוחברים אומדן הנע בין 17,600 ל-200, 35 אזרחי ישראל שהיו חסרי קבע באראהיב ב-1980.

אומדן שני למרכיב זה מבוסט מצד אחד על לילדי ישראל שנמצאו במפקד אורהיב ודווחו לשם לא אזרחי אורהיב, ומצד שני על היחס בין המהגרים לאראהיב שם לילדי ישראל ואלה שאויצ' נגוריהם האחוריים והיא ישראל. על בסיס זה מתקבל אומדן של 49,700 49,700 ישראלים, הכולל גם מושבים ארעיים ישראלים באראהיב, וישראלים השוהים באראהיב באופן בלתי חוקי (מרכיבים ג ו-ד). בציরוף האומדן למספר אזרחי ישראל שהיו אזרחי אורהיב בזמן המפקד מתקבל אומדן כולל של 136,500 ישראלים באראהיב ב-1980.

ו-ג' א - תושבים ארים. אומדן נפרד למספר החובבים הארץיגים מוגבל על גורישו השנתי של תושבים ארים ועל הכニסות השנתיות של תושבים אלה. מתקבל אומדן של בין 6,000 ל-12,000 תושבים ארים ישראלים באראהיב ב-1980.

מרכיב ד - תושבים בלתי-חוקיים. אומדן למרכיב זה מבוסט על מידע לקויה בהשוואה למרכיבים הקודמים. נתוני קיימים רק למספר הישראלים כ-140-150 לשנה אשר גורשו מראיהיב מכובן שבארו שלאחר שמוועד האשרה פג, או שעבדו באראהיב כאשר האשרה אינה מאפשרת תעסוקה בשכר. נתון בוסף הוא מספר התושבים הבלתי חוקיים אשר נמצאו עי' שליטוניות הגירה, לפי אורך שהותם באראהיב. אך אין מידע נפרד לישראלים, אלא ישראל נכללה בקטגוריה יאסיה - ארצות אחרות. על בסיס נתוניים אלה הדוח מציע אומדן גס של בין 1,500 ל-15,000 ישראלים בmund בלתי-חוקי באראהיב ב-1980.

סיכום המרכיבים. הטבלה הבאה מסכמת את המרכיבים השונים בדו"ח זה:

מרכיבי אומדן גודלה לסטטיסטיקה של הגירה

מרכיב	בסיס מפקד (1)	בסיס מפקד	בסיס שיטוניות הגירה
א. אזרחי אורהיב	36,800	29,600	34,700
ב. תושבי קבע	35,200	17,600	32,300
ג. מושבים ארים	12,000	6,000	49,700
ד. תושבים בלתי-חוקיים	15,000	1,500	67,000
ה. טוני	99,000	54,700	136,500

(1) הנחות המזררי על בסיס המפקד הוא הנתון המפקדי לילדי ישראל בלבד.

למרות הבסיס השונה, שדרי הגודל של אומדנים אלה הם דומים. יתר על כן, הדוח מציין שסדרי הגודל מתאימים גם לנוחנים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה של ישראל. בסיכום, הדוח קורע שמחדר הישראלים בארא"ב ב-1980 היה כ-100,000, בונונו של טעון של נווה עזוזה אולפניו לא נאן או לאן.

4. אומדן לישראלים השוהים בארא"ב באורח בלתי-חוקי (1)

במשרד המפקדים של ארא"ב נערך נסיוון לאמוד את כמות המהגרים הבלתי חוקיים שהו בארא"ב בזמן המפקד לפי גיל, מין וארץ לידה. לאחר המכ搏ות בין הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה למחבר הדוח, התקבלו אומדנים לילדי ישראל בפרט. המהגרים השתמשו בשיטת המתבססת על ההפרשים בין מערכות הספירה שלسلطות ההגירה ותוצאות המפקד. לסקומים שנחקרו מתחי מערכות הספירה הוכנסו תיקוניים המשקפים הערכות של רמת התה-רישום או רישום מוטעה. כללית השיטה הימה מיעודת לאמוד את מספר המהגרים הבלתי חוקיים בכלל ואת המקסיקאים ביניהם בפרט, ולא את האוכלוסיות הקטנות כగון זאת של ילידי ישראל בארא"ב. יתר על כן, לא הימה שום תיחסות של המהגרים לחוכר העקביות בהזאות ישראלים, ולאו והבהירות הנובעת מתייחסות המפקד לאבולות הנוכחות של אוץ הילדה האורמת לבבול בין "ילידי ישראל" ו"ילידי פלשינא". הסתייגויות אלה מובילות למסקנה שבמקרה של ילידי ישראל יש האגדה באומדנים של המהגרים, ואין לקבל אותם ללא ביקורת.

האומדן הוא כדלקמן: מתוך טהיכ"ל לילדי ישראל במפקד 1980 (67,000) 18,000 היו בארא"ב באורח בלתי חוקי, ו-9,000 מתוכם נכנסו לארא"ב בין 1980-1975. ככלומר המהגרים קבועים ש-27% מילידי ישראל בארא"ב נמצאים שם באורח בלתי-חוקי, דבר שאינו סביר. יש לציין שגודל האומדן איננו מתאים למספר הקטן יחסית של ישראלים המגורשים כל שנה מראה"ב, או למסקנות של דוחות המועצה הלאומית למחקר אשר טענה שכנראה האוכלוסייה הישראלית הבלתי חוקית היא קטנה ובעל חלהפה אבואה. יחד עם זאת חשוב לציין את הקביעה ש מרבית המהגרים הבלתי-חוקיים בארא"ב ב-1980 אומננו נפקדו, וכך יש לצפות ש מרבית המהגרים הבלתי-חוקיים לילדי ישראל, ייהי מספרם אשר יהיה, נכללים אף הוא בין 6,000-6,700 לילדי ישראל שנפקדו ב-1980 בארא"ב.

ה. סיכום

לבסוף ראוי שמספר נקודות ביחס לדוח זו יודגש.

א. האבול המרבי למספר הישראלים ש"ירדו" מן הארץ הוא מאזור תבונת התושבים הישראלי. בNICOLI אומדן לנפטרים, התירירים והלא-יהודים הכלולים במאזן זה, בסוף 1985 האבול המרבי למספר ה"ירודדים" היהודים מאז 1948 היה כ-346,600 נפש, מתוכם אומדן מרבי למספר החשורים היהודיים הישראלים השוהים בארא"ב וקנדה היה כ-131 אלף נפש (2).

Robert Warren and Jeffrey S. Passel "A Count of the Uncountable: Estimates of Undocumented Aliens Counted in the 1980 Census" 1985. (Unpublished) (1)

נתונים המפרטים את מספר המהגרים הבלתי חוקיים לילדי ישראל התקבלו במחטב מאת המהגרים מה-29.8.85.

(2) יש להציג שבדרכו כלל הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מתייחסת למספר האנשים השוהים בחזיל שנה ויזוקר ראותו לחשופעה יציאת ישראלים לחו"ל. לצורך זה הוחלט ליקוע אוח האבועז הוועדי (מתווך נאנשיים נשויים בחזיל שלושה חודשים ויזומר - אבולות רחבים וכוללנים ביחסו לתופעה ג"ירידות).

ב. גאותוניסים שנפקדו בתוכיהם זה מתחמכים על מקורות ושםם בארץ ובחו"ל, ומשלימים את המידע הקיבח עי"ז הערכות לארץ הנטוריות הפסוריות. ליתר זה גשיטות השונות והם מושתמשים ומשתווים גשוניים, פוזי, וAGONAL שליהם מתאימים זה לזה. גאותוניסים למטפונישראלייה וארה"ב בראשיהם שכוח ושותוניסים ממרכזים בטוח של 100 עד 140 אלף נפש. יש להסיק שמספר הישראלים אשר קיבלו מעמד של תושב קבוע בארה"ב מ-1981 עד 1985 הוא כ-000,000 נפש.

לא נעשה נסiron לאמוד את מספר הישראלים השוהים בקנדה. עם זאת מאז קום המדינה כ-000,34 ישראלים קיבלו מעמד של מהגר בקנדה (ללא התייחסות לחזרה של מהגרים לארץ או חנומה בקנדה); וככ-000,11 ילידי ישראל נפקדו בקנדה בשנת 1981. כללית ניתן לראות שהאומדנים על בסיס נוחבים מחייב מתאימים לסדר האודל של האומדן המרבי של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

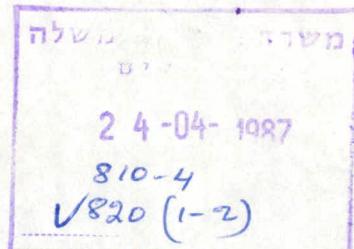
ג. הנוחנים מקורות. חוץ כולם מידע רב על חכונות הישראלים הנכנסים כמהגרים והנמצאים שם. אך יש לחת את הדעת לחסר העקביות בהגדרות של "ישראלים" בין מקורות אלה ולזה שלא חמיד מתאימות האגדרותיהם לאוכלוסייה המסוימת של "יהודים" בהם מעוניין הציבור בישראל.

ד. פרסומי המפקדים בארה"ב וקנדה מספקים מידע לגבי הפיזור האוגרפי של "ילידי ישראל" במדינות אלה. כ-35% מילידי ישראל בארה"ב ב-1980 גרו במדינת ניו-יורק וניו א'רזי, ו-23% במדינת קליפורניה. 54% מילידי ישראל בקנדה ב-1981 גרו במחוז אונטריו, ו-31% במחוז קוויבק.

לשכת השד לקליטת העליה

אפריל 87

לכבוד

מר יצחק שמיר

ראש הממשלה

שלום רב,

הנדון: מספר הישראלים בארא"ב ובקנדה

לאחרונה התפרסמו בcoli התיקורת ידיעות על 480 אלף ישראלים השוהים כביכול בארה"ב וקנדה.

לנוכח הוויכוח הציבורי המתמשך בשאלת מספר היורדים בכלל ומיספרם בצפון אמריקה בפרט, ניתבקשה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה לחוות דעתה ב眦ידון.

מצורף בזה ליעונך מסמך של הלישכה בדבר מספר היישרלים בארא"ב וקנדה הקובע כי מיספרם נע בין 173 - 191 אלף איש. סה"כ השוהים בחו"ל שנה ויתר הוא כ 350,000 יישרלים.

הירידה מהארץ היא תופעה חברתית כה חמורה וכשה כוותת שמיין הראווי הוא כי הדיוון בה בוגל חומרתה. יהיה עיניוני ומדויק.

אשmach ל�בל תגوبותיך.

ביבוֹד רַב

ירידת הממונעת על המ
ווחצן ירידת

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה

הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה
ומחלקה לסטטיסטיקה, אוכלוסייה,
בריאות וקליטת עולם

תאריך ט אדר תשמ"ז
10 ממרץ 1987

מספר

מספר הישראלים בארץ וקנדה: נתוני אומדן

מחט: אריה פלטיאל

א. מבוא

mdi פעם מופיעות הערכות למספר הישראלים שהשאקו בארץ הברית וקנדה. לעיתים נראה שחלק מהערכות אלה אינם מתחססים על נתוני מוסמכים, או חושבו ללא הבנה מעמיקה של נתוני אלה. תזכיר זה מרכז נתוני רשמי. ואומדן שחשבו על ידי מספר גופים וחוקרים, מציא את מקורות הנתוניים, ואת מרכיבי האומדן שחשבו על פיהם. הוא מיעוד לחט לקרה קנה מידה למספר הישראלים השוהים בארץ וקנדה בשנות השמונים. הנתוניים והאומדן מראים שבראשית שנות השמונים גרו כ-100 עד 140 אלף הישראלים בארץ, ושהבול המרבי לשיאם הישראלים השוהים בארץ וקנדה בסוף 1985 היה כ-173 עד 191 אלף נפש.

(1)

ב. מקורות הנתוניים

המקורות העיקריים לטפק נתוני מוסמכים בנידון הם אלה:

- נתוניים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הישראלית העורקית אחר חנויות כניסה ויציאה מן הארץ, ולאחר שהיא של ישראל בחו"ל למקורות ארכות(2).
- נתוניים של שלטונות הגירה של אריה'ב וקנדה המתפרסים בחו"ל שנתיות הכוולות נתוניים על כניסה של מהגרים ותושבים ארעיים הישראלים.
- מקדים של אריה'ב וקנדה, הכוולים מידע על הישראלים הזרים בארץ וקנדה במועד המפקד.

ג. חכונות ומגבלות המקורות

לכל מקור חכונות ומגבלות הנובעים ממטרת איסוף הנתוניים, ומהגדות העומדות מאחוריהם.

- הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, בהסתמך על מערכת בייקורת האבולות, סופרת את נתוני היציאה והוכנעה של תושבים ישראלים דרך אבולות המדינה, ומודדת את אורך שהותם הרצופה בחו"ל. באמצעות מדידות אלה ניתן לחשב בלוק רב את מספר החובבים שיצאו לחו"ל בתקופה או בשנה מסוימת ואשר עזין גמצעים בחו"ל בנקודות זמן (כגון סוף השנה) או את מספר התושבים הנמצאים בחו"ל למשך מהקופה שהייה רצופה מסוימת (כגון 12 חודשים, שנתיים וכו'). באמצעות מדידות אלה ניתן לאמודת תנודות בדרכי היציאה לחו"ל, אבולות מרביים לרמה התקופית של זרים אלה, וחכונות של המושבים היוצאים כגון גיל, מין, אرض לידה ותקופת עליה.

(1) דיוון רחוב יותר נקבעו הנתוניים נמצאו ב-"זרמי הגירה של הישראלים לוחץ לארץ" מוסף לירחון הסטטיסטי לישראל מס' 6, 1986.

(2) נתוניים מחרוטים בידוחוני ונתוניים שנתוניים סטטיסטי של הלשכה, ובתזכיר שנתיים אינדיקטוריים למספר תושבי ישראל בחו"ל של המחלקה לדמוגרפיה.

עם זהה, ועל פי מקורות אלה, הלשכה איננה ערוכה להשיב לשאלות כגון: עיסוקיהם של חסובים אלה בחו"ל, מהו מקום מגורייהם, האם בכוונתן לחזר ומתי, כמה ילדים נולדו להם בחו"ל; או אפילו - שאלת השייכת בעיקר לאלה שיצאו לפני זמן רב - האם הם עורדים בחווים?

חשיבותה של חלק שאלות אלה ניתן לקבל עי"י אומדןם דמוגרפיים והסתמכות על מקורות מארצאות בחו"ל. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה חישבה אומדן מדויר לסת"כ הנפטרים עי"י הנחה של רמת חמאתה של 5 לאלף (בהתאם על האיל הצער יחסית של אוכלוסיית היוצאים לחו"ל). בהנחה זו כ-5,000 מתושבי ישראל שיצאו מן הארץ נפטרו לפני שחזרו ארץם.

אומדן לסת"כ היולדת דרוש חישובים מורכבים יותר: יש צורך להעריך דברים לא ידועים כגון שערורי פירויון של ישראלים בחו"ל, ומספר הישראלים אשר נושא לילא-ליישראליות. אוזוון כזה לא הוכן עד כה. מכל מקום יש להציג שילדי הישראלים שנולדו בחו"ל ולא היו מושבי ישראל מעולם אינם שייכים לזרם ההגירה מישראל, ובמובן זה איןם "יורדיים".

2. **שלטונות ההגירה של אריה"ב** ובנדת פרסומים נחונים שנחויים מגוונים אשר מסוגאים את כנישותיהם של תושבי בחו"ל, וביניהם **ישראלים**, לפי סוג אשרת הכנסה. כמובן עלילם אמריקאים או קנדים החוזרים לארכותיהם לא נכללים בין המהגרים, ולא מופיעים בפרסומים אלה. לכן, יש לעקוב בעיון אחר הגדירות שפרסומים אלה כדי להבין את שמעוותם. פרסומים מחייבים בין מקבלי אשרת "מהגר", שהוא רשון לשוהות כתושב קבוע, ואשרות ארעה כגון אלה של סטודנט, עובד זמני, נציג ממשלה זרה וכו'. רוז ועלי האשורה והמנויות חזזרים בסופו של דבר לארכם. מיועט מבקשים ומקבלים מעמד של מהגר. הנחותם האמריקאים לגבי מהגרים של שנה מסוימת כוללים אנשים אשר נפרשו לאריה"ב לראשונה בשנה זו, ואנשימים אשר בשנה זו שינו את מעמדם ונחושב אועי לתושב קבוע, אך נקבעו בשביים קודמות.

פרסומים אלה אינם מתייחסים **ליציאות** של חסובים זרים, ולכן הם אינם מציגים את מספר הזרים הנוכחים באրיה"ב או קנדת במעמד של מהגר או תושב ארעי, אלא רק את מספר האנשים אשר קיבלו והשתמשו באשרה מסוימת, בין אם נושא בארצות אלה או לא.

הדברים מתחכמים עוד יותר כאשר אנחנו פונים לסוג **ישראלים**. פרסומי הגירה מסוגאים זרים לפי ארץ לידה, ארץ מגוריים אחרונה, ואזרחות. הם אינם מסוגאים לפי דת, וכך אין אפשרות להתייחס אך ורק לתושבי ישראל היהודים. כיוון, הישראלים רבים אינם ילידי ישראל אלא עלו מארצות שרכנות, וחלקם של העולים באוכלוסייה בישראל היה גדול אף יותר בעבר, ביחס לבאים שבהם הנטיה להגירה היא גדולה. מצד שני ישנם ערבים רבים שאינם אזרחי ישראל אך נולדו במחום האבולות הנוכחים של מדינת ישראל, ולפיכך יחשבו ל"ילידי ישראל" בנחוני הגירה.

בנוסף, מספר הישראלים מהגרים לאריה"ב ובנדת לאחר מגוריים ממושכים נמדינה שלישית, ובכך האופנות "ארץ מגוריים אחרונה" לא כוללת את כל המהגרים הישראלים. ניתוחן של נחונים קנדיים מראה כ-10% **מיילידי ישראל** שהיגרו לנדת בעשرين השנים האחרונות הם ערבים שהיגרו ממדינות ערב; ומצד שני, צروف אזרחי ישראל אשר היגרו לנדת ממדינה שלישית מגדרה את טה"כ המהגרים מ מוצר ישראלי בכ-8%. יתרון שבאריה"ב המצב דומה, אך נחונים המאשרים זאת אינם קיימים.

מגבלה נוספת של נחונים אלה היא שלגבי חכונות רבות פירות נימן רק **ליילידי ישואלי**. כדי להעוזר את היקפו של חכונה מסוימת בין הישראלים שלא נולדו בארץ יש צוון ליהודיין אם איזה גיטוש של קבוצה ילידי ישראל בכלל האוכלוסייה של הישראלים באריה"ב או קנדת.

3. **מקדים** הם המקור המהמן ביותר לאגדול האוכלוסייה ממוצא ישראלי אשה נוכחת במדינה מסוימת בזמן מסוימים. הם כוללים מגוון רחב של נחונים אשר לא קיימים-במקורות אחרים, כגון השכלה, הכנסה, הרכב משקי בית, מספר ילדים וכו'.

חסרונם של נחונים אלה הוא שכך במרקחה הקודם הם מתייחסים **ליילידי ישראל** בלבד. בנוסף על כך הם מתקדנים רק כל עשר שנים.

כדי לחסור אמ מספר הייירדייח" הישראלים אריה וקנדה יש צורך להשלים אותו והוא יוציא עלי' יוז' ועוגנות לאבי הנחותנו וחותרים, נגון: משקליה של קבוצת יילדי ישראל" בוארולוסטיה הישראלים אריה וקנדה; מספר הישראלים אשר חזרו לישראל לאחר שהייארו למדיניות צפפון אמריקה; מספר הישראלים אשר נפטרו בחו"ל; מספר הישראלים השוואים באריה במעמד ארעי ומתחננים לאשרת מהגר (וביניהם המהגרים היילתי חוקים); אחד העربים בין המהגרים הישראלים; ועוד. יש להציג שולם הוצרך להשען על אומדנים והנחה, הנחותם הרשמיים הקיימים קובעים אבולות מסויימים לMANDI התופעה, והנחהות לאבי הנחותם החסרים אינם יכולים לחרוג מגבולות אלה.

ד. הנחותם הרשמיים

1. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה

הגבול המרבי למספר תושבי ישראל שיירדו מארץ הוא מודן חכום התושבים הישראלים, שמנטua את ההפרש המציג מודן קום המדינה בין מספר התושבים(1) אשר יצא לחו"ל ומטרת התושבים אשר חזרו ארצה. בסוף 1985 מודן זה הראה ש-600,700 מושבים נזרכו בחו"ל מתוך סך הכל התושבים אשר יצא לחו"ל מאז מאי 1948. מודן זה כולל תיירים ואנשי עסקים ישראלים שיצאו סמוך לסוף השנה ולא הספיקו לחזור, תושבים שלמעה נפטרו במשך שהותם בחו"ל, ואת התושבים היהודים והלא יהודים כאחד. אם ננכה את הנפטרים, החסרים, והלא-יהודים(2), נגיע לאבול מרביה למספר היירדים של כ-600,746 תושבי ישראל יהודים החיים בחו"ל מעבר לשולה חודשים. אומדן זה הוא עדין אבול מרבי כוון שהוא כולל גם את הסטודנטים, החלחים, אנשי העסקיים והסטודנטים שנמצאים בחו"ל מעבר לשולה חודשים ואשר יחזרו לארצה בסופו של דבר. ואשר בוחנים את שמעות המספר זה יש צורך לזכור שהוא מרכיב לא רק מתושבים וחיקויו וילדי הארץ אלא ולק שמעות ממנה כחום על יוז' ילדים שיצאו עם גוריהם, וועליהם וודשו אשר לא נזקעו(3).

כמה מותרך תושבים אלה נמצאים באריה וקנדא? סקירה של נחותם רשמיים מארצאות רבות אשר נערכה לאחרונה בלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הראה ש-50% עד 60% מהכニיסות של מהגרים ישראלים לארצאות דרום בשנים האחראוניות היו לאירוע(4). בנוסח על כר מעקב אחר המשקל היחסי של התושבים אשר יצא מישראל לתקופה של מעל שנה בחו"ל וצינו בטופס היציאה שפניהם היו לארצאות הברית או קנדה מראה שמשקלם באוכולוסטיה היוצאים לחו"ל ממקום המדינה ועד היום נע בין כ-25% עד 60% במקופות שונות, והיה כ-50% בשנים האחרונות.

ניתן לקבוע בצורה אסה אבול מרבי של 55%-50% למשקל היחסי של ישראלים שפנו לאירוע או קנדה בין סה"כ הישראלים אשר שוהים בחו"ל. עם כן, ועל פי נחותם אלה, אומדן אס לאבול המוטז' בסיום 1985 למספר תושבי ישראל יהודים והווים תקופה כל שהוא בארצאות ובリー או נבדה היה כ-173 עד 191 אלף נפש.

2. שלטונות ההגירה של אריה וקנדא⁽⁵⁾

הלווח הבא מסכם את מספר הישראלים שקיבלו מעמד של ימהגר" (תושב קבוע) באריה וקנדא, לפי פרטוני לשכות ההגירה:

(1) לא נזקע צוילים וווען וווען, נזקע ירושלים אשר יצא דורך אשרי וווען.

(2) אומדן הטעירות הוא כ-60,000. אומדן תיירים הוא כ-60,000, 35 ומבוסס על מספר התושבים אשר חזרו או צאה חוץ לשולה חודשים ממוצע יציאתם. אומדן הלא-יהודים הוא כ-30,000.

(3) ניחוחים של אוכלוסטיה התושבים הישראלים הנשארים בחו"ל לאורך זמן מראה שיכליש מהם הינו מתחת לגיל 20 בעט יציאתם ולמעה החלו להויריהם, וכרביע מותרך התושבים הנשארים בחו"ל הינו בעלי ותק של פחות מעשר שנים בארץ בעט יציאתם.

(4) ראה עמוד 1 הערתא.

(5) מבוסס על הפרסום המודרך בעמוד 1 הערתא ועידכוניהם האחראוניים.

מהגרים ישראלים לארה"ב וקנדה

<u>ארץ מגורים אחרונה</u>	<u>ילידי ישראל</u>	<u>ארה"ב 1951-1985</u>
113,900	65,500	קנדה 1946-1984
34,200	16,800	
148,100	82,300	סה"כ

וישRALים במעטו של תושבים ארעים מוהוים קבוצה נוספת חלק ממנה עשו לשוהם בחו"ל זמן ממושך. עד שנת 1980, תושבים ארעים בארה"ב היו חייבים על פי החוק להרשות משרד הגירה. בשנות השבעים כ-5,000 אזרחים ישראלים היו עושים זאת כל שנה(1) בשנות השמונים רמת הكنيות השנתית הממוצעת של תושבים ארעים (סטונדטים, מרצים בשבתו, עובדים זמניים ואחרים) לארה"ב וקנדה הינה כדלקמן:

ממוצע כニסות سنוחה של תושבים ארעים לארה"ב וקנדה (2)

<u>ארץ מגורים אחרונה ישראל</u>	<u>ארה"ב 1982-85</u>
11,190	קנדה 1980-84
1,140	

חלק מתושבים אלה שהוא בצפון אמריקה פחות משנה וחלק יותר, אף על בסיס נתונים אלה אין לנו אפשרות לחשב את השהות הממוצעת שלהם(3). וכפי שהדgesנו לעלה, מספר הكنيות איננו מיצג את מספר האנשים הנמצאים בנקודת זמן כוון חלק מתושבים אלה חזרו לארץ או נפטרו. כדי לקבל נתונים המצביעים על גודל האוכלוסייה אנחנו חייבים לפנות למפקדים.

3. מפקדי אוכלוסייה

67,000 ילידי ישראל נפקדו בארה"ב ב-1980 ומהם כ-34,700 דוחו שהם אזרחי אורה"ב. 11,200 ילידי ישראל נפקדו בקנדה ב-1981. כוון שהרשויות האחראיות למפקד שואפות לפקד את כל האוכלוסייה במגוון קבוע במדינה ביום המפקד (או אשר נעדרו לתקופה קצרה) סביר להניח שאוכלוסיית ילידי ישראל שנפקדה בקנדה וארה"ב כולהם אם את מרבית המהגרים היבשתי חוקיים(4).

(1) זהה לוחות לאבי "ירושם זרים" בפרסומים הסטטיסטיים של שטוכנות הגירה (הערה 1 עמוד 1).

(2) זהו ייח וקנדה זהם שטוכנות ועוזריהם זמניים, באורה"ב מוחשי אשווון מושג $\frac{1}{2},000$.

(3) מעקב אחר תושבים אוציאים אשו שיבנו את מערכם למהגרים מראיה שבחופה 1976-1979 היה מלאי של כ-3,000 תושבים ארעים בכל שנה, שהיו עתידיים לשנות את מעמדם למהגר, אף עדיין לא עשו זאת. והשהות החזירונית של קבוצה זו עד לקבלת מעמד מהגר הוא כשתיים. ראה פרסום בהערה 1, עמוד 1.

(4) במקרה של ישראל, סביר להניח ש מרבית המהגרים היבשתי חוקיים אינם אנשים אשר נכנסו באורח בלתי חוקי, אלה אנשים אשר הפכו את המגבלות של אשרות הכניסה בזיה שנשארו במדינה לאחר שתוקף האשרה פג, ו/או מצאו **עטודה** למרות איסור על כך.

נחווי המפקן האמוריאקים, מלבד מידע רב לגבי תכונות ילידי ישראל בארץ'ב, כולל גם מידע על מספר הילדים מתחם לגיל 20 הנמצאים במשקי בית שראש משק הבית או בן/בנה הוא יליד ישראל. ב-1980 היו 34,500 משקי בית כללה, אך רק ב-15,400 מוחכם היו ילדים מתחם לגיל 20. סכום הילדים הוא כ-300,40, ומוחכם כ-30,500 נולדו בארץ'ב, זהו הנתחן המוצע היחידי הקיים לגבי ילדים שנולדו ל"יורדים" ישראלים בחויל.

מידע נוסף שהומפקד מספק הוא התפרות הגאוגרפיה של ילידי ישראל בצפון אמריקה. המפקד הקנדי ב-1981 הראה ש-54% מילידי ישראל בקנדה נמצאו במחוז אונטריו, ו-31% במחוז קויבק. מפקד ארה'ב ב-1980 מצא את התפרות הבאה:

תפרות ילידי ישראל במדינות ארה'ב 1980

אזורים

2.6	אוחה'יו	4.2	מיישיגן	28.7	ניו ג'רזי
2.3	פנסלבניה	3.9	פלורידה	22.5	קליפורניה
2.2	מאסצוסטס	3.1	טקסס	6.0	ג'רזי א'רסי
16.0	יתר ארה'ב	2.6	מרילנד	5.9	איילינוי

ן. אונטARIO המבוססים על נתוני הרשומות

1. מחקר הרמן ולפונטיין (1)

מטרת החוקרים הרמן ולפונטיין היה להעריך את ממדיה הגירה של ישראלים לארה'ב בכלל וללומ אנג'ל'ס בפרט, ולבחון את הדמות היהודית של ישראלים אלה כדי להעריך את ההזקקות של ישראלים לשירות הקהילה היהודית. הם מצאו מהנחה הרווחת שיש כ-300 עד 500 אלף ישראלים בארץ'ב אך מצאו שהנתונים הרשומים אינם מארים דוח(2). הם מחבסים על נתוני שלטונות הגירה של ארה'ב (ארץ מגורים אחרת: ישראל) ומקבלים את האומדן הבאים:

מרכיבי אומדן הרמן ולפונטיין

טווין נוֹוָג'וּם שנכנסו	1951-1979	89,891
אומדן מהגרים לשנים	1948-1950	2,904
אומדן מהגרים לשנים	1980-1982	23,241
אומדן תושבים ארעיים	1948-1982	39,745
אומדן תושבים ארעיים נוכחים	בארה'ב ב-1982	<u>25,000</u>
סה"כ מהגרים ותושבים ארעיים נוכחים		180,781
סווין זנייז ונתום צוות אלטרנטיביז'ון		99,314, 129,374, 180,781
לאור תיקון		82,814, 95,873, 130,781

Pini Herman and David Lafontaine In Our Footsteps: Israeli Migration to the U.S. and Los Angeles, M.A. Thesis, Hebrew Union College, 1983. (1)

השלג ותונצנו בטעיף 7 הוא חישוב אומדן של החזרה של יישראלים לישראל. מסיבתו שוכנות הם בזווית רמת החזרה אלטרנטיביות של 0%, 33%, 47%, 50% ו-33% לתחובים קבועים, ו-33% לתחובים ארעיים. הם מעריכים לאומדן מירבי של 1,781,180, אומדן אמצעי של 1,374,374 ואומדן מזערי של 99,314 יישראלים בארץ ב-1982. כל האומדןים הללו אינם לוקחים בחשבון תמורה של יישראלים בארץ או את משקל האוכלוסייה הערבית בין המהגרים לארה"ב(1).

למעשה האומדן שלהם לישראל כולל שתי טוויות ברכות: ראשית המחברים לא הבינו כנראה את הגדרות שלטונות הagiיה והסקום של מהגרים בסעיף 1 כבר כולל בתוכו את שינוי המעד בסעיף 4. שנית בדייבד ידוע שהאומדן שלהם ל מהגרים בשנים 1980-82 היה מוגוז בכ-10,000 נפש הוזה אומן שהאומדן שלהם ל מהגרים נכנסים מוגוז בכ-50,000 נפש. תיכון האומדן לשה"כ הישראלים הנמצאים בארץ ב-1982, בנייקויagiיה החזרת נוחן את התוצאות הבאות: אומדן מרבי של כ-800,800 נפש, אומדן אמצעי של 900,900 ואומדן מזערי של 72,800 נפש, ללא תמורה.

2. דוח המועצה הלאומית למחקר ולפיתוח (2)

דו"ח זה הוא חלק מחקר אשר נועד לבחון דרכי לעידוד שיבתם של מודיעינים וمهندסים ישראליים לארץ. במסגרת זו נעשה מאמץ לאמוד את מימי האוכלוסייה הישראלית בארץ, ובבעל מקצועות מודיעינים והנדסאים ביבניהם. המחברים מסתמכים על נתוני שלטונותagiיה והלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. המחברים מעריכים למסקנה של מרבות אידול במספר המוחלט של מהגרים ישראליים לארה"ב משך התקופה 1951-1979, עם השנים יש צמוץ ניכר בהיקף התופעה ביחס לאוכל האוכלוסייה בישראל(3) המחברים מחשבים את אותודנויות להיקו ואוכלוסייה הישראלית בארץ לפי המרכיבים והאים(4):

מרכיבי אומדן המועצה הלאומית למחקר ולפיתוח

1. מקלט אשוח מהגר לישראל (5)	1979-1951
2. אומדן אלטרנטיביים ל מהגרים ישראלים 1982-1980	12,000, 15,300, 21,500, 40,400
3. אומוניות איטו נטיבים לישראלים שהחזרו י"ה או ע"י גאו-ה"ב	29,200, 35,800
4. אומוניות יזוזות ישראלים לישראל עד סוף 1982	32,700, 33,400, 35,600, 39,700
5. אומדן אלטרנטיביים לשה"כ הישראלים בארץ בסוף 1982	100,400, 103,000, 113,600, 128,400

(1) ים, 55-54.

(2) המועצה הלאומית למחקר ולפיתוח פיתוח תעשיות תעיריות ידע והחזרת מודיעינים, חלק א', אקדמאים ישראלים בארץ, ערכאים אפרים אחירם, נירה דנציגר ודקליין ליבמן אוקטובר 1984.

(3) ים, ג"ד.

(4) ראה נספח 2, ים, 69-56.

(5) המספר שונן במקצת מזה שבדוח הקודם. המחברים מסתמכים על מקור שוננה.

האומדן בטעיף 5 איבם כוללים הנחה לגבי מותה או משקל האוכלוסייה הערבית בין המהגרים.

אומדן המחברים למספר בעלי מקצועות אקדמיים וטכנולוגיים ישראליים באלהיב בסוף 1982 הוא בין 25,000 ל-32,000 איש וממוכם בעלי המקצועות המדעיים וההנדסיים כ-6,800 איש⁽²⁾.

⁽³⁾ בוגריה ליטות טריניטריה של פרג'ון, מתרעוזון פלאומוניה למונרך של ארchip'יב

אנו זה, אשר הותנה כדי לבדוק את המודד האמריקאית לսטטיסטיות של הגירה, נחבקש לאמוד את מספר הישראלים בארץ. הדוח שכתב בנדון מסתמך על נתונים המפקד וامرיקאים ועל נתונים שלטונות הגירה אחד, והוא מרכיב יותר מבחינה סטטיסטית מהדוחות הקודמים שנשקרים. עקב לכך יוצאו כאן לא רק האומדנים עצם אלא גם יחוואר השיטות שעל פיהם הם חושבו.

הדויח מחלק את אוכלוסיית הישראלית בארץ לארבע מרכיבים ומנסה לבנות אומדן כלל אחד בפרט: א) אדרחי ישראל אשר קיבלו אדרחות של אריה; ב) מושבי קבע ישראליים בארץ; ג) אזרחיות ישראליות; ד) חסובים ארעים ישראליים בארץ; ו) אזרחיים ישראליים השוהים בארץ יבוארות בלתי-זיהוי.

הרכיב א אוזוחי אריה"ב. במפקד אריה"ב ב-1980 נמצאו 34,700 לילדי ישראל אשר גוועו שם אוזוחי אריה"ב. נתון זה איננו כולל את אוזוחי ישראל לשעבר שנולדו במהלך תקופה, וימכו שהוא כולל אנשים הטענים לאזרחות אריה"ב ללא זכות לכך. כדי לבחרן האם מתוך חמוכי המאדרחות של לילדי ישראל ואזרוחם שלם לשעבר, לאבוי המאזורים נבחרה רמת תמותה שנחתה של 10 אלף, ורמות חזרה ברמות אלטרנטיבות (כלומר מצב שאין חזרה) ו-20 אלף, כך שהתקובל פחת מצטבר שנANTI בرمות אלטרנטיבות של 10 או 30 אלף. ברמת הפחת הראשונה (10 אלף) מצטברת אוכלוסייה של 10,000, וברמה השכינית (30 אלף) אוכלוסייה של 12,000 לילדי ישראל שהאזורו בארץ. והדו"ח יש הפרש ניכר בין מספר האזרחים המודוחים במפקד (34,700) וננתונים אלה, וחיע שוני וטוניים בכך: או טוויות בדוחות אזרחות עיי' הנפקדים או טוויות בדוחות ארץ ליזה. והו"רים טענו טענו שאין בסיס להעריך את הגודל היחסי של טוויות אלה, אך יש לפחות שיש לדקוף מעל - 60% מההפרש לילדי ישראל שנכנסו לאריה"ב עז שנוח 1959, ליזה ועדי השניהם הרשוכות של מזינה ישראל. יש עוד שביר יהנין שליטונם הagiיה כללו את לילדי "פלסטין" בקטגוריה "ירדן"(4), בעוד שהפקד כלל אותם בקטגוריה של "ילדי ישראל".

(1) הנחון כולל אומדן לשנים 1980-1981 בהם לא התפרסם נושא רשמי למהגרים שארץ מוגו יהט האחרונה ישראל. האומדן מבוסס על הנתון המפורסם לילידי ישראל והיחס שדר בשנים מודרנות בין מהגרים לילדי ישראל ומהגרים שארץ מוגורייהם האחרונה ישראל.

"The Number of Israeli Immigrants in the United States: An Illustrative Analysis", Panel on Immigration Statistics, National Research Council, Washington D.C., 1985 (Unpublished). (3)

(4) עד לשכונות השכוניות המוקדמות בפרטומי שלטונות האגירה לירדן צורפה העירה: "יכול פלסטין הערבית".

מכל מקום המרכיב אחר המהדרחות באלה"ב של ילידי ישראל ואזרחי ישראל נותר גם את הגודל היחסי של שתי האוכלוסיות. אזרחי ישראל המהדרחים באלה"ב הם אוכלוסייה האדומה פי 2.5 מהמתדרחים ילידי ישראל, כך שעל פי אומדן המפקד, ילידי ישראל שהאורחות נארה"ב ניחס לחשב אומדן של כ-750, 86 אזרחי ישראל, (ישענו) שני אזרחי אורה"ב בזאת וטפק. את המטר הדה יש להשות עם מספר כולל של כ-29,600 עד 36,800 אזרחי ישראל שהו אורה"ב לפיה שלטונות האגירה (בפחות של 30 ו-10 אלף בהתאם). הנוחרים מציעים את המספר המבוסס על המפקד אומדן טוב, ומטר הטעס על נתוני שלטונות האגירה כאומדן מודע.

מרכיב ב - תושבי קבוע בישראל. שלא כמו בדוחות שסקרנו למעלה המחברים אינם מתחמכים על הנסיבות של מהגרים ישראלים כדי להעריך את מספר תושבי הקבע הישראלים באלה"ב. זאת מכמה סיבות: מצד אחד אי העקביות בהגדרות של יליד ישראל, ארץ מגורים אחרונה ישראל ואזרחה ישראל בין המקורות השובגים; מצד שני לפחת ע"י החדרחות, חזקה לישראל או תמורה יש רמות סבירות רחבות ביחס. לפיכך הם מתחמכים על מספר תושבי הקבע הישראלים שהו רשומים כנוכחים באלה"ב כל שנה אצל שלטונות האגירה בשבועות השבועים, והערכה סטטיסטית של רמת הדוח החסר ברישום זה. גם מאייעים לטענה שלא יותר מ-40% מתושבי הקבע אזרחי ישראל היו חסרים ברישום השנתי בשבועות השבועים וכך משבים אומדן הנע בין 17,600 ל-200, 35 אזרחי ישראל שהיו תושבי קבוע באלה"ב ב-1980.

אומדן שני למרכיב זה מבוסט מצד אחד על ילידי ישראל שנמצאו במפקד אורה"ב ודרוחו שם לא אזרחי אורה"ב, ומצד שני על היחס בין מהגרים לאלה"ב שהם ילידי ישראל ואלה שאו"ז מגוריהם אחרונה היא ישראל. על בסיס זה מקבל אומדן של 49,700 ישראלים, הכולל גם תושבים ארעיים הישראלים באלה"ב, וישראלים השוהים באלה"ב באופן בלתי חוקי (מרכיבים ג ו-ד). בצירוף האומדן למספר אזרחי ישראל שהיו אזרחי אורה"ב בזמן המפקד מקבל אומדן כולל של 136,500 הישראלים באלה"ב ב-1980.

ט"ז א - תושבים ארעיים. אומדן נידר למספר תושבים הארעיים מוגבל על הרישום השנתי של תושבים ארעים ועל הנסיבות השנתיות של תושבים אלה. מקבל אומדן של כ-12,000-14,000 תושבים ארעים הישראלים באלה"ב ב-1980.

מרכיב ד - תושבים בלתי-חוקיים האומדן למרכיב זה מבוסט על מידע לגבי בהשוואה למרכיבים הקיימים. נתוני קיימים רק למספר הישראלים כ-140-150 לשנה אשר גורשו מארה"ב מכורן שנשארו שם לאחר שמוعد האשרה פג, או שעבדו באלה"ב כאשר האשרה אינה מאפשרת תעסוקה בשכר. נתון נוספת הוא מספר התושבים הבלתי חוקיים אשר נמצאו ע"י שלטונות האגירה, לפי אורך שהותם באלה"ב. אך כאן אין מידע נפרד לישראלים, אלא ישראל נכללה בקטגוריה יאסיה - ארציות אחרות. על בסיס נתוניים אלה הדוח מציע אומדן גס של בין 1,500 ל-15,000 ישראלים במועד בלתי-חוקי באלה"ב ב-1980.

סיכום המרכיבים. הטבלה הבאה מוסכמת את המרכיבים השונים בדוח זה:

מרכיבי אומדן הרווחה לסטטיסטיקה של האגירה

מרכיב	מספר מפקד (1)	בבסיס שלטונות האגירה	
		מדוערי	רבבי
א. אזרחי אורה"ב	86,750	34,700	36,800
ב. תושבי קבוע			35,200
ג. תושבים או"ע	49,700	32,300	12,000
ד. תושבים בלתי-חוקיים			15,000
ה. טניין	136,500	67,000	99,000

(1) הנתון המדוערי על בסיס המפקד הוא הנתון המפקדי לילידי ישראל בלבד.

למרות הבסיס השונה, סדרי הגודל של אומדןינו אלה הם דומים. יתר על כן, הדוח מציין שסדרי הגודל מתחימים גם לנחותים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה של ישראל. בסיכום, הדוח קורע שמחדר הישראלים באלה ב-1980 היה כ-400,000, ובונחו, של שנות של גידול עיתון אולפני ל-100, אז ל-10.

4. אומדן לישראלים השוהים בארץ יבוארה בלתי-חוקי⁽¹⁾

במשרד המפקוד של אורהיב נערך נסיוון לאמור את כמות המהגרים הבלתי חוקיים שהו באורהיב בזמן המפקד לפि איל, מין וארץ לידה. לאחר המכבות בין הלשכה המרכזית לסתטיסטיקה למחברי הדוח, התקבלו אומדןיהם לילידי ישראל בפרט. המחברים השתמשו בשיטה המתבססת על הפרשנים בין מערכות הספירה של שלטונות האגירה ווחצאות המפקד. לסטטומיס שנתקבלו מעתיקות הספירה הוכנסו תיקונים המשקפים הערכות של רמת התמת-רישום או רישום מושעה. כללית השיטה הינה מיועדת לאמור את מספר המהגרים הבלתי חוקיים בכלל ואת המספרים ביניהם בפרט, ולא את האוכלוסיות הקטנות כగון זאת של ילידי ישראל באורהיב. יתר על כן, לא הינה שום מתחיחסות של המחברים לחוסר העקבות בהזאות ישראלים, ולאי הבהירות הנכובעת מתחיחסות המפקד לאבולות הנוכחות של אוץ ולהיזה האזרמה לבלבול בין "ילידי ישראל" ו"ילידי פלשינא". הסתיגויות אלה מוגבלות למסקנה שבקרה של ילידי ישראל יש הגדמה באומדןיהם של המחברים. ואין לקבל אותם ללא ביקורת.

האומדן הוא כדלקמן: מtower סה"כ ילידי ישראל במפקד 1980 (67,000) 18,000 שעון בארא"ב באורח בלתי חוקי, ו-5,000, מוחוקם כנכנסו לארא"ב בין 1980-1975. ככלומר המחברים קבועים ש-27 MILFIDI ישראל בארא"ב במצבם שם באורח בלתי-חוקי, דבר שאינו סביר. יש לציין שגודל האומדן איבנו מוחאים למספר הקטן יחסית של ישראלים המגורשים כל שנה מראו"ב, או למסקנות של דוחי המועצה הלאומית למחקר אשר טענה שכנראה האוכלוסייה הישראלית הבלתי חוקית היא קטנה ובועלת חלופה אבואה. יחד עם זאת חשוב לציין את הקביעה ש מרבית המהגרים הבלתי-חוקיים בארא"ב ב-1980 אומננו נפקדו, וכך יש לאפסה ש מרבית המהגרים הבלתי-חוקיים ילידי ישראל, יהיה מספרם אשר יჩזק. נגלו יחסית אין הם בין 67,000 ילידי ישראל שנפקדו ב-1980 בארא"ב.

ה. סיכון

לוקוף ראוּי שטפּרָן קָדוּדָה בְּחִזְכִּיר זֶה יָוֹדָגָשׁוּ.

הגבול המרבי למספר הישראלים ש"ירדו" מן הארץ הוא מאזן חנוכהת התושבים הישראליים. א. בנכוכו אומדן לנפטרים, התינוקים והלא-יהודים הכלולים במאזן זה, בסוף 1985 היה מרבי למספר היהודים"ם מ-1948 היה כ-346,600 נפש, מתוך אומדן מדויק למתפייה היהודים בישראל השוהים בארץ וקנודה היה כ-173 אלף נפש(2).

Robert Warren and Jeffrey S. Passel "A Count of the Uncountable: Estimates of Undocumented Aliens Counted in the 1980 Census" 1985. (Unpublished)⁽¹⁾

נחותנים המפרטים את מספר המהגרים הבלתי **חוקיים** לידיו ישראל התקבלו במכותב מאת המחברים מה-29.8.85.

(2) יש להציג שבדרכ כל הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מתייחסת למספר האנשים השוהים בחויל שנה ויזקוף ראותו להזעם יציאה ישראל לחויל. לצורך הזכיר זה הוחלט לינו ואות גבולי הוהי נחשין גאנשים ושותים בחויל שלושה ורושים ויזומר - אבולות רחבים וכולניים ביחס להזעם היירידון".

ב. גאותוניס שנטקרו בתוכיו זה מתחמכים על מקורות רשיים בארץ ובחו"ל, ומשלימים את המידן הקיים ע"ג הערכות לגבי הנטוריה החטפית. לרובו נטיות השונות יבנה מתחשים גותוניים (שונאים, צו), הגדול שלם מונאים והוא יזהה. גאותוניסים (מטפוניים) הישראלים וארה"ב בראשות שכותם ושותוכית מרכזים בטוחה של 100 עד 140 אלפי נפש. יש להוסיף שמספר הישראלים אשר קיבלו מעמד של תושב קבוע בארה"ב מ-1981 עד 1985 הוא כ-40,000 נפש.

לא נעשה נסiron לאמוד את מספר הישראלים השוהים בקנדה. עם זאת מאז קום המדינה כ-4,000ישראלים קיבלו מעמד של מהגר בקנדה (ללא תמייחשות לחזרה של מהגרים לארץ או חזרה בקנדה); וכ-4,000, 11 לילדי ישראל נפקדו בקנדה בשנת 1981. ככלית ניתן לראות שהאומדנים על בסיס נתוניים מוחייל מתאימים לסדר האודל של הוותון ומדוברן של הלשכה והוועיזות לטטיטטיקה.

ג. הנתוניים מקורות חז"כ כוללים מידע רב על חכונות הישראלים הנכנסים כמהגרים והנמצאים שם. אך יש לחת את הדעת לחוסר העקבות בהגדרות של "ישראלים" בין מקורות אלה ולזה שלא חמיד מהתוצאות האדרותיהם לאוכלוסייה המסוימת של "יורדים" בהם מעוניין הציבור בישראל.

ד. פרסומי המפקדים בארה"ב וקנדה מספקים מידע לגבי הפיזור האוגרפי של "ילידי ישראל" בארץ אלה. כ-35% מילידי ישראל בארה"ב ב-1980 גרו במדינת ניו-יורק וניו א'רזי, ו-23% במדינת קליפורניה. 54% מילידי ישראל בקנדה ב-1981 גרו במחוז אונטריו, ו-31% במחוז קווייבק.

Jerusalem

April 9, 1987.

112-1-8

✓820(1-2)

Ms. Michelle Corral
President
Breath of the Spirit Ministries
P.O. Box 146
Brea California 92621
U.S.A.

Dear Ms. Corral,

I am writing on behalf of the Prime Minister, Mr. Yitzhak Shamir, to respond to your letter of March 10. I have to advise that the Prime Minister is unable to participate in your function on Thursday, April 23.

We simply do not know enough about your organization and the status of your "World Peace Award" for the Prime Minister to decide whether it is appropriate for him to accept it. In the absence of full information the matter cannot be taken further.

With good wishes,

Sincerely,

Z.H.Hurwitz
Adviser to the Prime Minister

Breath of The Spirit

INTERNATIONAL MINISTRIES

"To the Glory of The King of Kings"

March 10, 1987

Prime Minister Yitzhak Shamir
Prime Minister's Office
3 Kaplan Street, Hakirya
Jerusalem, Israel 91919

בגדיות ראש הממשלה
ירושלים
23-03-1987
112-1-8
820 (1-2)

Dear Prime Minister:

Thank you for your letter regarding the Jerusalem III 1987 World Congress for Peace.

We highly respect the holy day of worship, Sabbath, and now realize our opening ceremonies coincides with this day.

It is our desire to accommodate the Jewish diplomats and therefore have arranged a pre-conference banquet for Thursday, April 23, 1987. This will take place at the Jerusalem Hilton, 7:00 P.M.

We would be so honored Mr. Shamir, if you could attend and accept a "World Peace Award" at this event. It would be a great disappointment if you could not be with us, however, if extensive duties would prevent your attending, a representative could receive it, if necessary.

Thank you for your kind attention.

Sincerely,

Michelle Corral

Michelle Corral
President,
Breath of the Spirit Ministries

MC/ah

2041

Dugway Women's Club
Dugway Proving Ground
Dugway, Utah 84022

April 6, 1987

Honorable Yitzhak Shamir
Office of the Prime Minister
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Shamir:

Dugway Proving Ground is an isolated military installation in Western Utah. We are located 80 miles southwest of the nearest metropolitan area (Salt Lake City). An annual event at Dugway is "Dugway Days". The dual purpose of Dugway Days is to draw the community together for a day of sun and fun and to raise funds for youth leagues, **scout** activities, scholarships, and to support other charitable activities at Dugway.

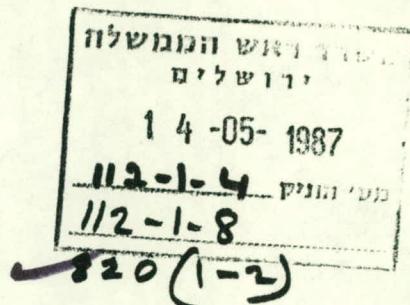
A highly successful part of Dugway Days is our **Celebrity Auction**. Our only source of providing items for the auction is through the generosity of Celebrities and VIP's such as yourself. Any donation will be appreciated and personal items always bring a good response.

We look forward to 1987 being our most successful **Celebrity Auction** and thank you for your support. Please send items to the following address:

Dugway Women's Club
% Dorothy L. Keeling
505B Bexfield Drive
Dugway, Utah 84022

Sincerely,

Dorothy L. Keeling
DOROTHY L. KEELING
Social Service Assistant

JIMMY CARTER

March 30, 1987

820 (1-2)

To Prime Minister Yitzhak Shamir

It was good to see you during my stay in Israel. We have had a wonderful visit, and I am grateful for the hospitality and friendship that has been extended to us.

I am glad we had an opportunity to spend some time together. Our discussions were very helpful, and I appreciate your sharing your insights with me.

Rosalynn joins me in extending our thanks and warm best wishes.

Sincerely,

Jimmy Carter

His Excellency Yitzhak Shamir
Prime Minister of the State of Israel
Jerusalem

ב"ה כח' באדר תשמ"ז
29.3.87

118

חבר הכנסת בני שליטה

הכנסת

3 1 -03- 1987
820 (1-2)

לכבוד ראש הממשלה מר יצחק שמיר מושך ראש הממשלה ירושלים.

כבוד ראש הממשלה !

הנדון: שגריר ישראל בארץ"ב.

אינני ממנה שగדררים אולם אני מרצה **לעצמי** להתייחס לפניתו של מר ישראל גפן
מכומורת מיום 19.3.87 לכבודו.

מר ישראל גפן מוכר לי מקרוב כאיש עשייה וניהול משובח ודייגל מאד. האיש עמוס ברקورد של הצלחה בתחוםים רבים בהם פעל-לרבות רעיונות והמצאות שכבר הביאו תועלת של ממש.

ישראל גפן הנור איש א"י אמרתי. ציוני בכל רמה אברור ובעל ערכאים של תרבות ורוח ישראלי. בקשת הפוליטית אפשר לסייעו כבעל דעתות ליכודיות, אפיקלו שאינו חבר מפלגה רשמי בשעה זו.

ראוי שכבוד יתרשם מהאיש ויכלתו. לדעתו יוכל מרגע שעבר את "המשנה" של ממשלה האחדות מעסם היותו לא שיר ארגוניות לזרם פוליטי כלשהו.

תודה עבור תשומת לבך.

בכבוד רב,

ח"כ בני שליטה

ב"ה כח, באדר תשמ"ז
29.3.87

11/11/87

חבר הכנסת
בני שליטה

הכנסת

סינס

31-03-1987
820 (1-2)

לכבוד
ראש הממשלה
מר יצחק שמיר
משרד ראש הממשלה
ירושלים.

כבוד ראש הממשלה!

הנדון: שגריר ישראל בארה"ב.

איןני ממנה שגרירים אולם אני מרשה לעצמי להתיחס לפניהם של מר ישראל גפן
מכומורת מיום 19.3.87 לכבודך.

מר ישראל גפן מוכך לי מקרוב כאיש עשייה וניהול משובח ויעיל מאד. האיש עמוס
ברקופד של הצלחה בתחוםים רבים בהם פעל-לראות רענון והמצאות שכבר הביאו תועלת של
המש.

ישראל גפן הנוד איש א"י אמיתי. צירוני בכל רמה אבריו ובעל ערכיהם של תרבות ורוח
ישראל. בקשת הפליטית אפשר לסועגו כבעל דעת ליכון, אפילו שאינו חבר מפלגה
רשמי בשעה זו.

ראוי שכבודך יתרשם מהאיש ויכולתו. לדעתך יוכל מר גפן לעבור את "הנסנה" של
ממשלה האחדות מעצם היוטו לא שיק ארגונית לזרם פוליטי כלשהו.

תודה עבור תשומת לבך.

לכבודך רב,

ח"כ בני שליטה

לשכת עורכי הדין **בישראל**
THE ISRAEL BAR

ראש הלשכה

ג"ח אדר תשמ"ז

19 במרץ 1987

/425

בשדרה וראש הממשלה
ירושלים

22-03-1987

539-14

112-1-9-1

112-1-9-1 (1-2) ס. 250

לכבוד

מר יצחק שמיר

ראש הממשלה

משרד ראש הממשלה

ירושלים

כבוד ראש הממשלה,

ביום 20.4.87 הגיע לישראל, כבודה לשכת עורכי הדין, לרגל
מלאות 25 שנה ללשכה, מר Eugene G. Thomas, נשיא לשכת עורכי דין-דיין
של ארה"ב, המונה כ-300,000 עורכי דין.

מר Thomas הודיע ממשלה להתקבל אצל כבודו בעת שהותו בירושלים
בימים 22 או 23 באפריל 1987.

הובא לידי עת שנסעה לשכת עורכי דין של ארה"ב יש מעמד נכבד, לא
רק בקרב עורכי דין, אלא גם קשרים בעלי משמעות רבה והשפעה במישל
האמריקאי.

אני מודה לכבודו מראש על תשומת לבו לבקשת זו.

כבוד רב,
יעקב דוביין, ער"ת
ראש הלשכה

3-6-1, 22.4.1987

660271

666603

664276

Jerusalem

March 10, 1987.
820(1-2)

Dear Mr. Brown,

Your letter of January 8 reached my office after a considerable delay. Moreover it arrived whilst I was on an official visit in the United States. Hence the delay in my reply.

I appreciate the warm sentiments you express for our country, and am glad that you had an opportunity of seeing a little of it on your recent visit.

We attach great importance to our close economic cooperation, and I am grateful to you for the role you are playing in strengthening this relationship. In the course of my visit to the United States I discussed the economic situation with various groups of businessmen and entrepreneurs, and heard encouraging reports of plans that are already in operation or in the process of implementation.

In an address to the Economic Club of New York on the last day of my visit I invited American businessmen to study the opportunities that the Israel economy offers the investor, especially in the light of the Free Trade Area Agreement, that could be of mutual benefit to our two countries.

I hope you will return soon, and have the opportunity of seeing more of the country and of our people.

With best wishes,

Sincerely,

Yitzhak Shamir

Mr. Clarence J. Brown
The Deputy Secretary of Commerce
WASHINGTON DC 20230 U S A

THE DEPUTY SECRETARY OF COMMERCE
Washington, D.C. 20230

January 8, 1987

משוד ראי שופט
ירושלים
19-02-1987
820(1-2)

Mr. Yitzchak Shamir
Prime Minister
Jerusalem, Israel 91950

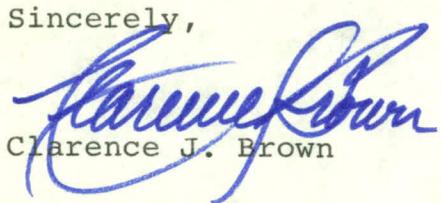
Dear Mr. Prime Minister:

It was a pleasure to meet with you during my recent visit to Israel.

I was pleased to participate in Trade Week and the U.S.-Israel Joint Economic Committee. The economic and commercial aspect of the strong U.S.-Israel relationship is critical and the Free Trade Area Agreement can only serve to strengthen this relationship. The Department of Commerce will continue to have a primary role in encouraging the U.S. business community to take advantage of the opportunities the Agreement presents.

I thoroughly enjoyed my visit to Israel and am pleased that my busy schedule did have room for a chance to see some of your country.

Sincerely,

Clarence J. Brown

CJB/mrp

800 SECOND AVENUE
NEW YORK. N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

הקונסוליה הכלכלית ש
ישראל בניו-יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK
ח' באדר תשמ"ז
1987 במרס 9

ס-ז-א-ז

5

820 (ז-ז)

אל :

מאת : הקונסול הכללי, ניו-יורק

ההכנות לאירועי שבת ה-40 בניו-יורק

את השיחות הראשונות, בירורים ובדיקות בקשר לצורה הנאותה לציון
שנת ה-40', לתקומת ישראל בניו-יורק התחלנו לקיים כבר לפני חצי שנה.
במסגרת זו נפגשו עם ראשי רוב הארגונים היהודיים וכן עם כל גופי המילש
העיקריים ברמת "המדינה" (ניו-יורק, ניו-ג'רזי, קונטיקט), המחויבות
העיקריים ועיריות ניו-יורק עצמה. (County)

יצאנו מן ההכנות הבאות:

1. האירועים האלה צריכים לשמש הזדמנויות להגיא למספר המירבי של אמריקאים
 מכל העדות, ביחוד למנהיגות הפליטית והדרתית של עדות אלה, ולא להצטמצם
בביצוע במסגרת הקהילת היהודית וארגוני בלבד (אם כי ברור שם היהו
הנושאים העיקריים של האירועים).

2. לא לסתור על הקצבות כספיות מן הארץ או על עצרת אחרת, אלא לתכנן
מה שניתן בהסתמך רק על מקורות מימון מקומיים. גודל התקציבים שנצלח
לගייס לכתיב את מידת השיתוף של גורמים ישראליים (אישים, אמנים, בדרנים,
תערוכות וכיו"ב). בינתים בתכנן בהסתמך על מצאי הכספיות המתאימים,
ישראלים ואמריקאים, בכל התחומים, הנמצאים כאן. אם תהיה תוספת מן
הארץ - מה טוב!

3. האירועים צריכים לשמש הזדמנות להעברת מסרים על היחסים המוחדרים
והזיקה ההיסטורית שבין אריה"ב לבן ארץ ישראל, רעיון שיבת ציון ומדינת
ישראל. בתחום זה יש היסטוריה של כ-300 שנה של קשרים בין רובו של העם
האמריקאי לבין הניל שבסיסם היה בתקילה דתית ובדורנו לבש צורה פוליטית.

Quraishi for US Congress Committee

G. M. Quraishi, P. E.
Nuclear & Electrical Engineer
National Defense Executive Reservist

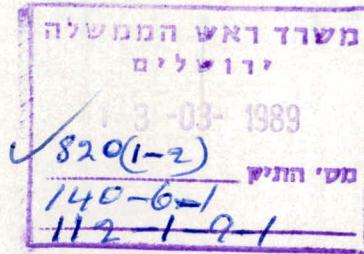
(415) 726-2021
P. O. Box 1087
El Granada, CA. 94018

P. O. B. 1087

February 24, 1989

Prime Minister
Itzhak Shamir
Tel Aviv, Israel.

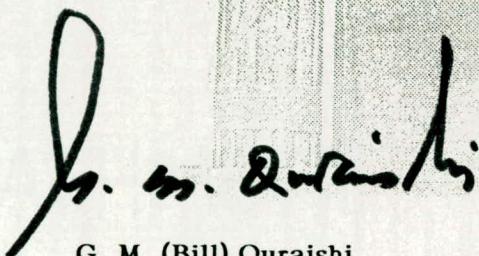
Dear Mr. Prime Minister:

I will be visiting Tel Aviv in the near future and would like to spend some time with you. I am an ardent supporter of peace in the middle east and would like to see an amicable and equitable solution for all the parties involved.

I met Chairman Yasser Arafat on January 15, 1989 over breakfast for two hours in Tunis and would like to communicate and discuss some of the details. To acquaint you with my background, attached is some material which, I hope, would interest you. Please have your office call me for an immediate appointment so that I can make proper travel arrangements.

Sincerely yours,

E Pluribus Unum

G. M. (Bill) Quraishi

Encl: As above.

cc: Mr. Moshe Arad, Ambassador for Israel.

Foreign Affairs Strategist
Nuclear & Electrical Engineer
National Defense Executive Reservist

(415) 726-2088
P. O. Box 1087
El Granada, CA. 94018

G. M. (Bill) Quraishi, P.E.

BACKGROUND

Political:

Republican Nominee for the 11th Congressional District (80% of San Mateo County, California) in 1986, Nominee in 1988, Candidate in 1990.

Professional:

Project & Construction Management, Quality Assurance (QA), Quality Control (QC), Value Engineering, Planning & Scheduling, Information Resource Management, Expert in Computer Programs for Design & Construction of Industrial & Commercial Projects, U.S. & International Marketing.

Owner/founder of Engineering Management Consultants (EMC). National Defense Executive Reservist. Formerly Assistant to Senior Vice President of Fluor Corporation. Adviser (a diplomatic assignment on behalf of United Nations International Atomic Energy Agency & Department of Energy) to Government of South Korea in nuclear power. Electrical Engineer for US Army, Europe, Engineer Command, Frankfurt, West Germany. Senior member of project management teams responsible for engineering, procurement and construction of multi-billion dollar power projects. Several years of experience in design and construction of generation, transmission and distribution systems for industrial, commercial, institutional, environmental and mining projects. Expert in computer programs for design, construction, planning & scheduling, development and implementation of Quality Assurance & Quality Control programs, feasibility, environmental and energy conservation studies for major projects. Consultant for several foreign and domestic utilities.

National:

National Defense Executive Reservist (NDER)

EDUCATION & TRAINING

Electrical Engineering - 1956
M. B. A. in Management - 1978

Certified Value Analyst - 1984
Executive Management Program (One year) in marketing & manufacturing of generation, transmission and distribution equipment for power plants, industrial & commercial facilities at Siemens & AEG facilities in West Germany - 1964

PROFESSIONAL LICENSES

California 0706 (Nuclear), California 9039 (Electrical), Colorado PE 14229, Kansas PE 7476, Iowa PE 08220, Pennsylvania PE 025823, Oregon PE 09122.

G. M. (Bill) Quraishi

SELECTED PROJECTS

Power:

Construction of 36 MW gas power plant in Pakistan.
Design and construction of 66/132 KV transmission lines, substations in Pakistan.
Design of several 11/33 KV substations for Accra, Ghana.
Design of instrumentation and control panels for Aswan Dam, Egypt.
Design and construction of several U.S. Army installations in Europe.
feasibility design report of 3-phase power system for Mass Rapid Transit System for Kansas City.
Construction of 345/161 KV switchyard for 550 MWe nuclear power plant for Iowa Electric Light & Power Co.
Design of 1250 MW combined cycle plant for Southern California Edison.
Design and construction of 640 MWe nuclear power plant, Krsko, Yugoslavia.
QA audits of electrical/mechanical systems of 400 MWe nuclear power plant for Southern California Edison.
QA/QC audits of electrical/mechanical systems of 1200 MWe nuclear power plant for Portland General Electric.
QA audits of startup systems for 660 MWe nuclear power plant for Unit One in Korea.
QA audits of electrical/mechanical Systems of 1000 MWe nuclear power plant for Pennsylvania Power & Light Co.
Updating of QA/QC audits procedures for power plants for Pacific Gas & Electric Co.
Establishment of QA/QC Program for nondestructive examination procedures for Korea.
Audit of QA Program for nondestructive examination procedures for Commonwealth Edison.

Mining:

Design of copper concentrator and related power systems for Duval Corporation, Tucson, Arizona.
Design of copper concentrator and related power systems for Phelps Dodge Corporation, Morenci, Arizona.
Design of copper concentrator and related power systems for Bougainville, Solomon Island.
Design of iron ore concentrator and related power systems for Mineracaoes Brasileiras Reunidas, S.A., Augus Calaras, Brazil.

G. M. (Bill) Quraishi

SELECTED PROJECTS

Environmental:

Design of wastewater plant for East Bay Discharge Authority, Oakland, CA.
Design of wastewater plant at Morgan Hill, CA.
Design of wastewater plant at Ukiah, CA.
Value engineering for Southeast Sewer Modifications for City and County of San Francisco.
Value Engineering for Hunter's Point Facilities for City and County of San Francisco.
Evaluation of construction management, QA program, Inspection Program for Southwest Ocean Outfall Project (SWOOP) for City and County of San Francisco.

Industrial & Commercial:

Design and construction of hospitals, highrises, schools, computer facilities, trailer parks, shopping centers, gas stations, laboratories and numerous U.S. Defense facilities and installations.

FOREIGN LANGUAGES

German, Arabic, French, Japanese, Korean.

INTERNATIONAL

Extensive travel in U.S.A., Western and Eastern Europe, Middle and Far East, Mainland China, Pacific Rim Countries.

SECURITY CLEARANCE

Secret

RONALD REAGAN

October 6, 1988

Dear Bill:

Congratulations on your decision to seek to represent California in Congress.

1988 is an election year as important as any our Nation has faced this century. Will we continue the progress we have made these past seven and a half years, or will we return to the days of a sour economy, weak defenses and, most important, a loss of national purpose?

As Republicans, you and I have strong convictions about the values that make America great. Hard work, faith, family, and a dedication to our country are not just words with us, we live them every day.

Serving your country as an elected official is a noble calling, and not an easy one. I compliment you on your willingness to make the sacrifice that public service entails.

The Republican Party is going to have a good year in 1988. The American people are going to elect George Bush President. And because more and more voters recognize it's time for new leadership in the halls of Congress, we are going to elect more Republicans to the House of Representatives.

Our Nation needs you in the Congress.

Sincerely,

Ronald Reagan

Mr. Bill Quraishi
P.O. Box 1087
El Granda, CA 94018

United States of America
Federal Emergency Management Agency

*Placing special trust and confidence
in the patriotism, fidelity, and abilities of*

Ghulam M. Quraishi

*I do hereby designate him a member of the
NATIONAL DEFENSE EXECUTIVE RESERVE*

Date NOV 23 1981

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Dr. G. M. Quraishi". Below the signature, the word "Director" is written in a smaller, cursive font.

ATOMIC ENERGY BUREAU
MINISTRY OF SCIENCE AND TECHNOLOGY
REPUBLIC OF KOREA

SEOUL 110, KOREA

Reference:

Cable Address: MOSTROK
Telex: MIOST K 2430
Tel.: 70-2009, 70-4234

— CERTIFICATE OF APPRECIATION —
IN RECOGNITION OF OUTSTANDING CONTRIBUTIONS
PRESENTED TO

TO OUR FRIEND MR. G. M. QURAISHI

FOR

Dedicated Service

We extend our sincere appreciation

for

the outstanding cooperation in the field of Nuclear Power

for KORI-1

From April to December, 1977.

We look forward to such friendship in the near future.

Mr. Kyong Ho Hwang

황 경호

Dr. Keung Shik Park

박 증식

HALF MOON BAY
REVIEW

AND PESCADERO PEBBLE

Serving the interests of the San Mateo County Coastsde. Published every Wednesday.

Wednesday,
July 20, 1988

GOP Challenger Bill Quraishi Off To Capital to Meet with Reagan

President Reagan congratulating Bill Quraishi on his victory in the Primary Election on June 7, 1988 at a White House reception held on June 28, 1988.

Speaking at a Lions Club's luncheon on July 16, and later attending an evening reception in Sunnyvale held by American Freedom Coalition, Bill Quraishi of Half Moon Bay, a Republican candidate for the 11th congressional seat, related events during a recent trip to Washington, D.C.

"I saw and met with Vice President George Bush on June 27 at the White House for a photo opportunity. In my brief conversation with the vice president, I talked about Bob Dole as his vice presidential nominee on the George Bush ticket. He alluded that he is working on it. In my opinion, Bob Dole will bring a lot of strength to the nomination and will be a tiger on a team which will make Dukakis-Bentsen run away. Besides, Liz Dole will not only endear the public but close the gender gap," said Quraishi.

"While so many good things are going for the Republican Party such as low interest rates, lower taxes, low unemployment and a robust economy, it will be unfortunate for us to lose the White House in November," he said.

Quraishi had his photo taken with President Reagan at the White House June 28, and said he was impressed with Reagan's memory.

"Aren't you running as second time, Bill?" Reagan asked him. When Quraishi asked how Reagan remembered him, the president replied, "'There is only one Bill Quraishi in the Republican Party who is a Pakistani-American from California,'" Quraishi related.

Quraishi said the Washington workshop he attended included congressmen and senators who told stories of how they won "in spite of all the odds."

Vice President George Bush congratulating Bill Quraishi on his victory in the Primary Election on June 7, 1988 at a White House reception held on June 27, 1988.

Speaking to a group of Pakistani-Americans and GOP congressional candidates on June 30, Quraishi described the present political situation in Pakistan in answer to a question from the audience.

"The Soviet Union would not be withdrawing today from Afghanistan without the help and direct intervention of President Zia," he said.

"He is tough on narcotics and launched an aggressive program of enforcement and eradication of the opium poppy.

"On my previous visits to Pakistan, I have seen lots of progress on the road to democracy. Several of my old class-fellows from Pakistan are elected members of National and Provincial assemblies. I am sure President Zia will not waste all the progress achieved so far.

"And most of all, Pakistan is very

important strategically to U.S. on the eastern side of the persian gulf after Israel in the middle east." said Quraishi.

"Few Americans know about Pakistan and it's poorly represented in Washington D.C. It is anticipated that I will be testifying before Congress on the subject matter very soon. Being a congressional candidate born in the Indian subcontinent, several congressmen, senators and administration officials look up to me as an authority regarding the present Indo-Pakistan relations, issues pertaining to Sikhs in Panjab and the Afghanistan situation," said Quraishi.

San Francisco Chronicle

The Largest Daily Circulation in Northern California

124th Year No. 124

★★★

THURSDAY, JUNE 9, 1988

415-777-1111

FINAL ELECTION RESULTS

U.S. CONGRESS

DEMOCRATIC REPUBLICAN

1st District — North Coast

Douglas H. Bosco Samuel Vanderbilt

2nd District — N. Sacramento Valley

Wayne Meyer Wally Herger

3rd District — Sacramento

Robert T. Matsui Lowell P. Landowski

4th District — Sacramento-Yolo

Vic Fazio

5th District — San Francisco

Nancy Pelosi Bruce M. O'Neill

6th District — San Francisco-Marin

Barbara Boxer William Steinmetz

7th District — Contra Costa

George Miller Jean Last

8th District — Berkeley-Oakland

Ronald V. Dellums John J. Cudihy

9th District — Southern Alameda County

Fortney P. Stark Howard Hertz

10th District — San Jose

Anselmo A. Chavez Don Edwards

11th District — San Mateo County

Tom Lantos G.M. Quraishi

12th District — Hillsborough-S. Cruz

Anna G. Eshoo Tom Campbell

13th District — Santa Clara

Norman Y. Mineta Luke Sommer

14th District — Stockton-Mother Lode

Patricia Malberg Norman D. Shumway

15th District — Merced-Fresno

Tony Coelho Carol Harner

16th District — S. Cruz-San Luis Obispo

Leon E. Panetta Stanley Monteith

17th District — San Joaquin Valley

Vincent Lavery Charles Pashayian

18th District — Fresno-Calaveras

Richard H. Lehman David A. Linn

19th District — S. Barbara-Ventura

Gary K. Hart Rb. J. Lagomarsino

20th District — Bakersfield-Inyo

Lita Reid William M. Thomas

21st District — San Fernando Valley

Donald E. Stevens Elton Gallegly

22nd District — Glendale-Pasadena

John G. Simmons Carlos J. Moorhead

23rd District — W. Los Angeles

Anthony C. Beilenson Jim Solomon

24th District — Los Angeles

Henry A. Waxman John N. Cowles

25th District — Los Angeles

Edward R. Roybal

26th District — San Fernando Valley

Howard L. Berman G.C. Braderson

27th District — L.A. Beach Communities

Mel Levine Dennis Galbraith

28th District — Inglewood

Julian C. Dixon George Z. Adams

29th District — Watts-Huntington Park

Mervin Evans Augustus F. Hawkins

30th District — Alhambra-Montebello

Matthew G. Martinez Ralph R. Ramirez

31st District — Compton-Gardena

Mervyn M. Dymally Arnold C. May

32nd District — Long Beach-San Pedro

Glenn M. Anderson Sanford W. Kahn

33rd District — Covina-Pomona

Nelson Gentry David Dreier

34th District — Baldwin Park-Norwalk

Esteban E. Torres Charles M. House

35th District — San Bernardino County

Paul Sweeney Jerry Lewis

36th District — San Bernardino-Riverside

George E. Brown John P. Stark

37th District — Riverside County

Johnny Pearson Al McCandless

38th District — Orange County

Jerry Yudelson Robert K. Dornan

39th District — Orange County

Don E. Marquis Wm. E. Dannemeyer

40th District — Orange County

Lida Lenney Christophe Cox

41st District — San Diego

Dan Kripke Bill Lowery

42nd District — Long Beach-Cypress

Guy C. Kimbrough Dana Rohrabacher

43rd District — San Diego-Orange

Hwd. Greenebaum Ron Packard

44th District — San Diego

Jim Bates Rob Butterfield

45th District — Imperial-San Diego

Pete Lepiscopo Duncan Hunter

Photo by G. M. Quraishi

HALF MOON BAY

REVIEW

Wednesday,
Oct. 26, 1988

G. M. "Bill" Quraishi

Republican Bill Quraishi of Half Moon Bay wants to represent California's 11th Congressional District in the House of Representatives. He is challenging incumbent Democratic Congressman Tom Lantos.

Quraishi is a nuclear and electrical engineer, and holds a master's degree in management.

He said he is seeking to unseat Lantos because "regardless of party affiliation and performance, members of Congress are being returned to office at a monotonous and dangerous pace, because of contributions from PACs and special interests. The unshakable power of incumbency is a fact of political life in the '80s. The Congress has become a house of ill repute and not accountable to local constituents. This has got to change. The House of Representatives has become too impenetrable to be representative," Quraishi said.

"While the problems of trade and budget deficit, health care, care, higher insurance costs, AIDS, education and hosts of problems with which this nation is

beset, linger on, the U.S. Congress raised their salaries (40 percent) three times last year. They pass legislation which everybody must obey and follow except themselves. They are, simply, above the laws. I think this is obscene and un-American.

"Tom Lantos' record shows that he is a tax and spend liberal and voted for every pork barrel legislation. He voted against a BART extension in 1987 against the wishes of people of San Mateo County. He voted that the criminals sentenced to life without parole be released to have free weekends. He is soft on defense. He is against free trade. He is against small business. He does not believe in balancing the budget. He is a single-issue Congressman and that is foreign policy. He is not interested in local issues. He has done little for San Mateo County. During his eight years he has not authored a single innovative legislation which represents this county or this nation," Quraishi stated.

He said his experience in acting with people all over the world

Bill Quraishi

through his work would serve him well in Congress in dealing with foreign governments and trade problems.

Also, he said he has participated in the management of multi-billion dollar engineering projects all over the world. "This will help me understand national budget problems and how to solve them."

Quraishi's service with the U.S. Army as an electrical engineer in Europe and presently serving the country as National Defense Execu-

tive Reservist "will help me understand the problems of our armed forces and veterans."

In addition, Quraishi said he has won the Republican nomination twice in the past four years. "During this period, I have been to Washington, D.C., almost every month and have come to know several congressmen and senators. I have come to understand the national problems and how to solve them," he said. Also during the past four years, he has been walking the streets of San Mateo County. "I have come to know the local people, local and regional issues."

He said that as a small-business owner, he is committed to provide more opportunities "to fulfill this American dream."

He added that he understands the child care problems because his wife, Karen, is an expert in child care and parent/child care communication techniques.

Quraishi was born in Peshawar, Pakistan, "where we forced the Soviets to withdraw from Afghanistan for the first time in history." National Defense Executive Reservist. He served in the U.S. Army for two years in Europe. He said he is

experienced in managing multi-billion-dollar projects.

A top concern for Quraishi is fighting offshore drilling: "I am opposed to offshore drilling along our coast. I am committed to preserve a clean environment. We need clean water, clean air and no offshore dumping of mud in Half Moon Bay."

Second, Quraishi said he wants "safe and passable highways 1 and 92 in order to enable Coastsider residents to commute safely and conduct their business without loss of time. I don't mean express lanes to flood the Coastsider with outside people and make our lives miserable. Transportation is a local and regional issue."

Also, Quraishi said he would work for controlled growth on the Coastsider. "We should establish long-range objectives keyed to unlocking the present and future traffic problems of the Bay Area. I intend to work with local private and public agencies to solve these problems with appropriate federal guidance and funding. This is the kind of leadership and role I intend to provide as your next Congressman."

MAY 11, 1988

Quest for seat in Congress

By SALLY FINEGAN
Review Staff Writer

Half Moon Bay resident Bill Quraishi knows he will beat U.S. Rep. Tom Lantos in the November race for the incumbent's seat.

"Absolutely," the Republican Coastsider says when asked the inevitable question. "I got no doubts."

The reason he is so confident, he says, is because he has grass roots support for his congressional campaign.

"I have a good personality. People like me. They like my messages."

To donate income

One message probably appealing to many is Quraishi's statement that he intends, if elected, to serve without pay. He proposes to have a committee decide how to distribute his congressional pay to charities in the district.

Also, he does not have any political baggage.

His political experience is limited to the past four years of campaigning for the 11th Congressional District seat occupied by the Democratic incumbent.

He has never held political office. Not for lack of trying, though.

In 1986 he ran for Congress for the first time, winning the primary election and garnering 28 percent of the vote in the general election.

Problem-solving goals

What prompted him to get into politics was his impression that politicians were catering to special interests while doing nothing to solve problems such as looming budget deficits.

"I'm qualified and a man of the world. I thought I could do much better at a national level. I think my experience and education qualifies me."

The Pakistani immigrant who came to the United States in 1967 is passionate about what he sees as the only working government in the world.

"This is the only country in the world where people come from all

Half Moon Bay resident Bill Quraishi says he int

over and it works," he says. "We're not going to take a minority takeover in this country."

"America is for America. I love this country. Every inch of this country belongs to me."

Presidential mentors

His newsletters, the 200 to 1,000 that go out every day to district voters according to his count, say Thomas Jefferson and Abraham Lincoln are his mentors.

He believes in the American dream and the free enterprise system.

His first priority, if elected to

Congress, would be preserving and protecting American freedom, according to a recent newsletter.

Quraishi says he has worked full-time the past four years toward his goal of beating Lantos in the November election.

His engineering consulting company, EMC, has been on hold while he pursues votes.

He makes two speeches a week and attends every Rotary and Kiwanis function he can. He sends local news media some four to five press releases per week.

He has 500,000 prints of himself sitting with President Reagan in the White House; he happily autographs

Please turn over

BILL QURAISHI
YOUR NEXT
CONGRESSMAN

Coastside candidate

Half Moon Bay resident Bill Quraishi is on the campaign trail to the U.S. capital.

keeps Coastsider running

Martha Jane Stanton — Review

ends to win a seat in Congress in November.

a photo, "For my friend, ----, Bill Quraishi," without even a request.

Driven to register

He registers two to three voters per day for a total of 1,000 people, he estimates. On the day of the interview with the Review, he would not leave until he had registered a reporter at her new address. Then he insisted upon dropping the card in the mailbox himself.

Quraishi insists his campaign is based on issues.

"My platform is America. My platform is for every American. Every person is a part of me."

He would work to balance the budget, he says, and he supports line-item veto.

No tax increases

If elected, other priorities would be providing affordable housing, keeping interest rates low and simplifying the tax system. He would not increase taxes.

He would work to eradicate poverty, take care of the homeless, provide long-term care for the elderly and work for a national health policy.

A cleaner environment, equal rights, and more opportunities for

"I'm qualified and a man of the world. I thought I could do much better at a national level. I think my experience and education qualifies me."

— Congressional candidate
Bill Quraishi

small business would be other priorities.

He would also try to encourage self-esteem, enthusiasm and pride; boost building of competitive products to help America reduce her trade deficit, and increase citizens' participation in civic affairs for a more representative government.

Hard-fought campaign

But as much as he likes to talk about the issues, he likes to talk about Lantos, who he claims is not interested in local issues.

In fact, "the guy doesn't know anything" is one of his softer statements regarding the congressman.

"Unfortunately, people don't know his record. I don't have a record. I pound him again and again on his record."

"A congressman belongs here. I invite him to show me what he's done for this county, this nation."

Quraishi says he raised \$100,000 in 1986 and \$50,000 last year. Before the election this year, he plans to raise \$500,000.

With every newsletter he raises \$2,000 to \$4,000, he says.

"There's a lot of enthusiasm. People just love me, I tell you. People tell me, 'Bill, you can do it.'

He does not entertain the thought of losing the November election.

"I've never failed in my life. I don't believe in failures. There are two tragedies in life, not having a dream and not fulfilling it."

"Please rise and let us face towards the flag and repeat after me three times: 'I am grateful for living in this great country, I am grateful for living in this great country, I am grateful for living in this great country.'"

This patriotic request is part of a recent speech delivered by coastside resident Bill Quraishi during his campaign to become U.S. Congressman from the 11th District which includes Half Moon Bay. It is also a summation of his personal philosophy as a naturalized citizen. Born in Pakistan, he immigrated to America in 1967, a country he views as unique in the opportunities, freedom and promise it offers. He has traveled extensively in his career as an electrical engineer, and says that from his observation, our political system of checks and balances is one of the most effective forms of government in the world.

He is disappointed, therefore, that more people do not become involved with our political process: of the 50% of the citizens in this country who are registered to vote, only about half of those do so in any given election. Quraishi sees a danger in 25% of the people choosing the policies of the nation, as this can give special interest groups the ability to exercise disproportionate control. In an effort to offset this tendency, he reminds everyone he meets, be it the clerk at the supermarket or the mechanic at the shop, that a democracy by minority is not representative government. His reassurance that one vote can make a difference seems to pay off; he registers as many as twenty people a day who might otherwise not have bothered.

The candidate has pledged to serve his country without pay, believing it to be his civic duty. "There is no freedom without responsibility. It should not be used for our own ends," he explains. Should he be elected, he would continue his engineering consulting company to support his family, and he would accept honorariums for speaking. His Congressional salary would go to various charities in the district. He conducts his full-time campaign door-to-door to increase name recognition, and has built up enough support to have 20 to 30 volunteers in each city of San Mateo County doing the same thing. He feels that national elections should be publicly financed so that candidates without a "war chest" would not be at a disadvantage. Referring to what he calls his opponent Tom Lantos' out-of-district special interest contributions, Quraishi declares that he will be victorious in the upcoming "poor Republican versus the rich Democrat fight".

THE BEACHCOMBER

A Coastside Magazine!

June 1, 1988

by Amelia Chaffee

"I Am Your Next Congressman"

Declaring himself in favor of traditional values, he states that the dignity of the individual is of paramount importance to the future of this nation. He believes that one of our greatest strengths is our tolerance and respect for all people, even those with whom we may disagree, and that our problems come from forgetting that people are the most valuable resource we have. He says that homelessness is a disgrace in a country where the facilities and resources are available to meet this crisis.

The desperate need for affordable, quality child care is another issue close to the candidate's heart; his wife, Karen, discovered that none was available locally when she wished to return to work twelve years ago. Although their personal problem was solved when she started the Coastside Infant/Toddler Center, Bill realizes that the situation is critical for many, and he supports tax relief through the Tax Reform Act of 1986. This measure would be the fairest and most economical approach, he believes, and do the most to help low-income families, whether or not the mother works outside of the home.

The frighteningly high cost of health care is a problem that Quraishi would fight by supporting a national health policy that would cover every citizen. He sees the guidelines of such a program being set by the federal government, but legislation and enforcement on a state and local level.

County-wide transportation issues are very important to Bill who says "the congestion is killing us". He feels that legislators need to stay in touch with the lives and concerns of their constituents, and is in favor of extending BART to Colma, according to what he believes people want. He unequivocally opposes offshore undersea mining and oil drilling, and sees the national deficit as a major disaster. He is definitely in favor of a balanced budget, which he feels is in the best interest of a strong America.

After winning the primary in 1986 against Jack Hickey and receiving 28% of the vote in the general election of that year, the Half Moon Bay Republican, who is running unopposed on the June 7 Primary ballot, has high hopes of defeating the incumbent Lantos. In fact, Bill Quraishi believes so strongly that his supporters will send him to Washington next November that he answers his phone, "Hello, this is your new Congressman speaking."

ELECTION EXTRA

Prepared by
The Leagues of
Women Voters

GENERAL ELECTION NOVEMBER 8, 1988

457 Kingsley Avenue, Palo Alto, 94301 • 555 Ravenswood Avenue, Menlo Park, 94025 • 444 Peninsula Avenue, #3, San Mateo, 94401 • LWV North County, San Bruno, 94066

The Candidates Answer Questions

UNITED STATES CONGRESS

The order in which Congressional candidates will appear on the ballot depends upon your Assembly District. Their order here was determined by lot.

QUESTIONS ASKED OF THE CONGRESSIONAL CANDI- DATES:

Q1. What do you see as the major problem(s) which will be facing the holder of this office? What solution(s) do you suggest?

11th DISTRICT

DEMOCRAT

TOM LANTOS

Age: 60; Occupation: Member, U.S. House of Representatives, Member of Committees on Foreign Affairs, Government Operations, Select Committee on Aging; Education: 1949, Foothill High School; 1953, University of Wisconsin; 1955, Ph.D., University of California, Berkeley (Phi Beta Kappa); Background: Chairman, bipartisan U.S.

Congressional Delegation to the European Parliament/Common Market; Chairman, Congressional Human Rights Caucus; Chairman, Subcommittee on Employment and Housing-Government Operations Committee; Member, Millbrae Board of Education, 1959-1966; Member, Presidential Task Force on Defense and Foreign Policy.

Q1. Domestically, the reduction and gradual elimination of the budget deficit and the trade deficit must clearly be the overriding policy concern of any responsible Member of Congress. Over the eight years that I have served in the Congress using my professional training as an economist, I have succeeded — with like-minded colleagues — in scaling back unneeded and duplicative military and civilian programs ranging from the MX missile to tobacco subsidies. In addition, I have been in the forefront of the fight against the drug culture, violent and white-collar crime, environmental pollution and the subtle undermining of traditional values that have made this country great over many generations. As Chairman of the Subcommittee of Employment and Housing of the Government Operations Committee, and earlier as a member of the Transportation Subcommittee, I have been given the

unique opportunity to deal effectively with our most pressing Peninsula concerns ranging from the 92/101 Interchange to funding a safe modern transportation link on the coastside, as well as assisting SamTrans in all its endeavors. From education to childcare, from Social Security to Medicare, my work has encompassed the concerns and needs of all Peninsula residents.

REPUBLICAN

G.M. (BILL) QURAISHI

Age: 52; Occupation: Small Business Owner; Education: Nuclear & Electrical Engineer, M.B.A. (Management); Background: Born in Peshawar, Pakistan, where we forced the Soviets to withdraw from Afghanistan for the first time in history. National Defense Executive Reservist. Served the U.S. Army for two years in Europe. Experienced in managing multi-billion dollar projects. Married to Karen, an expert in childcare, and live with Michelle, Kevin and Andrew.

Q1. There are several major problems such as Drugs; Deficit; Jobs; Crime; Nuclear disarmament; Ethics in government; AIDS; Environment; Health care; Foreign policy; Taxes; Education; Abortion; Elderly care and Transportation. There are three major reasons why

people use drugs: lack of self-esteem; 2) lack of religious beliefs and 3) lack of close family relationships. 90 percent of the public and 94 percent of school parents believe that drugs education belongs at homes and schools. The next major problem is the deficit. If we freeze 1) the spending, follow 2) the Gramm-Rudman-Hollings balanced-budget law's deficit targets and follow 3) the Grace Commission Report on how to cut \$424 billion in wasteful spending, the deficit will disappear within few years. Finally, a local and regional issue is the transportation. We should establish long-range objectives keyed to unlocking the present and future traffic of the Bay Area. I intend to work with local private and public agencies to solve these problems with appropriate federal guidance and funding. I would like to see the proposition A fully implemented and BART extended around the entire Bay Area. This is the kind of leadership and role I intend to provide as your next Congressman.

Pacifica Tribune

Pacifica, Calif. 94044

Wednesday, August 24, 1988

359-6666

2 sections, 26 pages

Quraishi Spoke to Pakistani President 23 Days Ago

Bill Quraishi, the Republican candidate for Congress from the 11th district, had a personal visit with the president of Pakistan less than three weeks before he died in a still unexplained airplane explosion which also killed two high American officials.

Quraishi said he spoke with President Mohammad Zia ul-Haq at his residence in Rawalpindi on Aug. 1. Quraishi, a native of Pakistan, was visiting his homeland at the time.

President Zia died Aug. 16 along with U.S. Ambassador to Pakistan Arnold Raphael and Brigadier General Herbert Wassom. Their bodies were returned to Washington Sunday for funerals this week.

Quraishi, the Half Moon Bay businessman who will oppose Rep. Tom Lantos for the latter's congressional seat in the Nov. 8 election, predicted that the tragedy would not disturb Pakistan-United States relations. He also said that Pakistan is now "better educated and more understanding now" and that the crash should not have lasting repercussions in the nation as it might have at one time.

However, he said, he believed the crash was the result of sabotage.

During his visit with the president, Quraishi said, "We discussed the present hostage crisis in Lebanon, U.S.-Pakistan relations, Soviet withdrawal from Afghanistan and the forthcoming Pakistani elections on Nov. 16.

"He told me that the withdrawal is continuing as planned from Afghanistan but he gets lots of threats from the Soviet Union," said Quraishi, who returned to Half Moon Bay on Aug. 6. "I know the situation and the local people very well because I was born in Peshawar, Pakistan, which is only 30 miles from the Afghan border. I know the entire area like the palm of my hand," he said. "The Soviet Union would not have withdrawn without the fight and determination of Mujahideens."

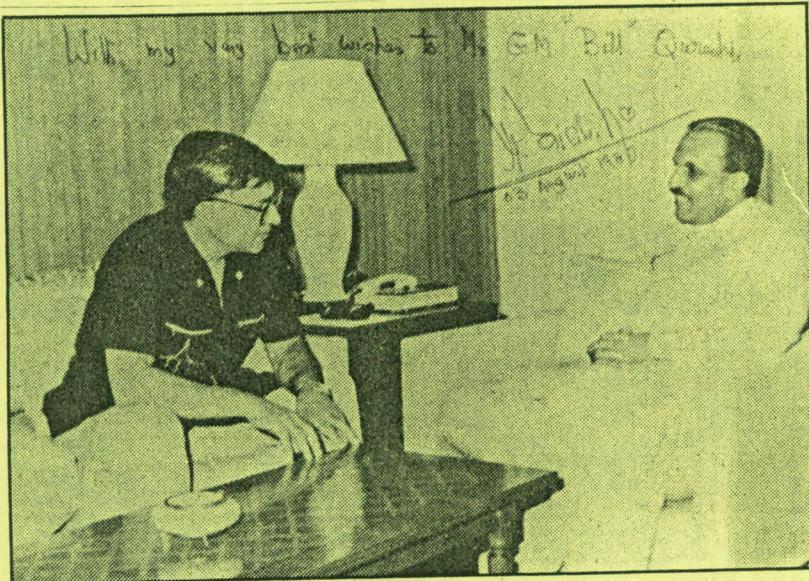
"Peshawar is the hub of activities and is full of Afghan, Soviet and Indian spies. Lots of people have been killed there because of bomb explosions, a frequent technique used by the spies to intimidate the local people and to prevent them to help the Mujahideen."

Quraishi visited President Zia in January and August, he said, during business trips to Pakistan.

The Times

San Mateo County's Daily Newspaper

SAN MATEO, CALIFORNIA, THURSDAY, AUGUST 18, 1988

Bill Quraishi with Pakistani President Zia Aug. 1

Quraishi: Pakistanis will adjust

By JOHN HORGAN
Times Staff Writer

HALF MOON BAY — Bill Quraishi, a Republican candidate for Congress in the 11th California District, said the death of Pakistan's President Mohammad Zia ul-Haq should not be disastrous for that nation.

Quraishi, a native of Pakistan, said the populace of that country today is "more educated and more worldly" than it was in the past and will be able to adjust to the tragedy.

Zia died in a plane explosion Wednesday.

"There is one thing I can guarantee," said Quraishi, "and that is that Pakistan will remain a staunch ally of the U.S."

Quraishi, who said he met with Zia on two occasions last year, praised the late leader because of his strong support of the Afghanistan rebels who oppose Soviet armed forces in

Bill Quraishi

that country.

Over the past several months, the Soviets have commenced a phased withdrawal from Afghanistan.

"I believe that Soviet forces would not have left Afghanistan without pressure from Pakistan," Quraishi said.

The United States has been a prime arms supplier to Pakistan.

Quraishi predicted that the United States' relationship with Pakistan will not change much in the wake of Zia's death.

He said Zia was "conscientious and a good person." The Soviet withdrawal was extremely significant, he said, because it marked the first time an occupying Soviet army had had to leave a nation.

He added that he was confident that the caretaker president of Pakistan, Ghulam is-Haq Khan, whom he also met last year, would be an effective leader.

Quraishi said he has offered condolences to the widow of U.S. Ambassador Arnold L. Raphael. He was killed along with Zia.

Quraishi will oppose incumbent Democrat Tom Lantos in the Nov. 8 election. Quraishi lives in Half Moon Bay.

The Times

San Mateo County's Daily Newspaper

SAN MATEO, CALIFORNIA, MONDAY, SEPTEMBER 21, 1987

Candidate wants more support for Afghan rebels

By KAREN PETTERSON

Times Staff Writer

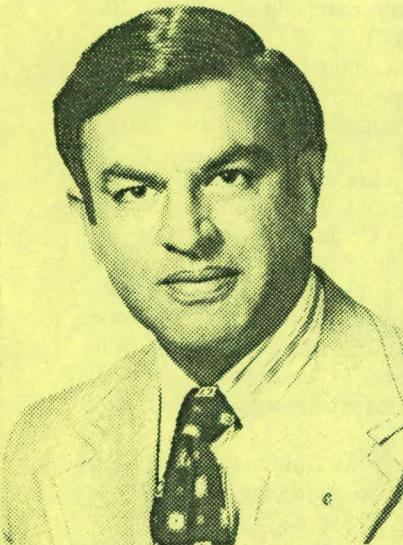
SAN MATEO — The U.S. must increase its support of the Afghan rebels and not be fooled by Soviet promises of withdrawal, said Bill Quraishi, Republican congressional candidate and native of Pakistan who recently visited the refugee camps along the border.

Quraishi said he met with tribal leaders of Pakistan and the Mujahadeen, the Afghan freedom fighters.

"The Soviet military forces are not going to get out of Afghanistan," said Quraishi. "The freedom fighters believe that the withdrawal announcement is just a cosmetic gesture and propaganda ploy."

A GOP candidate in the 11th Congressional District in 1986 who plans to run again next year, Quraishi, who lives in El Granada on the county's Coastside, said the only way to force the occupation troops out of Afghanistan is by "providing more Stinger missiles to the Afghan freedom fighters."

Quraishi was raised in Peshawar, 30 miles from the Afghanistan border and a major

Bill Quraishi

stop on the ancient silk routes. It is now the closest city to the refugee camps.

Peshawar, which means the place of skilled craftsmen, was a city of 100,000 people when he

left, Quraishi said. The population today has swelled to more than 3 million because of the influx of Afghan refugees.

"You hardly recognize the place anymore," he said. "The city utilities cannot meet the demands of the inhabitants. It has become an intolerable situation."

Peshawar also has become a headquarters for the KGB, Quraishi said.

During his trip last month, he met with the tribal leaders who live in the buffer zone between Pakistan and Afghanistan, where "they follow their own laws."

These tribal leaders are instrumental in channeling military and economic aid to the Afghan refugees, Quraishi said.

The refugee camps are just 15 miles from where he used to live, and Quraishi said he was able to get around because of his familiarity with the territory.

He spent a day with the tribal leaders and said he got a good picture of the current situation in Afghanistan.

Quraishi plans another visit to his homeland soon, he said, and in the meantime is urging continued U.S. support for the rebels in the form of weapons and economic aid.

HALF MOON BAY
REVIEW
AND PESCADERO PEBBLE

Serving the interests of the San Mateo County Coastside. Published every Wednesday.

Wednesday,
July 6, 1988

Toddler center fills local need

Armies of working parents rely on dependable child care center

By DAVID WENSTROM
Review Staff Writer

The little girl on the rocking horse looked lost, forlorn. Tears seemed ready to well from her big, brown eyes.

"She's new," explained Karen Quraishi, who runs the Coastside Infant/Toddler Center. "So she's still wondering 'Where the heck did my mom go?'"

Where the heck did your mom go? To work, that's where. More than 60 percent of American mothers work, and half of all mothers return to work before their babies are a year old.

A lot of little girls and boys are wondering where the heck their moms went. The lucky ones, like the little girl on the rocking horse, will be accepted into child care programs.

And the luckiest ones, say those familiar with the Coastside Infant/Toddler Center in Half Moon Bay, will be accepted there.

Accepted is the operative word, for in San Mateo County — where parents pay more for child care than anywhere else in the state — just 16,500 slots are available for 43,500 children needing day care.

Figures are equally dismal for the 19,500 people who live between Montara and Pescadero, according

to the Child Care Coordinating Council of San Mateo County Inc.

On the Coastside, 2,356 children need day care; there's room for about 670.

And with the Coastside's population expected to nearly double by 2010, the need for child care is "critical," Quraishi said.

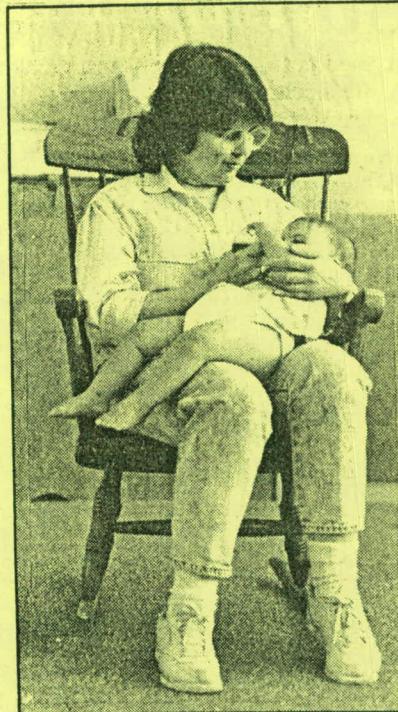
Ten years ago last month, Quraishi started the Coastside Infant/Toddler Center for 3-month- to 3-year-olds after struggling to find care for her own 15-month-old son.

The result, in the words of Vera Goorchenko, whose 2-year-old son Victor goes to the center, "is the best substitute for a loving parent you can find."

"I leave my child in the morning," Goorchenko said, "and he runs off happily. I have no guilt, no misgivings, knowing that he is in capable and caring hands."

Nirmala Dillman, coordinator of children's programs for the Coastside Community Action Council, called Quraishi's non-profit program "fabulous," and said it is one of the finest infant/toddler programs in California, if not in the country.

"It's the way they work with children, the respect that they have for parents and the way they work with parents," Dillman said. "This is a program that strengthens family bonds."

Fatima Furtado comforts Rachael Chavez, a newcomer to the Infant/Toddler Center who isn't too keen on her mother's plans to return to work.

Photos by Martha Jane Stanton — R

Karen Quraishi and K.C. Coverdell find adventure in an inner tube at the Coastside Infant/Toddler Center Quraishi started 10 years ago. Mustering money for the center is also some-

thing of an adventure, and many parents, like K.C.'s, h

Gosh, responded the quiet, trim Quraishi as toddlers whizzed about room B5 at Cunha Intermediate School, you have to give parents some credit.

Indeed, the Coastside Infant/Toddler Center is really an infant/toddler/parent center. Parents hold fund-raisers, clean the center's two rooms at Cunha on "maintenance days" and even take turns doing laundry.

"A lot of equipment you see here has been built by parents," Quraishi said, pointing to counters and cabinets.

In turn, Quraishi encourages parents to visit their children at the center, she teaches classes in parent-child communication and visits families at home, "sharing with parents what they're hoping and dreaming for their baby," as Dillman put it.

Perhaps that's why 180 families each year join a waiting list hoping to get one of the 15 to 20 spots that will open up at the infant/toddler center.

The program offers full- and part-time care from 7:30 a.m. to 6 p.m. But it can care for just 26 children at a time — 16 toddlers and 10 infants.

Over a year, 40 to 45 families have children in the center, which has 18 staffers, 14 of whom took child education classes at college within the past year.

"There aren't many private homes that take infants, so infant care is a real need," Dillman said.

Quraishi said she hopes to meet that need by finding a new and larger home for the center. "We know that this classroom space won't be available forever," she said.

The infant/toddler program recently split from the non-profit Coastside Community Action Council, which operates day care programs for school-age children, as well as the Coastside Senior Center.

Dillman said the council supports the move, which will enable an infant/toddler board of directors "to focus exclusively on that program and the expansion they want to do."

Quraishi plans to expand the scope of her program, as well as its size. She will begin studies this summer for a master's degree in clinical psychology to add to her bachelor's in child development. And Jill Anderson, who has been at the center nine years, is working on a bachelor's degree in psychology.

"We want to offer in-depth and comprehensive services around mental health," Quraishi said. "A lot of times there's a problem early on but it might not be identified until much later."

Sometimes, she continued, "it's a problem with a parent — something in their background doesn't allow them to parent a child. I happen to think how you react to the glass of spilled milk is important, the tiny interactions are important."

Quraishi gets plenty of interactions at home, from three children, ages 16, 14 and 11, and a husband, Bill, who is trying for a second time to unseat U.S. Rep. Tom Lantos. "Yes," she said, "our house is hectic."

But an air of calm hovered about Quraishi as she negotiated a mine field of screeching, laughing, crying, kicking toddlers. (Of course, it wasn't yet 9 a.m. "By the end of the day," said Eva Forchini of the Community Action Council's Hatch School day care program, "I'm hearing things.")

The din vanished as Quraishi led a visitor to the infant room next door — that is, until a tyke let out a

primordial scream as another infant tried to muscle in on his toy piano.

"Patrick doesn't want to share," Quraishi said. "He's saying, 'I want to do it all by myself.' "

Parents can be reluctant to let go, too. "Sometimes, I think the adjustment is harder for parents," Quraishi said. "The children are happy but it's hard for parents to leave the children and go to work."

Kim Chavez, who is "working up to working," can't go to work until little Rachael is good and ready for her to go to work.

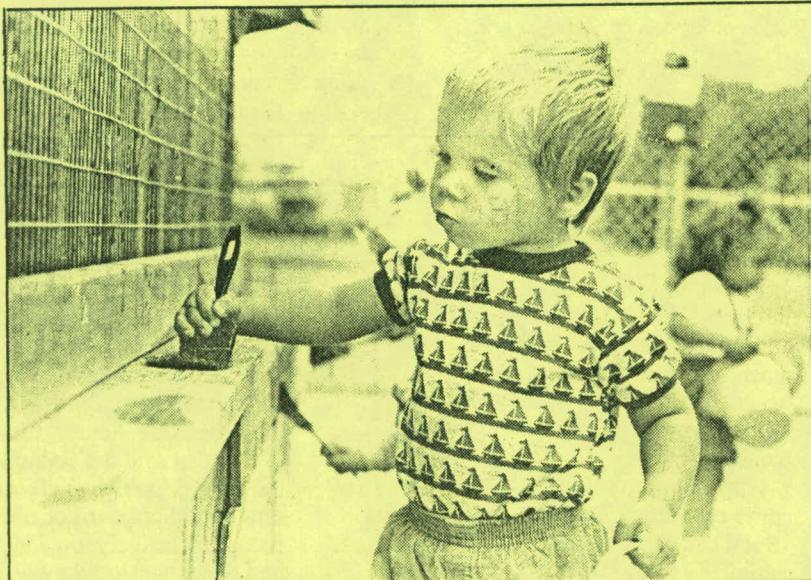
"Some kids come into this place and say, 'Wow! Look at all this stuff,'" Quraishi said. "Other kids have a hard time being away from their mothers."

So Chavez brings Rachael to the center for a little longer each day and stays with her. In a month, Rachael has worked up to two hours.

"She's a real clingy baby," Chavez said. "I like the option of being able to work her in slowly."

Children who were Rachael's age 10 years ago, when Quraishi started the infant/toddler program, will enter Cunha Intermediate School next fall.

Cunha students sometimes help at the center, and Quraishi hopes some of her old friends might help next year. "It'll be really fun."

Victor Skinner helps spruce up the Infant/Toddler Center. If it weren't for the center, Skinner might be at home sprucing up the living room furniture.

THE BEACHCOMBER

A COASTSIDE MAGAZINE

Vol. 8, No. 34 August 21, 1968

Bill Quraishi to replace Tom Lantos

In a totally different arena of active life, Bill Quraishi of El Granada has taken on a major challenge by throwing his hat in the political ring in competition with incumbent Congressman Tom Lantos. Confident...committed...dynamic...even though he has never held any political office or been involved in any political candidacy before, Bill Quraishi is convinced that he has an excellent chance of winning and that he is eminently qualified to do a good job as the Republican representative for this 11th Congressional District.

Bill Quraishi realizes he must raise at least a million dollars to conduct his campaign and he's already had brochures and contribution-cards printed, been in touch with the Republican National Committee, secured good wishes from a number of incumbent senators and congressmen, and plans to attend some workshops for candidates in Washington D.C. He has also persuaded Bob Senz, the popular owner of the Ocean Shore Company (hardware and homeware) to head his steering committee, and that step alone says a good deal for Quraishi.

His basic policies are those of free enterprise and entrepreneurial encouragement, his mentors are Thomas Jefferson and Abraham Lincoln. And if that sounds almost naive in this sophisticated decade, don't dismiss him lightly.

He conveys an intense sincerity, and perhaps a look at the 49 years of his life to date gives us some clues.

Born and raised in Peshawar, Pakistan, he grew up in a multi-lingual society, not only because his mother spoke Russian and his father Arabic, but Peshawar was a free trade zone near the Afghan border. He grew up hearing Urdu (the Pakistani language), Persian, English and a wide range of tongues, ultimately learning to speak Urdu, English, Arabic and German. That language facility stood him in good stead during his later engineering career in various parts of the world.

At the age of ten he knew he wanted to be an engineer, in part perhaps, because an uncle was an engineer, but also because he was good in both math and science and indeed went on to become top student in middle school, high school and college. He won his degree in electrical engineering at the University of Peshawar, then went on to begin his career with a job in Lahore. He had always been impressed, however, with the advanced accomplishments of American and European engineers, and was particularly taken with his concept of the United States as "a land of promise, of free enterprise", attributes that he still considers our greatest assets.

In 1963 he went to West Germany where he spent the next four years, the first two with a

German firm, the last two as an electrical engineer with the U.S. Army, Europe, Engineer Command. In 1967 he came to the United States. It was, he says, "A dream coming true...in steps...you work for it!" His sister had been an exchange student at Colorado State, and he knew people there for that reason, so he headed for Colorado and signed up for some grad study courses at the University of Colorado.

In 1968, he met and married Karen, who was in her final year at Colorado State, working toward her degree in child development. Coastsiders are well acquainted with Karen as the founder of the popular Infant and Toddler Center. They bought a house in Denver, helped by a loan from his boss (by then he was working again as an electrical engineer) and she made the 120-mile roundtrip commute to finish her last year at school.

Bill Quraishi had gone to work for Bechtel Engineering and was transferred to the California Bay area in 1970. They moved to Novato and bought a home there;

daughter Michelle was born 1971. Bill became Senior President of Fluor Corporation, then joined Westinghouse. was a four year span that included five transfers back and forth between east and west. I saw a lot of the country, Bill serves.

By 1975 they had had enough of the corporate life with its moving about, and he started his own company, Engineering Management Consultants in Power Energy, capable of the design, management and construction of million dollar projects. There were jobs under contract to such giants as Bechtel, Pacific Gas Electric, the U.S. Department of Energy, the Stanford Linear Accelerator project, the city county of San Francisco. It meant a lot of additional junketing overseas, including a stint as advisor to the Government of South Korea on nuclear power.

Meanwhile the Quraishi family acquired two more members. Michelle is now thirteen and cumulating honors in her school career, Kevin is eleven and Andrew is eight. They also moved from Novato to El Granada. The whole family, says husband a father, is excited and enthusiastic about his latest goal in life.

Why did he decide to enter the political arena? Bill Quraishi was raised during the Gandhi era with its many demonstrations and strikes. He feels his political awareness began at that time. "American people don't trust politicians," he says. "Fifty percent of those registered don't bother to vote so those few control our destiny. There's a lot of self-interest—you scratch my back and I'll scratch yours. I'm running because Congress needs other than attorneys. I want to bring honesty back. I want the future to be bright for my own three children."

He has seen a lot of the rest of the world and feels that he understands the multi-cultures with whom he must deal. He speaks of the protectionist movement going on, the service orientation of countries like Germany and Japan. He plans to take specific stands on national issues during his campaign next year. For now, (in our leap-about conversation) he approves oil drilling off the coast "if it's out of sight", thinks abortion must be the woman's decision, is devout himself (in religious matters) and believes we must respect others' religious beliefs. We must negotiate from a position of strength, but not with "my 'ism' is better than your 'ism'—I don't believe in that. It's a beautiful world—why can't we do it collectively?"

He recognizes that his candidacy faces enormous obstacles and that there's a lot of work to be done, but he's prepared to conquer those. "I'm a very determined person, I work twenty-four hours a day." He does take time to share family life, to walk, do some jogging and tennis, and he reads a lot to keep up-to-date on political matters. He has taken Karen and the kids back to visit Pakistan several times but makes it very clear that this is now his country and theirs.

A few more samples of this new candidate on the scene: "Government should leave many matters to private contractors. There is so much waste due to complex procurement procedures!" He would eliminate a good part of Civil Service to turn it back to private entrepreneurs.

"There should be bare bones government. Local government should be self-sufficient, federal government should stay out of it!"

Bill Quraishi is a gutsy guy. It will be interesting to see how he fares against a very well entrenched incumbent. If you see things as he does you may want to lend him a hand and/or dollars. As a newcomer on the political scene, he'll need every bit of help he can get.

The Beachcomber
Oct. 29, 1986

11th Congressional District
Candidate Bill Quraishi:

When a political novice feels so strongly about the issues he endorses that he takes on a well entrenched and politically astute incumbent... not just on a local level but for a seat in the Congress of the United States, you have to applaud his courage, determination and enterprise. And Bill Quraishi of Half Moon Bay has a great deal of all three qualities. He's campaigning for Tom Lantos' seat in the House.

It is interesting to note that both came to America from far-away former homes, Congressman Lantos from Hungary, the would-be Congressman Quraishi from Pakistan. Both can claim international background experience; Bill's includes four years in West Germany as an electrical engineer, two of those with the U.S. Army, followed by years of time spent

in other parts of Europe and Asia, particularly since the formation of his own engineering management consulting company in 1975. One job stint was as an advisor on nuclear power to the government of Korea. He feels that this experience has given him a real understanding of the multi-cultures with which the U.S. must interact.

Quoting from an article I wrote about Bill in August of 1985, "His basic policies are those of free enterprise and entrepreneurship, his mentors are Thomas Jefferson and Abraham Lincoln." He is concerned that during his year and a half of campaigning he has found that "50 percent of the people in this country are not interested in how the government is run... of the 50 percent who are interested, only half of them care to vote, so one American out of four tells us what to do." This, he says, is what has made us "a democracy by minority special interests, which is dangerous".

Again stressing "the spirit of entrepreneurship and free enterprise", he would like to see the federal government leave many matters to private contractors because "there is so much waste due to complex procurement procedures". He believes in "bare bones government... local government should be self sufficient; federal government should stay out of the picture."

And, if elected, he would oppose any effort to increase tax rates from the 15/28/34 percent rate provided in the Tax Reform Act of 1986.

Although Bill Quraishi has not personally been active in local community action, wife Karen is very well known and well thought of for her founding and management of the Coastside Infant and Toddler Center.

משרד הכלכלה והתכנון
לשכת השר

9.2.87 תאריך

מג'lis כ' האנטוגה

יולק יקאה אנטוגה 8 ינואר
בב' א' 1987 כהן מ. הרכבת

820(1-2)

בברכה

סימה פלייט
מנהל לשכת השר

hie

COMMONWEALTH of VIRGINIA

Office of the Governor
Virginia - Israel Commission
P.O. Box 1475
Richmond, Virginia 23212

January 23, 1987

The Honorable Gad Yaacobi
Minister of Economy & Planning
Hakirya
P. O. Box 883
Rehov Kaplan 1, Jerusalem 91008
Israel

Dear Mr. Yaacobi:

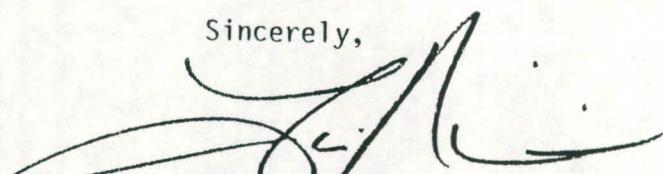
I want to let you know how much I enjoyed meeting you at the very lovely dinner you hosted for the Executive Committee of the Virginia-Israel Commission.

You and your staff, could not have put together a more productive itinerary for each of the committee members. The breadth and depth of the Commission's activities will accrue to the benefit of both the nation of Israel and the Commonwealth of Virginia.

I look forward to seeing you here in Virginia, as well as in Israel in the near future.

Thank you again.

Sincerely,

Laurie Naismith

LN:dp

משרד הכלכלה והתכנון
לשכת השר

תאריך 9.2.87

סמכור כ' האנט�ה

הLEG יזקען אונטער גאנזער
בז'ווע Fe כוונת' אוּת הנטיב

8.2.87 (1-2)

ברכה

סאטמה פלייט
מנהל לשכת השר

COMMONWEALTH of VIRGINIA

Office of the Governor
Virginia - Israel Commission
P.O. Box 1475
Richmond, Virginia 23212

January 23, 1987

The Honorable Gad Yaacobi
Minister of Economy & Planning
Hakirya
P. O. Box 883
Rehov Kaplan 1, Jerusalem 91008
Israel

Dear Mr. Yaacobi:

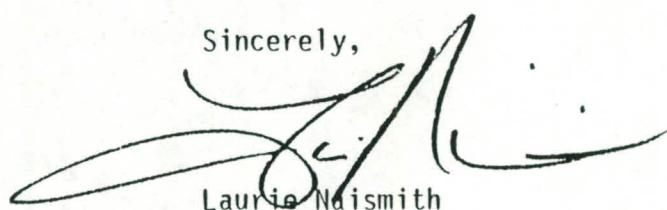
I want to let you know how much I enjoyed meeting you at the very lovely dinner you hosted for the Executive Committee of the Virginia-Israel Commission.

You and your staff, could not have put together a more productive itinerary for each of the committee members. The breadth and depth of the Commission's activities will accrue to the benefit of both the nation of Israel and the Commonwealth of Virginia.

I look forward to seeing you here in Virginia, as well as in Israel in the near future.

Thank you again.

Sincerely,

Laurie Naismith

LN:dp

מדינת ישראל
משרד העבודה והרווחה
STATE OF ISRAEL
MINISTRY OF LABOR
AND SOCIAL AFFAIRS

הנציגות
בארה"ב וקנדה

DELEGATION IN
THE UNITED STATES
AND CANADA

ג" בשבט תשמ"ג
2 בפברואר 1987

ס. ק. ס. ק.

אל: מר איתן בנצור, הקונס"ל, לום אבג'ל

מאת: ראש נציגות משרד העבודה והרווחה
בארה"ב וקנדה, ניו יורק

8/0-4
✓ 820(1-2)

הבדוק: הטיפול בישראלים בחו"ל

מכתבו של מר יצחק אלדן אלי מ-7.1.87:
סיכון מר ז. אלדן ומר מ. אלענץ
מ-9.1.87 עם העתקים אלי

אנ' מקדם בברכה את הסיווע של הקונסוליה הכללית בלום אבג'ל
להחזרת ישראלים הביתה.

מכתב אליך מ-31.12.87 הקובע את כללי הסיווע של הקונסוליות
בבושא החזרת ישראלים - אקדמיים ולא אקדמיים, בכתב שם המנהל
הכללי של המשרד ועל דעת שר העבודה והרווחה.

על' להבהיר, כי נציגות משרד העבודה והרווחה בארה"ב וקנדה,
מופקdet, בין היתר, על הטיפול בחזרת קובסוליות ישראלים זה שבין מספר
עוד לפבי משרד הקליטה או הקובסוליות עסקו בושא. אין, ולא
היתה כוונה להבהיר את הטיפול בישראלים לקובסוליות.

הנציגות ממשיכה למלא את תפקידה, בעבר ולטפל בכלל אוכלוסיית
הישראלים בצפ"א (אקדמיים ולא אקדמיים), כאשר הקונסוליות
נתבקשוlesi לסייע לנציגות במילוי תפקידה.

אנ' חזר על מכתבו של מנכ"ל משרד החוץ, מר דוד קמחי
מ-20.3.86 וכתב מר אביב שיר-אורן (מלשכת המנכ"ל)
מ-27.2.86, הקובעים מפורשות כי כל הפעולות הכרוכות בחזרת
ישראלים ארצה יש לתאם עם הח"מ.

מכתבים אלה, היבם על דעת רוח"מ כאשר כיהן כמ"מ רוח"מ ושר החוץ.

עם כל הכבוד, אין בסמכות סגן הקונס"ל לקבוע דפוסי העבודה של נציגות משרד העבודה והרווחה. הנציגות פועלת בהתאם להנחיות שר העבודה והרווחה והמנכ"ל ואין כאן שום עניין של "ריב סמכויות", בהגדרת סגן.

יש מצב קיימש שבני רבות. לא ביטבו הנחיות ע"י הגורמים המוסמכים לשנותו. הנחיות הנקבעות ע"י גורמים שאינם מוסמכים - איין מחייבות.

אודה לך, אם תבנה את הגורמים הבוגרים בדבר בקונסוליה להעביר אליו את כל שאלוני הפניות של הישראלים - אקדמיים ולא אקדמיים ולפועל בכל הקשור לישראלים בתיאום עם הנציגות.

בברכה
עמוס חדז
קונסול

העתק: שר העבודה והרווחה
לשכת רוח"מ
מנכ"ל משרד העבודה והרווחה

הקונסוליה הכללית של
ישראל בלוס-אנג'לוס

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN LOS ANGELES

7 ינואר, 1987

SUITE 1700
6380 WILSHIRE BOULEVARD
LOS ANGELES CALIF 90048
(213) 651-5700

לכבוד
מר עמוס חדד
ראש נציגות משרד העבודה והרווחה
בגוועז יורך

הנדון: הטיפול בישראלים חוזרים
מצה"ר מ-31/12/86 לגורנשטייל א. בנצור

כידוע לך, מזה שלושה חודשים האחרונות נספה לה את משימת החזרת ישראלים הביתה בראש סדר העדיפויות שלה. לצורך כך נערכו שנוגאים תפוקדיים בתוך הקונסוליה, מונה קונסול לתושבים חוזרים, הוכנה תכנית עבודה מפורשת ובוצעו כבר מספר פעולות חשובות, כגון שיגור מכתב הקונס'יל לרבות ישראלים לרגל ראש השנה, הפקת המדריך "אני חוזר הביתה" בעתו "ישראל שלנו", מפגשים עם קבוצות ישראלים, סיידרת ראיונות לתקשורת היהודית והלא יהודית, וכן כניסה לאקדמאים וסטודנטים, בהשתתפותך.

מהנסיון הלא מועט שהצבר בשלושת החודשים הראשונים למבצע "עם הפנים הביתה" עליו הכריזה הקונסוליה שלנו, אין ספק בידינו כי דפוסי העבודה ביןנו לבינך מחד, וביננו לבין משרד הקליטה מאידך, הינם מצוינים ותואמים למציאות ולצרכי העבודה. לך אנו מעבירים את כל הפניות של תושבים חוזרים אקדמאים, איתך נועבור לגביו יריד התעסוקה, ועםך אנו מתחבבים את הפעולות בקרבת הסטודנטים והאקדמאים. באשר לשאר הישראלים, אלא שאינם אקדמאים, הכתובה לה אנו מפנים פניות ושאלות של תושבים חוזרים היא משרד הקליטה, ממנו אנו גם מקבלים תקציב וחומר לפעילויות בקרבת כל אוכלוסייה היורדים איזורנו.

שיטת העבודה זאת נראית לנו כמתאימה, וכעוגנה על הרכלים בשטח, ואין כוונתנו לשנותה. אין לנו שום עניין במאבקים ביןשדרדים. אנו חותרים ופועלים ללא לאות במטרה אחת והיא להחזיר מה שיותר הישראלים הביתה. צוות השעה איננו ריב סמכיות, אלא ריכוז המאמץ של כולנו, השליחים מהארץ והగורמים הנוגעים בדבר בישראל (משרד העבודה והרווחה, משרד הקליטה ומשרד החוץ), למען בלימת מכת המדינה הנקרת רידיה. הנה נמוך בשיתוף הפעולהינו, כי הזמן דוחק והמלאה מרובה.

שלך בברכה,
 יצחק אלון

העתקים: לש' השר, לש' מנכ"לים, לש' מ' מנכ"ל, מנהל מצפ"א,
מנהל תפוצות, א. נעים - וושינגטון, הקונס'יל - כאן.

January 29, 1987.

Barbi Weinberg
Mrs. Barbi Weinberg
The Washington Institute for Near East Policy
500 North Capitol Street NW
Suite 318
WASHINGTON DC 20001 U S A

820 (1-2)

Dear Barbi,

Thank you for your kind letter of December 31, 1986. Although it only reached me yesterday (January 28), I tried to explore the possibilities of an address by the Prime Minister to the Policy Forum of the Washington Institute right after you approached me here during your visit. Unfortunately, by that time the visit schedule already included an address to the National Press Club, and due to this commitment it became impossible to add another public address in Washington.

As you - and Martin - obviously know, I would have readily supported an appearance in the Policy Forum, and I have no reason to believe that the Prime Minister's attitude would have been different. I hope the appropriate opportunity will present itself in the future.

It was good to see you here, and I look forward to seeing you again soon. My best regards to Larry and to Martin Indyk.

Elyakim Rubinstein
Cordially,

Jan 29th 1987, page 12. 12:10 PM ✓

THE
WASHINGTON INSTITUTE
FOR NEAR EAST POLICY

Barbi Weinberg
President

December 31, 1986

Dear Ely,

Larry and I are looking forward to seeing you very soon when we are in Israel (the second week of January) with the AIPAC offices.

I am writing you now as President of The Washington Institute to ask you to convey to Prime Minister Shamir our invitation to address a Policy Forum of The Washington Institute when he visits Washington in February - at a time of his convenience. My letter of invitation is enclosed.

We're sorry that Larry and I didn't have the opportunity to get to know you better when you were in Washington. We enjoyed your comments (both serious and humorous) so much when you met with us in the AIPAC offices - just before you returned to Israel...I've repeated your Henry VIII to his wives quip more than once!

Larry joins me in wishing you and your family good health and contentment in 1987!

Warmly,

Barbi

Special Olympics

International Headquarters

file ✓
1350 New York Avenue, N.W., Suite 500
Washington, D.C. USA 20005

(202) 628-3630
telex 440730 ITS

January 14, 1987

Eunice Kennedy Shriver
Chairman
Hon. Sargent Shriver
President
Rafer Johnson
Vice President
Dicken Yung, J.P.
Vice President
Richard O'Brien
Secretary
Jimmy Carnes
Treasurer
Robert Montague
Brig. Gen. USA (Ret.)
Executive Director

DIRECTORS

Terry Baxter
Rocky Bleier
William Bolger
John J. Byrne
Robert E. Cooke, M.D.
Allen C. Crocker, M.D.
Eloisa de Lorenzo, Ed.D.
Donna DeVorona
Jerzy W. Doerffer, Dr. Eng.
Jay Emmett
Myer Feldman
Frank Gifford
Evelyn Greer, M.B.E.J.P.
Sir Eldon Griffiths, M.P.
Maurice Herzog
Donald Keough
Carol Meyer
Sheila Young-Ochowicz
Lawrence Rarick, Ph.D.
Maria Shriver
Robert Shriver, III

John W. Chromy
Frank W. Dean
Anne Haskell
James W. Kirkpatrick
Herbert J. Kramer, Ph.D.
Thomas B. Songster, Ph.D.
Deputy Directors

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel
3 Kaplan St.
Hakirya
Jerusalem, Israel 91919

840 (1-2)

✓ 820 (1-2)

112-1-8

Dear Mr. Prime Minister:

I was delighted to receive your letter and to learn of your willingness to serve as an Honorary Patron of the 1987 International Summer Special Olympics Games.

I have enclosed a recent newsletter outlining the plans that are currently underway in South Bend to ensure the success of this extraordinary event.

Once again, let me say how very grateful we are for your personal support.

Sincerely,

Sargent Shriver
Sargent Shriver

Enclosure

GAMES PLAN™

SEPTEMBER 1986

VOL. 1, NO. 8

SPECIAL
OLYMPICS
GAMES®

CONFERENCE PROVIDES INTERNATIONAL GIVE AND TAKE

The 1986 Annual Special Olympics International Conference held August 7 through 11 at Century Center in South Bend, Ind., gave international delegates their first glimpse of the site of the '87 Games. From all over the world, they came, they saw — and they compared notes.

The conference provided attendees with valuable information on what to expect during the International Games next year, as well as information on fund-raising and how to tie in with the publicity generated by the '87 Games. It gave the Games Committee feedback on the uniqueness of the international delegations' customs. Delegates returned to their home countries with a favorable impression of South Bend and with the satisfaction that the 1987 International Summer Special Olympics Games will be a first-class event.

Latin American Delegates

"I feel the facilities will meet the athletes' needs," said Professor José Alberto Colacho Hernandez, president of the National Sports Institute of El Salvador and also of Special Olympics in El Salvador.

He added that the biggest problem he sees is simply getting here. The cost will be enormous for the 30 athletes El Salvador will choose from those competing in its National Games, to be held in September of this year. Travel expenses for those in the official delegation — athletes, coaches and delegates — are covered by funds raised by El Salvador Special Olympics. But families and other supporters must pay their own expenses.

Juan Pablo Delano Tellechea, Latin American Region Director for Special Olympics International, notes that SOI is working seriously to help out, perhaps by finding a way to provide further transportation once the delegations and supporters reach the U.S. port of entry.

Travel problems notwithstanding, both Juan Pablo and José Alberto are confident that the '87 Games will be a big success. "We are working on improving the quality of the Games," said Juan Pablo. "Because we are expanding from five to nine days, this is the first time we will have trials, which will help improve the quality of competition and provide the best opportunity for each athlete to win a medal."

Whether they win or lose, the athletes will come away with a good self-image, according to José Alberto. He adds that in El Salvador, Special Olympics has helped mentally retarded citizens participate in society without being discriminated against. "It gives them the chance to participate in sports and really show their abilities."

Eunice Kennedy Shriver speaks at directors' conference in South Bend.
Photo courtesy of South Bend Tribune.

Asian/Pacific Delegate

Another delegate heard from was Dicken Yung, vice president of SOI and president of the Special Olympics Board in Hong Kong, the Asia/Pacific region Special Olympics representative. He reports that he was impressed with both the facilities and the people. "It's obvious that the International Summer Special Olympics Committee, university officials and South Bend residents are working very hard to have a good program in 1987."

Dicken adds that he anticipates about 130 will be attending from his region, which includes Hong Kong, Macao and China.

"It would be nice to have some contact with the local Chinese community," he says. "Sometimes our people tend to downplay the existence of mentally retarded members, instead of openly soliciting help for them. Just watching the Special Olympics Games will help educate them on the positive benefits of sports and Special Olympics. We can show them how a child participating in Special Olympics benefits socially and psychologically, and how mentally handicapped children and adults can become useful citizens and be better adapted to community life."

When asked if he thinks it will be difficult keeping more than 130 people occupied during the 10 days of the Games, Dicken says he is confident that they will

be well taken care of. "From what I've seen, the '87 Games are being very well organized, technically and financially."

He has also been involved with the last two International Games and hopes to have a large group of family members along this time, as he did in Baton Rouge. "Getting the family involved helps promote communication," he says.

Though the '87 Games will be the first International Games attended by China and Macao, Hong Kong will be sending athletes to its third International Games. Dicken emphasizes, however, that the main objective is to provide a full-time Special Olympics program in these countries. "We want to give athletes the chance to participate and community members an opportunity to help out, with the goal of a better-integrated community," says Dicken. "It's easy to forget about the benefits when the Games are over. That's why Special Olympics is a year-round effort."

Caribbean Delegate

Special Olympics efforts in the Caribbean are serious business, too, reports Kathryn Clark, director of development for the Caribbean. From Kingston, Jamaica, Kathryn oversees Special Olympics training activities in the commonwealths of Jamaica, Bermuda, the Bahamas, Barbados, St. Lucia, St. Kitts/Nevis, St. Vincent, Trinidad and Tobago, and Suriname. "Although the nations are small and the distances between them are great, each one does put on excellent Games," said Kathryn.

"These nations are full of eager people who like sports," said Kathryn, "and they will expect the '87 Games to be very professional." She added that she is very impressed with plans for the '87 Games and the desire everyone has shown for putting on a world-class event.

Altogether, the Caribbean commonwealths will be bringing 100-plus athletes, according to Kathryn, who noted that Grenada and Antigua may also participate. Each nation has its own National Games, but conferences and training programs for coaches are set up for the region as a whole. For these delegations, travel will

be costly. "We're working on getting help from the airlines," said Kathryn, adding, "The logistics of getting everyone here are incredible."

She noted, "This conference is one of the first opportunities our region has had to meet." Although coming in for the directors' conference was no easy task for the Caribbean delegates, Kathryn said she's glad they got the chance to attend. "I'm sure everyone will go home exhausted, but very excited."

ISSOC Board Chairman Ervin A. Derda (left) converses with former Michigan Governor George Romney at the conference.
Photo courtesy of South Bend Tribune.

By Ronald Steel

820 (1-2)

GEORGE PRATT SHULTZ RAISED HIS HAND in the hushed committee room, took an oath not to lie, and then upbraided the assembled members of Congress. "This is the first time in my 10 years of service as a Cabinet officer that I have been asked to take an oath of office before Congress," he told them. "If a public servant is not prepared to tell the truth, he has no business being a public servant, oath or no oath." The lesson given, he then proceeded to answer questions about the Government's secret arms sales to Iran and the skim to the Nicaraguan contras. Only Shultz could have gotten away with such a lecture. In fact, probably only he would have tried it.

"Mr. Secretary, you come before us as a man of very great integrity," said one Congressman, after Shultz insisted he knew little "in detail" about the arms shipments to Iran and "zero" about the contra bypass.

It is not often that a Secretary of State is congratulated when foreign policy initiatives go amok. Those who wield power are usually held accountable for what takes place in their bailiwick. Shultz has managed not only to avoid blame for action taken on his watch, but even to be considered the aggrieved party. He has washed his hands of actions taken by his chief, Ronald Reagan, and in the process enhanced his own standing. He now is hailed as a paragon of common sense in a gaggle of crazed ideologues and Indiana Jones-style buccaneers. In the sleazy labyrinth of the Iran-contra affair, Shultz has been dubbed Mr. Integrity.

When looked at closely, however, his efforts to detach himself from the Iran arms deal seem more a bureaucratic gambit than an expression of principle. He told Congress that he had heard of two proposed arms shipments in 1985, but got the "impression" they were not consummated. However, last January he could "fairly conclude" that future transfers probably would be authorized, and during the year he picked up "bits and pieces of evidence" to indicate they were in fact going ahead.

If he was outraged by the arms shipments in November, when they first became public knowledge, why wasn't he outraged by them months earlier, when he realized his opposition to them "didn't seem to be prevailing"? Why didn't he threaten to resign then unless the operation were halted? "I'm not here to claim that my actions in all of this were all that they should be," he replied. "You'll have to judge that for yourself." It is curious how few have done so, or at least in any way that casts doubt on Shultz's reputation for probity. Yet the question remains: Did Shultz know little "in detail" about the 1986 arms sale to Teheran because he was deceived, or because he chose not to know?

Some critics have contrasted Shultz's behavior with that of Cyrus R. Vance, Secretary of State during Jimmy Carter's ill-fated hostage-rescue mission to Iran in 1980. Vance argued against the operation and, after he had lost, turned in his resignation. "When core values are at issue, then a Secretary of State must speak his piece frankly and strongly to the President," Vance commented recently. "If the President overrules that, then I think he should resign."

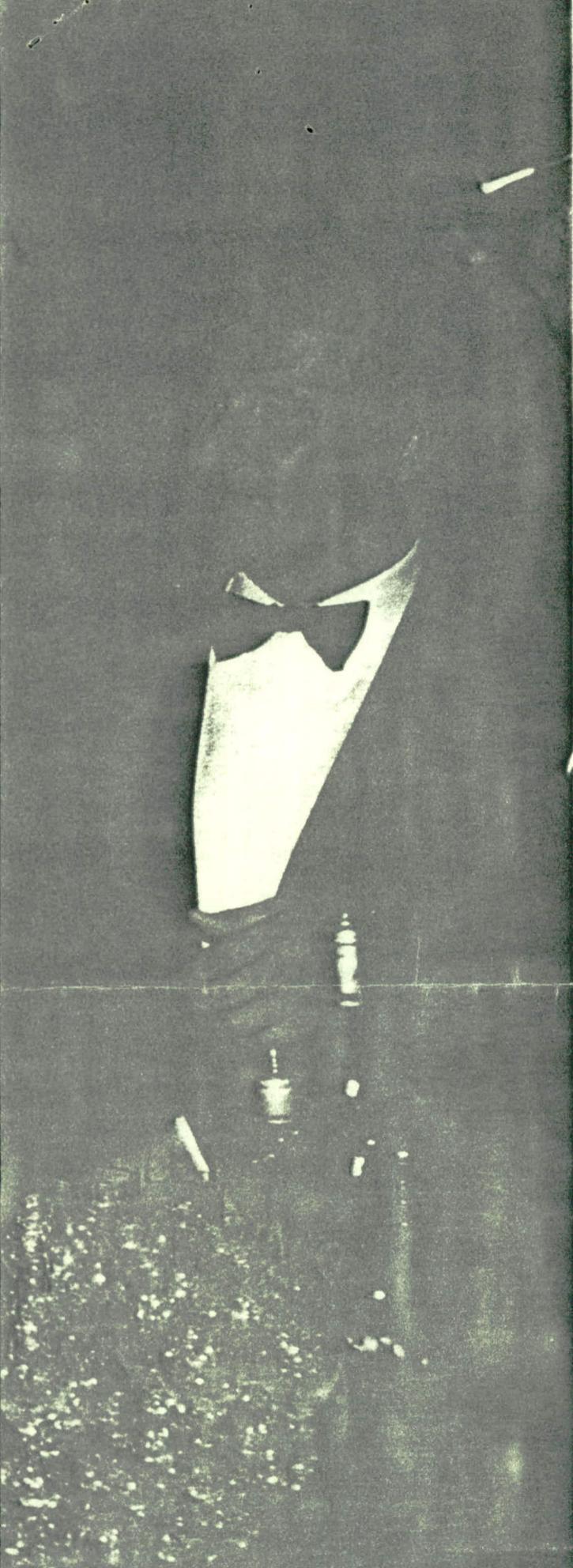
Shultz, on the other hand, chose to distance himself from the scandal, and, by implicitly threatening to resign, forced a pledge from Reagan to return control over Iran policy to the State Department. Once he had won, Shultz fell conspicuously into line. "President Reagan is a freedom fighter, and the world knows it," he proclaimed. "And I stand with Ronald Reagan."

This judicious gamesmanship has significantly enhanced his power. Yet his victory over his bureaucratic rivals so far is a hollow one. Like an improbably stolid Siegfried, Shultz has drawn the sword from the tree where it awaited him. But it dangles from his hand, untarnished and unused. Shultz's strength is also his weakness. He is a fixer, an arranger, a negotiator, not an

Ronald Steel, a professor of international relations at the University of Southern California, is the author of "Walter Lippmann and the American Century," among other books.

Shultz testifying before the House Foreign Affairs Committee on the sale of arms to Iran.

GREG E. MATHIESON/MATHIESON & ASSOCIATES

ALAIN NOGUES/SYGMA

initiator. He earned his doctorate at the Massachusetts Institute of Technology in 1949 in labor relations, and has been practicing collective bargaining, in one way or another, ever since. Those who have sat with him at the bargaining table attest to his scrupulous fairness. But the qualities that make him a good negotiator — an ability to understand both sides of an issue and bring contending parties together — get in the way when he is expected to be a contending party himself.

He is not a grand conceptualizer, like Henry A. Kissinger, whose geopolitical abstractions were daring, though they sometimes blinded him to mundane realities. Nor is he a frenetic doer, like Alexander M. Haig Jr., for whom no event was too minor to be considered a crisis. Rather he is a patient consensus-builder. "I've been involved in lots of negotiations over a period of time," he explained early on in his tenure as Secretary of State. "I just sort of get into them and try to see what seems reasonable and talk to people." This makes him a middleman in an Administration divided between right-wing ideologues and cautious pragmatists. A moderate, Eastern internationalist Republican at heart, Shultz has held his right-wing critics at bay by affirming his loyalty to Reagan and by moving to support such litmus-test causes as aid to the contras and its theoretical justification, the Reagan Doctrine.

As Reagan's man in Foggy Bottom, nipping a bit here and tucking a bit there, Shultz has made no real mark of his own on foreign policy and, judging by the record, is unlikely to leave a lasting legacy. The reason lies both in the internal politics of the Reagan Administration, and in the very qualities that have made George Shultz a survivor.

PETE SOUZA/THE WHITE HOUSE

SHULTZ IS A SOLID, IMMOVABLE BLOCK OF A MAN, WITH a placid face that reveals little emotion, and a slow, deliberate way of moving. His clothes are a bit rumpled and not well-cut — in contrast to those of his predecessor, the nervous and nattily-dressed Haig — and at the first opportunity he doffs his suit coat. When I first went to see him at his imposing office in the State Department, he was bent over a fireplace poking some logs, dressed in a blue-and-white cardigan. It is easy to imagine him cooking hamburgers, as he has done, for the press corps in the backyard of his home near Stanford University, joined by his wife, Obie, an Army nurse he met in Hawaii during World War II, their five children and assorted grandchildren.

An interview with him is rather like sitting down with one's faculty adviser. "Have you ever worked in the White House?" he asked me when I posed a question about the National Security Council overstepping its bounds. "It's an idiosyncratic place, more like a court — and I'm not speaking of the Reagan Presidency, but any Presidency. It's organized around and for

Eduard A. Shevardnadze, Soviet Foreign Minister, far left, with Shultz at a 1985 reception in Helsinki marking the 10th anniversary of the Helsinki accords.

Above, meeting in Reykjavik, are Donald T. Regan, President Reagan, Shultz and Vice Adm. John M. Poindexter, who then was national security adviser.

CHECK OUT THE NEWS

weater features checks of several sizes with a raised
the pale tones that look so refreshing this time of year.
ad to wide, wide sleeves. Baby-fine ribbing marks the
button placket, cuffs and hem. Detachable shoulder
in/acrylic/rayon. Ivory/dark flax. S(4-6-8), M(10-12).
The pants that make it perfect are "Flax Knit" pull-ons
bs of linen. They have a smocked-back waistband and
hable poly/rayon in flax; ivory in poly/cotton. 6-20.
Made in USA. The sweater, \$72.00. The pants, \$58.00.
the sweater, \$1.35 for the pants. N.Y. State residents add sales tax.
American Express, Visa, BankAmericard, MasterCard, Diners Club.

STAIRS." The Brownstone Boutique
ard Street, Dept. T4, New York, N.Y. 10175
call for our FREE SPRING BROCHURE
nd-the-Clock Toll-Free 1-800-221-2468.
New York City call 1-212-883-1990.
ll business hours call Toll-Free 1-800-235-1111.

87 Jean Grayson's Brownstone Studio, Inc.

family
ge
hure
6-7000
te
towe,
05672
nont
8511)

**Science
Times**
covers the
world of
science the
way The
New York Times
covers the
world.
Every
Tuesday.

the President, whoever that President is."

Shultz has known how to operate at that court with striking success. A university economist unknown to Richard Nixon when he was brought in as Secretary of Labor in 1969, he soon became one of that President's closest and most trusted advisers. His steady doggedness, his mastery of detail and, most important of all at the court of the Presidency, his loyalty — first to Nixon then to Reagan — has allowed him to survive attack both from inside the bureaucracy and from without.

Only in one area has he seriously drawn the line — on issues that he thinks compromise his principles. When he was Secretary of the Treasury, he tangled twice with Nixon: first when the President complained that he should not have his income tax return audited, and second when Nixon pressured Shultz to use the Internal Revenue Service to punish those on the President's enemies list. Shultz stood firm, and Nixon fumed to his aide, John Dean: "What does that candyass think I sent him over there for?"

Throughout his career, Shultz has zealously guarded his reputation for integrity. That is why he lectured the Congressmen when they required him, along with all the other witnesses, to take an oath before testifying. It is why he made such an issue last year of refusing to go along with a White House edict that Federal employees take lie detector tests to prevent news leaks. When asked by a reporter whether he would take the test, he declared he would resign "the minute in this Government I am told that I'm not trusted." The next day, Reagan retreated.

This is all very honorable. But nobody asked Shultz to take the test and almost certainly no one ever would. Perhaps principle was involved. But when the Administration, in its public relations "war on drugs," asked Federal employees to submit urine samples for testing, Shultz posed no objections.

Shultz has a firmly held code of honor, but it is a particular one. When he was dean of the business school at the University of Chicago in the late 1960's, he turned in his resignation when the president of the university overruled Shultz's ban on the use of loudspeakers by anti-Vietnam War student protesters. The president's deci-

sion seemed to question his judgment, and Shultz had to be persuaded to withdraw his resignation.

What this suggests is a man of integrity but also of considerable vanity. In those areas in which his personal honor is questioned, he is quick to take offense and demand amends. He wants, and insists on, respect, particularly where his bureaucratic turf is concerned. But when it comes to actions that many might regard as immoral or at least illegal — such as bombing Libya or soliciting private support for a civil war in Nicaragua — his sense of honor is apparently not engaged.

He has won the respect of the career Foreign Service officers and staff by his unpretentious ways and his reliance on them instead of on political appointees drawn from the far right. Reagan fundamentalists resent him deeply for what they consider his closet liberalism and for blocking their capture of key State Department jobs. A cluster of right-wing groups, led by three former Reagan ambassadors, a year ago demanded the ouster of Shultz for "undermining President Reagan's foreign policy."

These rightist critics keep demanding that Shultz and others around the President "let Reagan be Reagan." They fail to recognize that Reagan is Reagan, in his caution as well as in his rhetorical excesses.

In foreign affairs, the Reagan Presidency, for all its bluster, has so far been essentially reactive. It has bombed an annoying desert autocracy, invaded a speck of a Caribbean island and financed an assortment of ragtag guerrilla movements to harass various Marxist regimes. But it has tread lightly where any direct contact with Soviet power was concerned, and it even sheepishly pulled out of Lebanon at the first sign of trouble. For all Reagan's roar, he has been remarkably prudent. In this respect, Shultz is not the antithesis of Reagan the ideologue; rather, he is the pragmatic side of Reagan.

Shultz's major victory, perhaps his only unqualified one, came in 1982, when he talked Reagan out of his vendetta against the West Europeans for helping the Russians build a gas pipeline to provide Europe with cheap fuel. Reagan, who didn't mind selling the Russians grain subsidized by American taxpayers, thought it outrageous that the NATO allies buy Russian gas, and

imposed economic sanctions against European companies involved. Shultz used his labor-negotiator skills to work out a compromise that gave the Europeans their gas and Reagan satisfaction for talking tough.

Aside from this guidance counseling among allies, the Reagan Administration has not been able to pull off a single diplomatic achievement to match the Panama Canal treaty or the negotiated, if unratified, SALT II treaty of the Carter Administration — not to mention the Camp David accords. Shultz, after burning his hands in Lebanon in 1983, seems virtually to have given up on the Middle East. Although an economist by training, he has made no discernible effort to work out an American response to the crushing problems of third-world debt and protectionism. His policy of "constructive engagement" in South Africa has degenerated into an instrument of Pretoria in its efforts to dominate the region under the label of anti-Communism.

In Central America, the Sandinista revolution remains an obsession Washington can neither exorcise nor come to terms with. The Administration's one supposed innovation, the Reagan Doctrine, is merely a warmed-over version of 1950's globalism that labels every third-world Communist regime a mortal threat; its main effect has been to link the United States to guerrilla movements no more democratic than the governments they are trying to overthrow. And following the breathtaking poker game at Reykjavik, for which Shultz arrived unprepared and at which Reagan fumbled, chances for a breakthrough arms accord with the Russians seem slim.

ALTHOUGH PART OF the reason Shultz has failed to make more of an impact on events lies in the problems themselves, part also lies in his own method. Shultz is a reactive rather than innovative Secretary of State. His skill lies in putting blocks together rather than drawing up blueprints. His range is narrow. To ask him to see a problem before it fully emerges, to anticipate rather than to negotiate, to think conceptually rather than sequentially is to push him onto paths on which he feels uncomfortable.

On the plane returning from the NATO foreign ministers' conference in

Think Big!

It's time to Think Big!

Celebrate the New Year by treating a special someone (or yourself) to a gift from Think Big!, one of New York's most innovative shops. Choose from 5 ft. Timex® Watches, 6 ft. Pencils, and giant Footballs. Over 70 unique gifts and collectibles that make delightful gifts throughout the year! Priced \$3.50 to \$300. Major credit cards. We ship anywhere. Call to order, or for catalog: (212) 925-7300. Or, visit our Soho and Midtown Galleries, both open 7 big days. Think Big! They'll never forget you remembered.

Think Big!® 390 W. B'way NY 10012
Think Big!® 313 Columbus NY 10023

Brussels last month, I asked Shultz, over the roar of jet engines and the buzz of roaming stewards and aides on Air Force One, whether he thought the United States — with its uncontrolled budget and trade deficits, its mountain of debt and its rich but clinging allies — could still afford a foreign policy put together during the 1950's, when it was undisputed king of the mountain. He seemed to find the question vaguely irrelevant.

"We have the wealth to pay for whatever defense we need to guarantee our security," he said.

"Yes," I persisted, "but doesn't the definition of security depend on how rich a country is and how much it chooses to extend itself abroad?"

The question did not engage him, and so I passed on to more specific issues of today's and yesterday's headlines. Maybe I was being too abstract. Yet I could not help but feel that the ability to see beyond current jousting was what gave foreign policy substance and intellectual weight. These seemed the real issues. Not whether the Sandinistas have made Managua like Moscow, but whether an obsessive preoccupation with them was a distraction from the real problems facing the United States.

For George Shultz, all that was theory, and he had to get past tomorrow without the world blowing up in his face. That is no easy task. Shultz is a negotiator, not an architect. Diplomacy needs both, but there are areas in which negotiation is not enough.

Take, for example, that graveyard of American hopes, the Middle East. Shultz came into office expressing sympathy for the "legitimate needs and problems" of the Palestinians. He inherited yet another American peace plan that had been shattered by Israel's invasion of Lebanon. He tried to get everybody out: the Syrians, the Israelis and the Palestine Liberation Organization. A novice to a region in which many a reputation has sunk, he thought he could engineer a deal between Beirut and Jerusalem that would lock out the Syrians.

He was warned by Middle East experts within the American Government that it would not work, that no lasting edifice could be built in Lebanon without the Syrians, but he plunged ahead — eager perhaps to pull off a Kissinger-style coup

de théâtre. The result was that most of the Israelis left, Beirut collapsed into further chaos and the Syrians stayed to run the show.

After the bombing of the Marine barracks in October 1983, where 241 servicemen lost their lives, the Americans also pulled out. Shultz wanted to stay on and fight, but Reagan decided to cut his losses before he started slipping in the polls.

The whole episode left Shultz angered. He had lost important battles within the Government: The Pentagon refused to support his call for a show of force; the decision to withdraw the Marines was made in the White House when he was out of town; his first effort at big-time negotiating had collapsed. He soured on the Arabs and turned toward the Israelis. For the last three years, the United States has not been a serious actor in the region. Shultz's attention has turned elsewhere.

It has turned to arms control, which he has pursued despite serious opposition from the civilians in the Defense Department, and to terrorism, which appears to obsess him.

It was Shultz who pushed for the bombing attack against two Libyan cities last spring, and who argued that the United States "cannot wait for absolute certainty and clarity" before hitting suspected terrorist targets, even when innocent civilians might be killed.

This single-minded preoccupation with terrorism in general and Libyan leader Muammar el-Qaddafi in particular has led Shultz into rhetorical as well as other kinds of overkill. Last spring, when the industrial nations meeting at Tokyo produced a weak and relatively innocuous document criticizing terrorism, Shultz exultantly informed the absent Qaddafi: "The message is: 'You've had it, pal. You are isolated. You are recognized as a terrorist.'" In fact, the message was that nobody cared about the issue as much as Shultz, and the communiqué was designed as much to humor him as to punish Qaddafi.

Shultz's obsession can be traced back to the bombing of the Marine barracks. The death of the young Marines, partly as a result of his Government's negligence, made a searing impact on Shultz, a former Marine. His determination to punish the killers and his anger when Reagan pulled the American contingent out of Beirut provided

Incredib Snow White!

All 100% imported Cambic cotton covers. 226-230 threads per sq. in.

▲ The ultimate in quality craftsmanship, our True Karo Step comforter has a battled wall construction to eliminate cold spots while allowing maximum lofting ability of the Snow White Down inside.

	Dimensions	Down Fill	Retail	Our
Twin	60" x 86"	32 oz.	\$245	\$115
Queen/Full	86" x 86"	46 oz.	\$325	\$155
King	102" x 86"	52 oz.	\$425	\$195

Colors: Light Blue, White, Pink, Creme, Light Grey.

▲ Our plush Classic Channel features European-style hand-sewn channels, each with almost 3 oz. of Snow White Down. Designed to prevent shifting; double-stitched edges add durability.

	Dimensions	Down Fill	Retail	Our
Twin	60" x 86"	26 oz.	\$160	\$75
Queen/Full	86" x 86"	36 oz.	\$220	\$105
King	102" x 86"	42 oz.	\$280	\$135

Colors: Light Blue, White, Creme.

SUPERWASH™

▲ This 100% Merino Wool Mattress Pad is 1" thick. Serving as a natural insulator, it keeps you warm in winter; cool in summer. And it's machine washable, retaining its softness and durability. Fitted sheet style.

	Dimensions	Normal	Retail	Our
Crib	28" x 52"	\$80	\$35	
Twin	39" x 75"	\$120	\$65	
Full	54" x 75"	\$150	\$85	
Queen	60" x 80"	\$200	\$105	
King	76" x 80"	\$230	\$135	

ASK FOR OUR FREE CATALOG...with an exciting comforter covers, pillows, merino wool mattress

DownHo

635 Evergreen St., S.E., Grand

THE NEW YORK TIMES MA

CRYSTAL
FOX,
ALSO
AVAILABLE
IN
SILVER,
GOLDEN
ISLAND,
AMBER,
AND
MANY
OTHER
COLORS.

Sdrougias

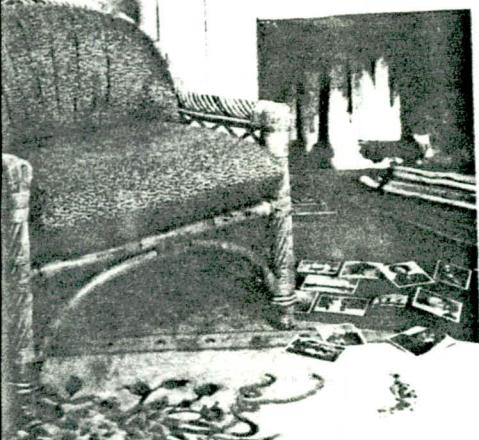
ANNUAL
JANUARY
FUR SALE

Tremendous
Reductions
On Our
Wide Variety
Of Fine
Quality Furs.

Sdrougias Furs

330 Seventh Avenue
2nd Floor
New York, N.Y. 10001
(212) 563-1730
Open 7 Days

Classic American

Catalog available by mail only. Send \$3
postage and overseas.

RATTAN AND WICKER FURNITURE **Deutsch**

rough decorators, dealers, and architects.
MAIL FREE 1-800-223-4550 Out of New York State
96 Lexington Ave. at 32nd St. 10016 (212) 683-8746
426 South Robertson Blvd. 90048 (213) 273-4949

ay, you'll find well-written articles that
will help you understand
our changing world. In

New York Times
Magazine

both intellectual and emotional justification for his "war on terrorism." Shultz is so personally involved in the issue that at a foreign ministers' meeting in Belgrade he became red-faced and started pounding the table when his colleagues suggested he might be over-dramatizing the terrorist threat.

On the issues of arms control and relations with the Soviet Union, Shultz has won some bureaucratic bouts. He got Reagan to back down on the "Evil Empire" litany, and retained until this month the moderate Arthur A. Hartman as Ambassador in Moscow. He worked behind the scenes to reverse an Administration effort to adopt a new interpretation of the 1972 antiballistic-missile treaty that would have jeopardized the treaty in order to permit Star Wars testing. And he persuaded Reagan to postpone his decision to exceed the SALT II limitations on strategic missiles, although Reagan finally succumbed last November to Pentagon pressure to repudiate the treaty.

Since he came to office, Shultz and the Defense Department have been at loggerheads over arms control. Almost totally uninformed at the outset about an issue of infinite complexity, he has relied heavily on the veteran arms negotiator Paul H. Nitze. In 1982, Nitze, during a "walk in the woods" with his Soviet counterpart, reached an arms accord that the civilians in the Pentagon opposed. The tentative agreement was disavowed by both Washington and Moscow. The conflict between State and Defense has continued, and Caspar W. Weinberger lost a significant round last October when he was not invited to attend the Reykjavik summit.

Reykjavik was either a triumph, a disaster, or a near-miss, depending on one's point of view. For Shultz, it was clearly an immense disappointment. He went to the meeting expecting to nail down the Russians to a full-scale summit a few months later, and quickly was drawn into sweeping negotiations covering every aspect of nuclear weaponry. The Russians, to the amazement of the American team, accepted Reagan's proposal for the elimination of intermediate-range nuclear missiles from Europe and for deep cuts in long-range ballistic missiles. But when the talks collapsed over Reagan's refusal to limit Star Wars testing, the distress was written on

Shultz's face. "For a few hours, a truly historic outcome seemed within our grasp," he said, on the verge of tears and exhaustion, as he came out of the mammoth bargaining session.

Shultz obviously believed deeply that he had glimpsed the future, although the NATO allies were horrified at the notion that the United States might actually pull all its intermediate-range nuclear weapons out of Europe, and most strategists felt that Shultz had not come fully to terms with the implications of a nonnuclear defense in the face of the Soviet Union's huge conventional army.

Shultz, for his part, rejects these complaints. The NATO allies, he points out, years ago endorsed an American plan for a joint withdrawal of American and Soviet missiles from the Continent, the so-called zero option.

"The fact is," Shultz told me in his office, "when it all of a sudden seemed a reality to get rid of those weapons, the allies got attached to things whose withdrawal they had been advocating. They all said, 'Wait a minute, now. Do we really want to do that? Do we really want to get rid of those missiles?' But those were all allied positions, and I think basically good positions."

Shultz recognizes that Reykjavik implied serious changes in strategy; that fewer nuclear weapons means spending more money on conventional European defense. "Here I have to speak as an individual human being," he told me. "I think we're better off if we have a somewhat less nuclear world. We'd be a lot more comfortable, but it may be that we have to pay a price." Reflecting on the larger meaning of the agreement that wasn't, he expressed his belief that Reagan "will turn out to have been the most radical President since Roosevelt in the sense of changing the agenda. The agenda in arms control now is major reductions on warheads, whereas the agenda before had always been limiting their increase. ... I think that's a very constructive change, and Reykjavik captured it."

Even if the agenda has been changed — and that is far from certain — the fact remains that, at Reykjavik, Shultz was unable to persuade Reagan to give up his dream of a "leak-proof" missile defense (his Strategic Defense Initiative) in return for the reality of deep cuts in Soviet missile forces. Having

STAIRS?... Who Cares

Inclinette

"Elevette"

Enjoy using your home advantageously to preserve your health! Install automatic CLINETTE or "ELEVETTE"! 50 years experience complete safety-code compliance and engineering service, thousands of satisfied users. Home elevator specialists—colors to match any decor. Tax deductible when recommended by a doctor.

Write for FREE color brochure!
Survey and Estimates without Obligation

Inclin-ator

521 Fifth Avenue
New York, N.Y. 10175
212-563-0123

378 Liberty St.
Little Ferry, N.J. 07643
201-641-8181

Exclusive Dist. Inclinator Co. of America

Improve Yourself

So many
opportunities for
your further
education in
The Week in
Review section
on Sunday
and in
Science Times
on Tuesday.

**The
New York
Times**

given way on what he considers small battles — for example, by embracing the Reagan Doctrine — so that he could position himself to win the big ones, Shultz could not negotiate the immovable object of Ronald Reagan.

WITH ARMS CONTROL now on hold, and the war against terrorism mostly in stalemate, Shultz's major foreign policy initiative these days is that battle call of the ideological right: the Reagan Doctrine. He did not come into office dedicated to a crusade against Marxist governments in the third world. Initially, he opposed covert aid to rebel leader Jonas Savimbi in Angola, and in Nicaragua favored a negotiated settlement that would send Cuban and Russian advisers home, along with a pledge by Managua to cease aid to the anti-Government rebels in El Salvador. This was the position argued by the chief of his Latin American division, Langhorne A. Motley. But Shultz, under strong pressure from the far right, compromised, shifting to the hard-line position that the Sandinistas must negotiate directly with the contras to change their form of government. Motley left the State Department and was replaced by Elliott Abrams, an ardent advocate of the Reagan Doctrine.

Shultz's conversion may be sincere, or it may be simple opportunism. But his embrace of the Reagan Doctrine has failed to help him with right-wing fundamentalists, who suspect his motives, and it has exacerbated the deeper problems in Central America and southern Africa. In the latter, the inconsistency of American policy is particularly glaring: in Mozambique, the United States is supporting a Marxist Government, while in Angola the Reagan Doctrine is proudly unfurled. In Angola, as in Nicaragua, the theme sounded from the State Department these days is weapons, not negotiations.

It is hard to see what this policy is likely to accomplish, other than mounting frustration on the far right and continued stalemate. After the revelation that Iran's Ayatollah Ruhollah Khomeini and the contras are joined in unholy wedlock, Congressional support has evaporated for the rebel band on the Honduran border trying to ride piggyback on American shoulders into Managua.

The contra issue is a loser for any President at this point, as is the intellectual

scaffolding constructed around it, the Reagan Doctrine. This is part of the paraphernalia that Shultz took on with the job, and which he has done little either to make coherent or to jettison.

THE UNDERMINING of the Reagan Presidency may make any creative diplomacy impossible during the next two years, and Shultz himself could well be pushed out of office when Reagan insiders feel the scandal has subsided enough for them to do so. Nonetheless, Shultz may have a rare opportunity. To seize it, he would have to break out of the mold of cautious temporizing — punctuated by fits of belligerence in the cases of terrorism and the Reagan Doctrine — and seriously address the critical issues that Reagan has ignored, exacerbated or smothered in rhetoric during the past six years.

He would have to go back and put together an arms control package from the remnants of Reykjavik and sell it to Reagan; seriously address the global economic crisis and the burden of debt that is impoverishing and destabilizing the third world, and, at a time when the United States is increasingly in debt to its rich allies, re-examine the premises of a security system fashioned 40 years ago under vastly different conditions. To focus on these essentials, he would have to free himself from his own fixation on terrorism and return the Reagan Doctrine to its rightful place as a liturgical incantation for the radical right.

If he were to seize this opportunity, Shultz could make himself remembered as more than one who left things no worse than he found them, or who kept Ronald Reagan's fantasies within bounds. He could break out of the pattern that has led him to compromise on what he considered the minor issues, but in the end did not help him make much impact on major ones.

When George Shultz leaves for the comforts of a cushioned chair at Stanford, will it be said that it made much difference that he was Secretary of State rather than another? So far, the record suggests not.

At this moment, when he alone in the Reagan Administration retains the public trust, George Shultz has the chance to be remembered as more than a survivor. But the moment is slipping, and it is not within every man to leap beyond himself. ■

A great hotel makes a great vacation. But how do you wrap it?

You don't wrap it. Just ship it in an envelope — elevators and all — and hand it to someone special.

With a Helmsley Hotel Gift Certificate, you can reward somebody with a night on the town or a weekend to explore N.Y.C.

To make it even more of a surprise, you could put the envelope in a new Rolls Royce or a box of chocolates.

Call Miss Logan toll-free to order your gift certificate: 800/221-4982 or in New York 212/888-1624.

Helmsley Palace
455 Madison Avenue
Helmsley Park Lane
36 Central Park South
New York Helmsley
212 East 42nd Street

Helmsley Middletowne
148 East 48th Street
Helmsley Windsor
100 West 58th Street
Helmsley Carlton House
680 Madison Avenue

Helmsley Hotels

Consider the credit

The Pierpont Tax Exempt Bond Fund is sponsored by Morgan Stanley. Its investment adviser is Morgan Guaranty.

The Fund will seek tax exempt yields greater than those available from a portfolio of short term tax exempt obligations. In addition to investing in a portfolio of municipal bonds and notes, The Fund may also take advantage of its

MORGAN STANLEY

1251 Avenue of the Americas, New York, NY 10020

G

ORGE PRATT SHULTZ RAISED HIS HAND in the hushed committee room, took an oath not to lie, and then upbraided the assembled members of Congress. "This is the first time in my 10 years of service as a Cabinet officer that I have been asked to take an oath of office before Congress," he told them. "If a public servant is not prepared to tell the truth, he has no business being a public servant, oath or no oath." The lesson given, he then proceeded to answer questions about the Government's secret arms sales to Iran and the skim to the Nicaraguan contras. Only Shultz could have gotten away with such a lecture. In fact, probably only he would have tried it.

"Mr. Secretary, you come before us as a man of very great integrity," said one Congressman, after Shultz insisted he knew little "in detail" about the arms shipments to Iran and "zero" about the contra bypass.

It is not often that a Secretary of State is congratulated when foreign policy initiatives go amok. Those who wield power are usually held accountable for what takes place in their bailiwick. Shultz has managed not only to avoid blame for action taken on his watch, but even to be considered the aggrieved party. He has washed his hands of actions taken by his chief, Ronald Reagan, and in the process enhanced his own standing. He now is hailed as a paragon of common sense in a gaggle of crazed ideologues and Indiana Jones-style buccaneers. In the sleazy labyrinth of the Iran-contra affair, Shultz has been dubbed Mr. Integrity.

When looked at closely, however, his efforts to detach himself from the Iran arms deal seem more a bureaucratic gambit than an expression of principle. He told Congress that he had heard of two proposed arms shipments in 1985, but got the "impression" they were not consummated. However, last January he could "fairly conclude" that future transfers probably would be authorized, and during the year he picked up "bits and pieces of evidence" to indicate they were in fact going ahead.

If he was outraged by the arms shipments in November, when they first became public knowledge, why wasn't he outraged by them months earlier, when he realized his opposition to them "didn't seem to be prevailing"? Why didn't he threaten to resign then unless the operation were halted? "I'm not here to claim that my actions in all of this were all that they should be," he replied. "You'll have to judge that for yourself." It is curious how few have done so, or at least in any way that casts doubt on Shultz's reputation for probity. Yet the question remains: Did Shultz know little "in detail" about the 1986 arms sale to Teheran because he was deceived, or because he chose not to know?

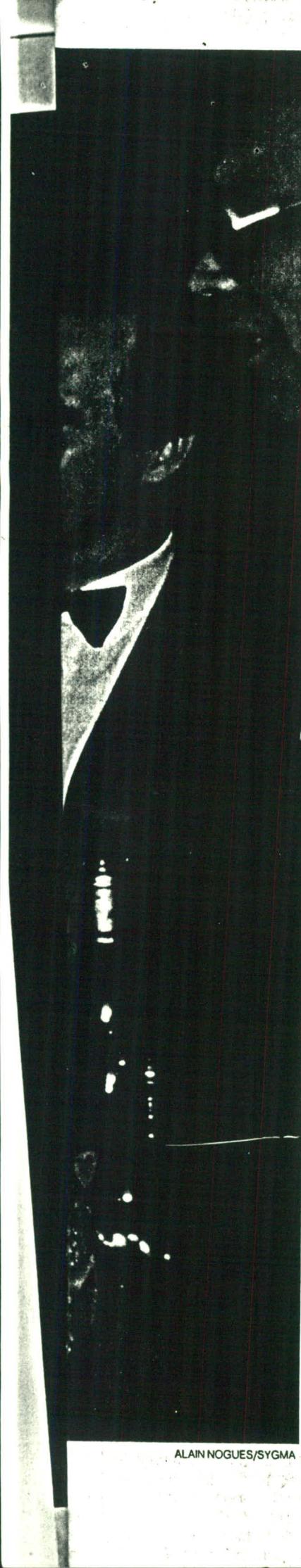
Some critics have contrasted Shultz's behavior with that of Cyrus R. Vance, Secretary of State during Jimmy Carter's ill-fated hostage-rescue mission to Iran in 1980. Vance argued against the operation and, after he had lost, turned in his resignation. "When core values are at issue, then a Secretary of State must speak his piece frankly and strongly to the President," Vance commented recently. "If the President overrules that, then I think he should resign."

Shultz, on the other hand, chose to distance himself from the scandal, and, by implicitly threatening to resign, forced a pledge from Reagan to return control over Iran policy to the State Department. Once he had won, Shultz fell conspicuously into line. "President Reagan is a freedom fighter, and the world knows it," he proclaimed. "And I stand with Ronald Reagan."

This judicious gamesmanship has significantly enhanced his power. Yet his victory over his bureaucratic rivals so far is a hollow one. Like an improbably stolid Siegfried, Shultz has drawn the sword from the tree where it awaited him. But it dangles from his hand, untarnished and unused. Shultz's strength is also his weakness. He is a fixer, an arranger, a negotiator, not an

Ronald Steel, a professor of international relations at the University of Southern California, is the author of "Walter Lippmann and the American Century," among other books.

SOCIATES

initiator. He earned his doctorate at the Massachusetts Institute of Technology in 1949 in labor relations, and has been practicing collective bargaining, in one way or another, ever since. Those who have sat with him at the bargaining table attest to his scrupulous fairness. But the qualities that make him a good negotiator — an ability to understand both sides of an issue and bring contending parties together — get in the way when he is expected to be a contending party himself.

He is not a grand conceptualizer, like Henry A. Kissinger, whose geopolitical abstractions were daring, though they sometimes blinded him to mundane realities. Nor is he a frenetic doer, like Alexander M. Haig Jr., for whom no event was too minor to be considered a crisis. Rather he is a patient consensus-builder. "I've been involved in lots of negotiations over a period of time," he explained early on in his tenure as Secretary of State. "I just sort of get into them and try to see what seems reasonable and talk to people." This makes him a middleman in an Administration divided between right-wing ideologues and cautious pragmatists. A moderate, Eastern internationalist Republican at heart, Shultz has held his right-wing critics at bay by affirming his loyalty to Reagan and by moving to support such litmus-test causes as aid to the contras and its theoretical justification, the Reagan Doctrine.

As Reagan's man in Foggy Bottom, nipping a bit here and tucking a bit there, Shultz has made no real mark of his own on foreign policy and, judging by the record, is unlikely to leave a lasting legacy. The reason lies both in the internal politics of the Reagan Administration, and in the very qualities that have made George Shultz a survivor.

PETE SOUZA/THE WHITE HOUSE

SHULTZ IS A SOLID, IMMOVABLE BLOCK OF A MAN, WITH a placid face that reveals little emotion, and a slow, deliberate way of moving. His clothes are a bit rumpled and not well-cut — in contrast to those of his predecessor, the nervous and nattily-dressed Haig — and at the first opportunity he doffs his suit coat. When I first went to see him at his imposing office in the State Department, he was bent over a fireplace poking some logs, dressed in a blue-and-white cardigan. It is easy to imagine him cooking hamburgers, as he has done, for the press corps in the backyard of his home near Stanford University, joined by his wife, Obie, an Army nurse he met in Hawaii during World War II, their five children and assorted grandchildren.

An interview with him is rather like sitting down with one's faculty adviser. "Have you ever worked in the White House?" he asked me when I posed a question about the National Security Council overstepping its bounds. "It's an idiosyncratic place, more like a court — and I'm not speaking of the Reagan Presidency, but any Presidency. It's organized around and for

ALAIN NOGUES/SYGMA

Eduard A. Shevardnadze, Soviet Foreign Minister, far left, with Shultz at a 1985 reception in Helsinki marking the 10th anniversary of the Helsinki Accords.

Above, meeting in Reykjavik, are Donald T. Regan, President Reagan, Shultz and Vice Adm. John M. Deutch.

the President, whoever that President is."

Shultz has known how to operate at that court with striking success. A university economist unknown to Richard Nixon when he was brought in as Secretary of Labor in 1969, he soon became one of that President's closest and most trusted advisers. His steady doggedness, his mastery of detail and, most important of all at the court of the Presidency, his loyalty — first to Nixon then to Reagan — has allowed him to survive attack both from inside the bureaucracy and from without.

Only in one area has he seriously drawn the line — on issues that he thinks compromise his principles. When he was Secretary of the Treasury, he tangled twice with Nixon: first when the President complained that he should not have his income tax return audited, and second when Nixon pressured Shultz to use the Internal Revenue Service to punish those on the President's enemies list. Shultz stood firm, and Nixon fumed to his aide, John Dean: "What does that candyass think I sent him over there for?"

Throughout his career, Shultz has zealously guarded his reputation for integrity. That is why he lectured the Congressmen when they required him, along with all the other witnesses, to take an oath before testifying. It is why he made such an issue last year of refusing to go along with a White House edict that Federal employees take lie detector tests to prevent news leaks. When asked by a reporter whether he would take the test, he declared he would resign "the minute in this Government I am told that I'm not trusted." The next day, Reagan retreated.

This is all very honorable. But nobody asked Shultz to take the test and almost certainly no one ever would. Perhaps principle was involved. But when the Administration, in its public relations "war on drugs," asked Federal employees to submit urine samples for testing, Shultz posed no objections.

Shultz has a firmly held code of honor, but it is a particular one. When he was dean of the business school at the University of Chicago in the late 1960's, he turned in his resignation when the president of the university overruled Shultz's ban on the use of loudspeakers by anti-Vietnam War student protesters. The president's deci-

sion seemed to question his judgment, and Shultz had to be persuaded to withdraw his resignation.

What this suggests is a man of integrity but also of considerable vanity. In those areas in which his personal honor is questioned, he is quick to take offense and demand amends. He wants, and insists on, respect, particularly where his bureaucratic turf is concerned. But when it comes to actions that many might regard as immoral or at least illegal — such as bombing Libya or soliciting private support for a civil war in Nicaragua — his sense of honor is apparently not engaged.

He has won the respect of the career Foreign Service officers and staff by his unpretentious ways and his reliance on them instead of on political appointees drawn from the far right. Reagan fundamentalists resent him deeply for what they consider his closet liberalism and for blocking their capture of key State Department jobs. A cluster of right-wing groups, led by three former Reagan ambassadors, a year ago demanded the ouster of Shultz for "undermining President Reagan's foreign policy."

These rightist critics keep demanding that Shultz and others around the President "let Reagan be Reagan." They fail to recognize that Reagan is Reagan, in his caution as well as in his rhetorical excesses.

In foreign affairs, the Reagan Presidency, for all its bluster, has so far been essentially reactive. It has bombed an annoying desert autocracy, invaded a speck of a Caribbean island and financed an assortment of ragtag guerrilla movements to harass various Marxist regimes. But it has tread lightly where any direct contact with Soviet power was concerned, and it even sheepishly pulled out of Lebanon at the first sign of trouble. For all Reagan's roar, he has been remarkably prudent. In this respect, Shultz is not the antithesis of Reagan the ideologue; rather, he is the pragmatic side of Reagan.

Shultz's major victory, perhaps his only unqualified one, came in 1982, when he talked Reagan out of his vendetta against the West Europeans for helping the Russians build a gas pipeline to provide Europe with cheap fuel. Reagan, who didn't mind selling the Russians grain subsidized by American taxpayers, thought it outrageous that the NATO allies buy Russian gas, and

imposed economic sanctions against European companies involved. Shultz used his labor-negotiator skills to work out a compromise that gave the Europeans their gas and Reagan satisfaction for talking tough.

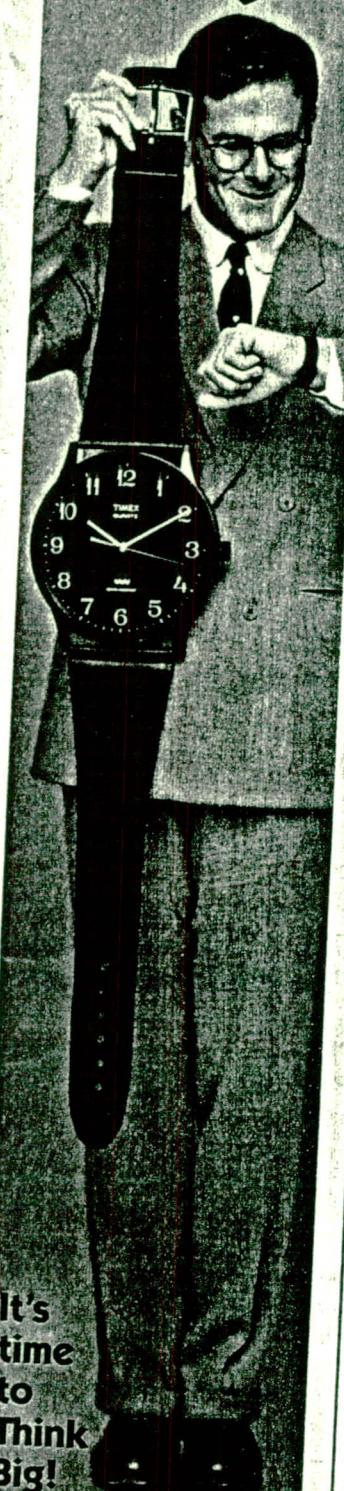
Aside from this guidance counseling among allies, the Reagan Administration has not been able to pull off a single diplomatic achievement to match the Panama Canal treaty or the negotiated, if unratified, SALT II treaty of the Carter Administration — not to mention the Camp David accords. Shultz, after burning his hands in Lebanon in 1983, seems virtually to have given up on the Middle East. Although an economist by training, he has made no discernible effort to work out an American response to the crushing problems of third-world debt and protectionism. His policy of "constructive engagement" in South Africa has degenerated into an instrument of Pretoria in its efforts to dominate the region under the label of anti-Communism.

In Central America, the Sandinista revolution remains an obsession Washington can neither exorcise nor come to terms with. The Administration's one supposed innovation, the Reagan Doctrine, is merely a warmed-over version of 1950's globalism that labels every third-world Communist regime a mortal threat; its main effect has been to link the United States to guerrilla movements no more democratic than the governments they are trying to overthrow. And following the breathtaking poker game at Reykjavik, for which Shultz arrived unprepared and at which Reagan fumbled, chances for a breakthrough arms accord with the Russians seem slim.

ALTHOUGH PART OF the reason Shultz has failed to make more of an impact on events lies in the problems themselves, part also lies in his own method. Shultz is a reactive rather than innovative Secretary of State. His skill lies in putting blocks together rather than drawing up blueprints. His range is narrow. To ask him to see a problem before it fully emerges, to anticipate rather than to negotiate, to think conceptually rather than sequentially is to push him onto paths on which he feels uncomfortable.

On the plane returning from the NATO foreign ministers' conference in

Think Big!

It's
time
to
Think
Big!

Celebrate the New Year by treating a special someone (or yourself) to a gift from Think Big!, one of New York's most innovative shops. Choose from 5 ft. Timex® Watches, 6 ft. Pencils, and giant footballs. Over 70 unique gifts and collectibles that make delightful gifts throughout the year! Priced \$3.50 to \$300. Major credit cards. We ship anywhere. Call to order, or for catalog: (212) 925-7300. Or visit our Soho and Midtown Galleries, both open 7 big days. Think Big! They'll never forget you remembered.

Think Big! 390 W. 8th St. NY 10012
Think Big! 313 Columbus NY 10023

Brussels last month, I asked Shultz, over the roar of jet engines and the buzz of roaming stewards and aides on Air Force One, whether he thought the United States — with its uncontrolled budget and trade deficits, its mountain of debt and its rich but clinging allies — could still afford a foreign policy put together during the 1950's, when it was undisputed king of the mountain. He seemed to find the question vaguely irrelevant.

"We have the wealth to pay for whatever defense we need to guarantee our security," he said.

"Yes," I persisted, "but doesn't the definition of security depend on how rich a country is and how much it chooses to extend itself abroad?"

The question did not engage him, and so I passed on to more specific issues of today's and yesterday's headlines. Maybe I was being too abstract. Yet I could not help but feel that the ability to see beyond current jousting was what gave foreign policy substance and intellectual weight. These seemed the real issues. Not whether the Sandinistas have made Managua like Moscow, but whether an obsessive preoccupation with them was a distraction from the real problems facing the United States.

For George Shultz, all that was theory, and he had to get past tomorrow without the world blowing up in his face. That is no easy task. Shultz is a negotiator, not an architect. Diplomacy needs both, but there are areas in which negotiation is not enough.

Take, for example, that graveyard of American hopes in the Middle East. Shultz came into office expressing sympathy for the "legitimate needs and problems" of the Palestinians. He inherited yet another American peace plan that had been shattered by Israel's invasion of Lebanon. He tried to get everybody out: the Syrians, the Israelis and the Palestine Liberation Organization. A novice to a region in which many a reputation has sunk, he thought he could engineer a deal between Beirut and Jerusalem that would lock out the Syrians.

He was warned by Middle East experts within the American Government that it would not work, that no lasting edifice could be built in Lebanon without the Syrians, but he plunged ahead — eager perhaps to pull off a Kissinger-style coup

de théâtre. The result was that most of the Israelis left, Beirut collapsed into further chaos and the Syrians stayed to run the show.

After the bombing of the Marine barracks in October 1983, where 241 servicemen lost their lives, the Americans also pulled out. Shultz wanted to stay on and fight, but Reagan decided to cut his losses before he started slipping in the polls.

The whole episode left Shultz angered. He had lost important battles within the Government: The Pentagon refused to support his call for a show of force; the decision to withdraw the Marines was made in the White House when he was out of town; his first effort at big-time negotiating had collapsed. He soured on the Arabs and turned toward the Israelis. For the last three years, the United States has not been a serious actor in the region. Shultz's attention has turned elsewhere.

It has turned to arms control, which he has pursued despite serious opposition from the civilians in the Defense Department, and to terrorism, which appears to obsess him.

It was Shultz who pushed for the bombing attack against two Libyan cities last spring, and who argued that the United States "cannot wait for absolute certainty and clarity" before hitting suspected terrorist targets, even when innocent civilians might be killed.

This single-minded preoccupation with terrorism in general and Libyan leader Muammar el-Qaddafi in particular has led Shultz into rhetorical as well as other kinds of overkill. Last spring, when the industrial nations meeting at Tokyo produced a weak and relatively innocuous document criticizing terrorism, Shultz exultantly informed the absent Qaddafi: "The message is: 'You've had it, pal. You are isolated. You are recognized as a terrorist.'" In fact, the message was that nobody cared about the issue as much as Shultz, and the communiqué was designed as much to humor him as to punish Qaddafi.

Shultz's obsession can be traced back to the bombing of the Marine barracks. The death of the young Marines, partly as a result of his Government's negligence, made a searing impact on Shultz, a former Marine. His determination to punish the killers and his anger when Reagan pulled the American contingent out of Beirut provided

both intellectual and emotional justification for his "war on terrorism." Shultz is so personally involved in the issue that at a foreign ministers' meeting in Belgrade he became red-faced and started pounding the table when his colleagues suggested he might be over-dramatizing the terrorist threat.

On the issues of arms control and relations with the Soviet Union, Shultz has won some bureaucratic bouts. He got Reagan to back down on the "Evil Empire" litany, and retained until this month the moderate Arthur A. Hartman as Ambassador in Moscow. He worked behind the scenes to reverse an Administration effort to adopt a new interpretation of the 1972 antiballistic-missile treaty that would have jeopardized the treaty in order to permit Star Wars testing. And he persuaded Reagan to postpone his decision to exceed the SALT II limitations on strategic missiles, although Reagan finally succumbed last November to Pentagon pressure to repudiate the treaty.

Since he came to office, Shultz and the Defense Department have been at loggerheads over arms control. Almost totally uninformed at the outset about an issue of infinite complexity, he has relied heavily on the veteran arms negotiator Paul H. Nitze. In 1982, Nitze, during a "walk in the woods" with his Soviet counterpart, reached an arms accord that the civilians in the Pentagon opposed. The tentative agreement was disavowed by both Washington and Moscow. The conflict between State and Defense has continued, and Caspar W. Weinberger lost a significant round last October when he was not invited to attend the Reykjavik summit.

Reykjavik was either a triumph, a disaster, or a near-miss, depending on one's point of view. For Shultz, it was clearly an immense disappointment. He went to the meeting expecting to nail down the Russians to a full-scale summit a few months later, and quickly was drawn into sweeping negotiations covering every aspect of nuclear weaponry. The Russians, to the amazement of the American team, accepted Reagan's proposal for the elimination of intermediate-range nuclear missiles from Europe and for deep cuts in long-range ballistic missiles. But when the talks collapsed over Reagan's refusal to limit Star Wars testing, the distress was written on

Shultz's face. "For a few hours, a truly historic outcome seemed within our grasp," he said, on the verge of tears and exhaustion, as he came out of the mammoth bargaining session.

Shultz obviously believed deeply that he had glimpsed the future, although the NATO allies were horrified at the notion that the United States might actually pull all its intermediate-range nuclear weapons out of Europe, and most strategists felt that Shultz had not come fully to terms with the implications of a nonnuclear defense in the face of the Soviet Union's huge conventional army.

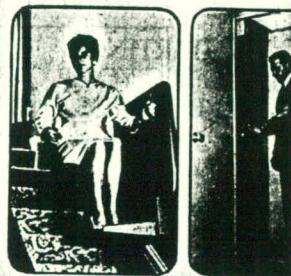
Shultz, for his part, rejects these complaints. The NATO allies, he points out, years ago endorsed an American plan for a joint withdrawal of American and Soviet missiles from the Continent, the so-called zero option.

"The fact is," Shultz told me in his office, "when it all of a sudden seemed a reality to get rid of those weapons, the allies got attached to things whose withdrawal they had been advocating. They all said, 'Wait a minute, now. Do we really want to do that? Do we really want to get rid of those missiles?' But those were all allied positions, and I think basically good positions."

Shultz recognizes that Reykjavik implied serious changes in strategy; that fewer nuclear weapons means spending more money on conventional European defense. "Here I have to speak as an individual human being," he told me. "I think we're better off if we have a somewhat less nuclear world. We'd be a lot more comfortable, but it may be that we have to pay a price." Reflecting on the larger meaning of the agreement that wasn't, he expressed his belief that Reagan "will turn out to have been the most radical President since Roosevelt in the sense of changing the agenda. The agenda in arms control now is major reductions on warheads, whereas the agenda before had always been limiting their increase. ... I think that's a very constructive change, and Reykjavik captured it."

Even if the agenda has been changed — and that is far from certain — the fact remains that, at Reykjavik, Shultz was unable to persuade Reagan to give up his dream of a "leak-proof" missile defense (his Strategic Defense Initiative) in return for the reality of deep cuts in Soviet missile forces. Having

STAIRS?... Who Care?

Inclinette

"Elevette"

Enjoy using your home advantageously
preserve your health! Install automatic
CLINETTE or "ELEVETTE"! 50 years experience
complete safety-code compliance and engi-
neering service, thousands of satisfied users.
elevator specialists—colors to match any
Tax deductible when recommended by a de-

Write for FREE color brochure!
Survey and Estimates without Obligation

Inclin-ator

521 Fifth Avenue 378 Liberty St.
New York, N.Y. 10175 Little Ferry, N.J. 07643
212-563-0123 201-641-8181

Exclusive Dist. Inclinator Co. of America

Improve Yourself

So many opportunities for your further education in The Week in Review section on Sunday and in Science Times on Tuesday.

**The
New York
Times**

given way on what he considers small battles — for example, by embracing the Reagan Doctrine — so that he could position himself to win the big ones, Shultz could not negotiate the immovable object of Ronald Reagan.

WITH ARMS CONTROL now on hold, and the war against terrorism mostly in stalemate, Shultz's major foreign policy initiative these days is that battle call of the ideological right: the Reagan Doctrine. He did not come into office dedicated to a crusade against Marxist governments in the third world. Initially, he opposed covert aid to rebel leader Jonas Savimbi in Angola, and in Nicaragua favored a negotiated settlement that would send Cuban and Russian advisers home, along with a pledge by Managua to cease aid to the anti-Government rebels in El Salvador. This was the position argued by the chief of his Latin American division, Langhorne A. Motley. But Shultz, under strong pressure from the far right, compromised, shifting to the hard-line position that the Sandinistas must negotiate directly with the contras to change their form of government. Motley left the State Department and was replaced by Elliott Abrams, an ardent advocate of the Reagan Doctrine.

Shultz's conversion may be sincere, or it may be simple opportunism. But his embrace of the Reagan Doctrine has failed to help him with right-wing fundamentalists, who suspect his motives, and it has exacerbated the deeper problems in Central America and southern Africa. In the latter, the inconsistency of American policy is particularly glaring: in Mozambique, the United States is supporting a Marxist Government, while in Angola the Reagan Doctrine is proudly unfurled. In Angola, as in Nicaragua, the theme sounded from the State Department these days is weapons, not negotiations.

It is hard to see what this policy is likely to accomplish, other than mounting frustration on the far right and continued stalemate. After the revelation that Iran's Ayatollah Ruhollah Khomeini and the contras are joined in unholy wedlock, Congressional support has evaporated for the rebel band on the Honduran border trying to ride piggyback on American shoulders into Managua.

The contra issue is a loser for any President at this point, as is the intellectual

scaffolding constructed around it, the Reagan Doctrine. This is part of the paraphernalia that Shultz took on with the job, and which he has done little either to make coherent or to jettison.

THE UNDERMINING of the Reagan Presidency may make any creative diplomacy impossible during the next two years, and Shultz himself could well be pushed out of office when Reagan insiders feel the scandal has subsided enough for them to do so. Nonetheless, Shultz may have a rare opportunity. To seize it, he would have to break out of the mold of cautious temporizing — punctuated by fits of belligerence in the cases of terrorism and the Reagan Doctrine — and seriously address the critical issues that Reagan has ignored, exacerbated or smothered in rhetoric during the past six years.

He would have to go back and put together an arms control package from the remnants of Reykjavik and sell it to Reagan; seriously address the global economic crisis and the burden of debt that is impoverishing and destabilizing the third world, and, at a time when the United States is increasingly in debt to its rich allies, re-examine the premises of a security system fashioned 40 years ago under vastly different conditions. To focus on these essentials, he would have to free himself from his own fixation on terrorism and return the Reagan Doctrine to its rightful place as a liturgical incantation for the radical right.

If he were to seize this opportunity, Shultz could make himself remembered as more than one who left things no worse than he found them, or who kept Ronald Reagan's fantasies within bounds. He could break out of the pattern that has led him to compromise on what he considered the minor issues, but in the end did not help him make much impact on major ones.

When George Shultz leaves for the comforts of a cushioned chair at Stanford, will it be said that it made much difference that he was Secretary of State rather than another? So far, the record suggests not.

At this moment, when he alone in the Reagan Administration retains the public trust, George Shultz has the chance to be remembered as more than a survivor. But the moment is slipping, and it is not within every man to leap beyond himself. ■

A gr But

You do
Just slip it
and hand the

With a l,
can reward
or a weeken

To make
put the en
or in a box

Call Mi
certificate: w
212/888-16

Helmsley

455 Madison

Helmsley

36 Central

New York

212 East 42

Hel

The Pie
is sponsor
vestment a

The Fu
greater th
folio of sh
tions. In
portfolio o
and notes
also take

NATIONAL
DEMOCRATIC INSTITUTE FOR
INTERNATIONAL AFFAIRS

*Sustaining Democracies
in Regions of Crisis:
The Israeli Experience*

January 8-10, 1987
Moriah Dead Sea Hotel
• Sodom, Israel

PURPOSE OF THE CONFERENCE

A number of countries have maintained democratic systems of government despite serious external threats and internal pressures. The success of democracies situated in regions of crisis defies the easy wisdom that the expedient needs of national security make democratic practices a luxury. The ability to cope with everpresent external threats and democratic governance are not mutually exclusive. Moreover, these countries demonstrate that democratic reform of autocratic regimes is not a precursor to instability. Rather, the democratic system has proven to be the best guarantor of stability.

The National Democratic Institute For International Affairs (NDI) is examining successful democracies in crisis regions to determine those institutional factors and practices that have helped to sustain them. An inventory of these institutions and practices will be a useful tool for leaders of new democracies who are building or rebuilding the machinery of democratic government.

The first phase of the NDI project will examine the important pragmatic lessons from Israel's experience. Israel's democratic institutions have flourished despite six wars, terrorist threats, periods of economic dislocation, and a large immigrant population with no knowledge of or experience with democratic government. While aspects of the Israeli experience are unique, many of the lessons learned can provide a model that is applicable to other geographic regions.

Having completed the initial phase of the project in Israel, NDI plans to examine other democracies in regions of crisis such as Costa Rica in Central America and Botswana in Southern Africa. In each instance, NDI will bring together legislators and academics to identify particular styles of governance and societal institutions which have helped these democracies withstand severe conflict both within and outside their borders. The findings from each study will provide an information base and serve as a discussion model for the ensuing studies.

Thursday, January 8, 1986

Luncheon:
12:30-2:00 pm

Chair: **Walter F. Mondale**

Presentations: **Shimon Peres**

*Deputy Prime Minister and
Foreign Minister of the
State of Israel*

Shlomo Avineri

Afternoon Session:
2:30-6:00 pm

**Safeguarding Security and the
Practice of Democracy**

*The use of military and police forces to
meet internal and external security
threats has led to the direct or indirect
control of governments and the violation
of numerous rights of the citizenry in
many countries. Why has this not been
the case in Israel?*

*How can the successful management of
the military by civilian authorities be
explained?*

*In what ways has universal national
service affected Israeli democracy?*

*What effect has the education provided
by the Israel Defense Forces had on
Israeli democracy?*

*What incidents might have led to a
threat to Israel's democracy and how
were they overcome?*

*What stands in the way of a military
takeover in Israel?*

*What limits are there on restricting
Israel's democracy because of security
concerns? How are those limits enforced?*

*How does Israel reconcile its security
needs with the maintenance of a free
press?*

Moderator: **Hirsh Goodman**

Thursday, January 8, 1986

Reception:
7:00-7:30 pm

Dinner:
7:30-9:00 pm

Chair: Walter F. Mondale

Presentation: Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel

Breakfast:
7:30-8:30 am

Morning Session:
8:30-12:15 pm

Friday, January 9, 1986

The Political System and the Exercise of Democracy

*What has been the role of the legal
system in developing and maintaining
democracy?*

*In the absence of a written
constitution or bill of rights, how is it that
no tyranny of the majority has been
imposed? In particular, how has Israel
managed the complex relationships
between and among the Knesset, the
government and the courts?*

*How has Israeli society promoted the
toleration of dissent and diversity?*

*What accounts for the ability of the
system to absorb most conflict within the
political system and without resort to
violence? How has the concept of a loyal
opposition been developed and sustained?*

*In what ways have freedom of the press
and freedom of speech performed effectively
as countervailing powers in the system?*

*What shaped the conception of Israeli
democracy and the structures of its
political system, and what continues to do
so? And, in that context, what explains
the commitment to democracy among
Israel's elite, and how are they held
accountable?*

To what extent do Israel's political parties and the particular form of its electoral system contribute to the viable functioning of Israel's democracy?

What role has the labor movement played in promoting and maintaining Israel's democracy?

Moderator: Amos Eiran

Luncheon:

12:30- 3:30 pm

OPEN

Afternoon Session: **Social Organization and Social Tensions**
3:30- 6:00 pm

How has the educational system affected the functioning of democracy?

In what ways has the treatment of social tensions between the differing ethnic and religious groups promoted or strengthened Israeli democracy?

What has been the relationship of micro social institutions such as youth groups, community centers, and synagogues to Israeli democracy?

What role, if any, has the family played in Israel's democracy?

How has Israel been able to absorb peoples from nondemocratic cultures and yet preserve a democratic culture?

What safeguards are there in Israeli society against the emergence of a non-democratic leader?

How has Israel's democracy dealt with inequalities rising from differences in race, sex or social class?

Moderator: Arye Carmon

Reception and Dinner

7:30- 9:00 pm

Saturday, January 10, 1986

Breakfast

7:30- 8:30 am

Morning Session I: **Reconciling Economic Constraints with the Practice of Democracy**

What role does outside financial assistance play in sustaining Israel's democracy?

How is it that in the face of serious inflation, a huge national debt, problems in the banking system and unemployment, Israeli democracy neither collapsed nor was placed in great jeopardy?

Can last year's economic accords be said to illustrate the strength of Israel's democracy? If so, how?

Moderator: Dan Halperin

Morning Session II: Practical Lessons from the Israeli Experience

Luncheon: **Summary and Conclusions**
1:00- 3:00 pm

National Democratic Institute For International Affairs

Funded in large part by the United States Congress through the National Endowment for Democracy, the National Democratic Institute (NDI) conducts nonpartisan political development programs overseas. By working with political parties and other institutions, NDI seeks to strengthen democratic institutions and pluralistic values in new and emerging democracies.

NDI received bipartisan acclaim last year for organizing, along with its Republican counterpart, the international observer delegation to the Philippines election. The Institute has launched major programs on constitutional reform with Argentina's major political parties and on budget reform with the Brazilian Congress. NDI has also conducted a series of democratic development programs in nearly 30 countries, including Uruguay, Northern Ireland, Haiti, Chile, South Korea, Senegal, Taiwan and the Caribbean.

**NATIONAL DEMOCRATIC INSTITUTE
FOR INTERNATIONAL AFFAIRS
1717 MASSACHUSETTS AVE. N.W.
SUITE 605
WASHINGTON, DC 20036**

